

EES-viðbætur

ISSN 1022-9337

Nr. 31

við Stjórnartíðindi EB

9. árgangur

27.6.2002

	I	EES-STOFNANIR	
	1.	EES-ráðið	
	2.	Sameiginlega EES-nefndin	
2002/EES/31/01		Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/302/EB frá 7. apríl 2000 um breytingu á ákvörðun 95/124/EB um skrá yfir viðurkenndar fiskeldisstöðvar í Þýskalandi	1
2002/EES/31/02		Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/310/EB frá 7. apríl 2000 um samþykkt áætlunar um smitandi blóðmyndandi frumudauða og veirublóðeitrun sem Ítalía lagði fram vegna fiskeldisstöðva í fylkinu Udine	5
2002/EES/31/03		Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/311/EB frá 7. apríl 2000 um breytingu á ákvörðun 98/361/EB um skrá yfir svæði á Spáni sem eru viðurkennd með tilliti til smitandi blóðmyndandi frumudauða og veirublóðeitrunar	7
2002/EES/31/04		Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/312/EB frá 7. apríl 2000 um samþykkt áætlunar um smitandi blóðmyndandi frumudauða og veirublóðeitrun sem Þýskaland lagði fram	10
2002/EES/31/05		Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/288/EB frá 4. apríl 2000 um breytingu á ákvörðun 92/486/EB um fyrirkomulag á samvinnu milli móðurstöðvar Animo og aðildarríkjanna	11
2002/EES/31/06		Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/351/EB frá 3. maí 2000 um málsmeðferð við tilnefningu nýs sameiginlegs hýsiþjóns fyrir samþætta tölvuvædda dýraheilbrigðiskerfið	12
2002/EES/31/07		Tilskipun ráðsins 2000/27/EB frá 2. maí 2000 um breytingu á tilskipun 93/53/EB um lágmarksráðstafanir bandalagsins vegna eftirlits með tilteknum fisksjúkdómum.	15
2002/EES/31/08		Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/45/EB frá 6. júlí 2000 um greiningaraðferðir til að ákvarða A-vítamín, E-vítamín og tryptófan í fóðri	17
2002/EES/31/09		Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/77/EB frá 14. desember 2000 um breytingu á tilskipun ráðsins 95/53/EB um setningu meginreglna um skipulag opinberra skoðana á sviði dýrafæðu	36
2002/EES/31/10		Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 94/53/EB frá 15. nóvember 1994 um breytingu á 2. gr. tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 93/91/EB um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 78/316/EB varðandi innri stjórnbúnað vélknúinna ökutækja (merkingu stjórnrofa, gaumljósa og merkjabúnaðar).	39

2002/EES/31/11	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/1/EB frá 22. janúar 2001 um breytingu á tilskipun ráðsins 70/220/EBE varðandi ráðstafanir gegn loftmengun frá vélknúnum ökutækjum	40
2002/EES/31/12	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/42/EB frá 22. júní 2000 um breytingu á viðaukum við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á annars vegar kornvörum og matvælum úr dýraríkinu og hins vegar tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum	42
2002/EES/31/13	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/81/EB frá 18. desember 2000 um breytingu á viðaukum við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á annars vegar kornvörum og matvælum úr dýraríkinu og hins vegar tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum.	67
2002/EES/31/14	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/82/EB frá 20. desember 2000 um breytingu á viðaukum við tilskipanir ráðsins 76/895/EBE, 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á annars vegar ávöxtum, matjurtum, kornvörum og matvælum úr dýraríkinu og hins vegar tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum	74
2002/EES/31/15	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/57/EB frá 22. september 2000 um breytingu á viðaukum við tilskipanir ráðsins 76/895/EBE og 90/642/EBE um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á annars vegar ávöxtum og matjurtum og hins vegar tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum	83
2002/EES/31/16	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/58/EB frá 22. september 2000 um breytingu á viðaukum við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á annars vegar kornvörum og matvælum úr dýraríkinu og hins vegar tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum.	85
2002/EES/31/17	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/5/EB frá 12. febrúar 2001 um breytingu á tilskipun 95/2/EB um aukefni í matvælum önnur en litarefni og sætuefni.	91
2002/EES/31/18	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/637/EB frá 22. september 2000 um beitingu e-liðar 3. mgr. 3. gr. tilskipunar 1999/5/EB gagnvart þráðlausum búnaði sem fellur undir svæðisbundið fyrirkomulag að því er varðar talstöðvarþjónustu á skipgengum vatnaleiðum.	94
2002/EES/31/19	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/638/EB frá 22. september 2000 um beitingu e-liðar 3. mgr. 3. gr. tilskipunar 1999/5/EB gagnvart fjarskiptabúnaði um borð í skipum sem ætlaður er til uppsetningar í hafskip sem ekki falla undir samninginn um öryggi mannlífa á hafinu (SOLAS) og sem ætlaður er til þátttöku í hinu alþjóðlega neyðar-og öryggiskerfi fjarskipta á sjó (GMDSS-kerfið) og fellur ekki undir tilskipun ráðsins 96/98/EB um búnað um borð í skipum	96
2002/EES/31/20	Tilskipun ráðsins 1999/30/EB frá 22. apríl 1999 um viðmiðunargildi fyrir brennisteinsdíoxíð, köfnunarefnisdíoxíð og köfnunarefnisoxíð og efnisagnir og blý í andrúmsloftinu	98
2002/EES/31/21	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1980/2000 frá 17. júlí 2000 um endurskoðað kerfi um veitingu umhverfismerkis bandalagsins.	118

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2002/EES/31/01

frá 7. apríl 2000

um breytingu á ákvörðun 95/124/EB um skrá yfir viðurkenndar fiskeldisstöðvar í Þýskalandi(*)

(tilkynnt með númeri C(2000) 994)

(2000/302/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/67/EBE frá 28. janúar 1991 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu fiskeldistegunda og –afurða ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 98/45/EB ⁽²⁾, einkum 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Aðildarríkin geta öðlast stöðu viðurkenndrar eldis-stöðvar, sem er laus við iðradrep (IHN) og veirublæðingu (VHS), fyrir fiskeldis-stöðvar á svæðum sem eru ekki viðurkennd með tilliti til iðradreps og veirublæðingar.
- 2) Skránni yfir viðurkenndar fiskeldisstöðvar í Þýskalandi var komið á fót með ákvörðun framkvæmda--stjórnarinnar 95/124/EB ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með ákvörðun 2000/173/EB ⁽⁴⁾.
- 3) Í bréfum dagsettum 17. september 1999 og 21. desember 1999 lagði Þýskaland fyrir framkvæmda-stjórnina vitnisburð því til stuðnings að öðlast stöðu viðurkenndrar eldisstöðvar fyrir tiltekna fiskeldis-stöðvar í Neðra-Saxlandi og Baden-Württemberg á svæði sem ekki er viðurkennt með tilliti til iðradreps og veirublæðingar ásamt innlendum ákvæðum sem tryggja að farið sé að reglum um viðhald samþykkis.
- 4) Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin hafa kannað vitnisburðinn sem Þýskaland lagði fram um hverja eldisstöð.

- 5) Könnunin hefur leitt í ljós að tiltekna eldisstöðvar standast kröfur 6. gr. tilskipunar ráðsins 91/67/EBE.
- 6) Viðkomandi eldisstöðvar geta því öðlast stöðu viðurkenndrar eldisstöðvar á svæði sem ekki er viðurkennt.
- 7) Eldisstöðvum þessum ber að bæta á skrána yfir viðurkenndar eldisstöðvar.
- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýra-heilbrigði.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Viðaukinn við þessa ákvörðun kemur í stað viðaukans við ákvörðun 95/124/EB.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildar-ríkjanna.

Gjört í Brussel 7. apríl 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 100, 20.4.2000, bls. 51, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 128/2001 frá 23. nóvember 2001 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 6, 24.1.2002, bls. 8.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 46, 19.2.1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 189, 3.7.1998, bls. 12.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 84, 14.4.1995, bls. 6.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 55, 29.2.2000, bls. 74.

VIÐAUKI

I. ELDISSTÖÐVAR Í NEDRA-SAXLANDI

1. Jochen Moeller
Fischzucht Harkenbleck
D - 30966 Hemmingen-Harkenbleck	6. Volker Buchtmann
Fischzucht Nordbach
D - 21441 Garstedt
2. Versuchsgut Rellehausen der Universität Göttingen
(hatchery only)
D - 37586 Dassel	7. Sven Kramer
Forellenzucht Kaierde
D - 31073 Delligsen
3. Dr. R. Rosengarten
Forellenzucht Sieben Quellen
D - 49124 Georgsmarienhütte	8. Hans-Peter Klusak
Fischzucht Grönegau
D - 49328 Melle
4. Klaus Kröger
Fischzucht Klaus Kröger
D - 21256 Handeloh Wörme	9. F. Feuerhake
Forellenzucht Rheden
D - 31039 Rheden
5. Ingeborg Riggert-Schlumbohm
Forellenzucht W. Riggert
D - 29465 Schnega	

II. ELDISSTÖÐVAR Í THÜRINGEN

1. Firma Tautenhahn
D - 98646 Troststadt	4. Fischzucht Kindelbrück GmbH
D - 99638 Kindelbrück
2. Thüringer Forstamt Leinefelde
Fischzucht Worbis
D - 37327 Leinefelde	5. Reinhardt Strecker
Forellenzucht Orgelmühle
D - 37351 Dingelstadt
3. Fischzucht Salza GmbH
D - 99734 Nordhausen-Salza	

III. ELDISSTÖÐVAR Í BADEN-WÜRTTEMBERG

1. Heiner Feldmann
Riedlingen/Neufra
D - 88630 Pfullendorf	10. Reinhard Lenz
Forsthaus, Gaimühle
D - 64759 Sensbachtal
2. Walter Dietmayer
Forellenzucht Walter Dietmayer, Hettingen
D - 72501 Gammertingen	11. Peter Hofer
Sulzbach
D - 78727 Aistaig/Oberndorf
3. Heiner Feldmann
Bad Waldsee
D - 88630 Pfullendorf	12. Stephan Hofer
Oberer Lautenbach
D - 78727 Aistaig/Oberndorf
4. Heiner Feldmann
Bergatreute
D - 88630 Pfullendorf	13. Stephan Hofer
Unterer Lautenbach
D - 78727 Aistaig/Oberndorf
5. Oliver Fricke
Anlage Wuchzenhofen, Boschenmühle
D - 88410 Mariasteinbach Legau 13 1/2	14. Stephan Hofer
Schelklingen
D - 78727 Aistaig/Oberndorf
6. Peter Schmaus
Fischzucht Schmaus, Steinental
D - 88410 Steinental/Hauerz	15. Hubert Schuppert
Brutanlage: Obere Fischzucht
Mastanlage: Untere Fischzucht
D - 88454 Unteressendorf
7. Josef Schnetz
Fenkenmühle
D - 88263 Horgenzell	16. Johannes Dreier
Brunnentobel
D - 88299 Leutkich/Hebrachhofen
8. Erwin Steinhart
Quellwasseranlage Steinhart, Hettingen
D - 72513 Hettingen	17. Peter Störk
Wagenhausen
D - 88348 Saulgau
9. Hugo Strobel
Quellwasseranlage Otterswang, Sägmühle
D - 72505 Hausen am Andelsbach	18. Erwin Steinhart
Geislingen/St.
D - 73312 Geislingen/St.

19. **Joachim Schindler**
Forellenzucht Lohmühle
D - 72275 Alpirsbach
20. **Heribert Wolf**
Forellenzucht Sohnius
D - 72160 Horb-Diessen
21. **Claus Lehr**
Forellenzucht Reinerzau
D - 72275 Alpirsbach-Reinerzau
22. **Hugo Hager**
Bruthausanlage
D - 88639 Walbertsweiler
23. **Hugo Hager**
Waldanlage
D - 88639 Walbertsweiler
24. **Gumpper und Stöll GmbH**
Forellenhof Rössle, Honau
D - 72805 Liechtenstein
25. **Ulrich Ibele**
Pfrungen
D - 88271 Pfrungen
26. **Hans Schmutz**
Brutanlage 1, Brutanlage 2, Brut- und Setzlingsanlage 3
(Hausanlage)
D - 89155 Erbach
27. **Wilhelm Drafehn**
Obersimonswald
D - 77960 Seelbach
28. **Wilhelm Drafehn**
Brutanlage Seelbach
D - 77960 Seelbach
29. **Franz Schwarz**
Oberharmersbach
D - 77784 Oberharmersbach
30. **Meinrad Nuber**
Langenenslingen
D - 88515 Langenenslingen
31. **Anton Spieß**
Höhmühle
D - 88353 Kißleg
32. **Karl Servay**
Osterhofen
D - 88339 Bad Waldsee
33. **Kreissportfischereiverein Biberach**
Warthausen
D - 88400 Biberach
34. **Hans Schmutz**
Gossenzugen
D - 89155 Erbach
35. **Reinhard Rösch**
Haigerach
D - 77723 Gengenbach
36. **Harald Tress**
Unterlauchringen
D - 79787 Unterlauchringen
37. **Alfred Tröndle**
Tiefenstein
D - 79774 Albbbruck
38. **Alfred Tröndle**
Unteralpfen
D - 79774 Unteralpfen
39. **Peter Hofer**
Schenkenbach
D - 78727 Aistaig/Oberndorf
40. **Heiner Feldmann**
Bainders
D - 88630 Pfullendorf
41. **Andreas Zordel**
Fischzucht Im Gänsebrunnen
D - 75305 Neuenbürg
42. **Hans Fichböck**
Forellenzucht am Kocherursprung
D - 73447 Oberkochen
43. **Hans Fichböck**
Fischzucht
D - 73447 Oberkochen
44. **Josef Dürr**
Forellenzucht Igersheim
D - 97980 Bad Mergentheim
45. **Kurt Englerth und Sohn GBR**
Anlage Berneck
D - 72297 Seewald
46. **A.J. Kisslegg**
Anlage Rohrsee
47. **Staatliches Forstamt Wangen**
Anlage Karsee
48. **Simon Phillipson**
Anlage Weissenbronnen
D - 88364 Wolfegg
49. **Hans Kleiber**
Anlage Bad Wildbad
D - 75337 Enzklösterle
50. **Josef Hönig**
Forellenzucht Hönig
D - 76646 Bruchsal-Heidelsheim

IV. ELDISSTÖÐVAR Í NORDRHEIN-WESTFALEN

1. **Wolfgang Lindhorst-Emme**
Hirschquelle
D - 33758 Schloß Holte-Stukenbrock
2. **Wolfgang Lindhorst-Emme**
Am Oelbach
D - 33758 Schloß Holte-Stukenbrock
3. **Hugo Rameil und Söhne**
Sauerländer Forellenzucht
D - 57368 Lennestadt-Gleierbrück
4. **Peter Horres**
Ovenhausen, Jätzer Mühle
D - 37671 Hörter

V. ELDISSTÖÐVAR Í BÆJARALANDI

1. **Gerstner Peter**
(Forellenzuchtbetrieb Juraquell)
Wellheim
D - 97332 Volkach
 2. **Werner Ruf**
Fischzucht Wildbad
D - 86925 Fuchstal-Leeder
 3. **Rogg**
Fisch Rogg
D - 87751 Heimertingen
-

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2002/EES/31/02

frá 7. apríl 2000

um samþykkt áætlunar um smitandi blóðmyndandi frumudauða og veirublóðeitrun sem Ítalía lagði fram vegna fiskeldisstöðva í fylkinu Udine(*)

(tilkynnt með númeri C(2000) 920)

(Einungis ítalski textinn hefur lagagildi)

(2000/310/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/67/EBE frá 28. janúar 1991 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu fiskeldistegunda og -afurða ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 98/45/EB ⁽²⁾, einkum 2. mgr. 10. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Aðildarríkin geta lagt áætlun fyrir framkvæmdastjórnina í því skyni að öðlast stöðu viðurkenndrar eldisstöðvar fyrir fiskeldisstöðvar á svæði sem ekki er viðurkennt með tilliti til tiltekinna fisksjúkdóma.
- 2) Ítalía lagði áætlun fyrir framkvæmdastjórnina um iðradrep (IHN) [☒ smitandi blóðmyndandi frumudauða (IHN)] og veirublæðingu (VHS) [☒ veirublóðeitrun (VHS)] með tilliti til þess að öðlast stöðu viðurkenndrar eldisstöðvar fyrir fimm eldisstöðvar sem staðsettar eru í fylkinu Udine.
- 3) Í áætluninni er lýst landfræðilegri legu viðkomandi eldisstöðvar, ráðstöfunum sem opinberum þjónustustofnunum ber að gera, reglum sem viðurkenndum rannsóknarstofum ber að fylgja, algengi viðkomandi sjúkdóma og ráðstöfunum sem ber að grípa til ef sjúkdómarnir koma upp.
- 4) Athugun hefur leitt í ljós að áætlunin samræmist 10. gr. tilskipunar 91/67/EBE.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýraheilbrigði.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Áætlunin um eftirlit með iðradrepi og veirublæðingu á fimm eldisstöðvum við efra vatnasvæði árinna Tagliamento í fylkinu Udine, sem Ítalía lagði fram, er hér með samþykkt.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 104, 29.4.2000, bls. 75, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 128/2001 frá 23. nóvember 2001 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 6, 24.1.2002, bls. 8.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 46, 19.2.1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 189, 3.7.1998, bls. 12.

2. gr.

Ítalía skal samþykkja nauðsynleg ákvæði í lögum og stjórnarsýslufyrirmælum til að fara að áætluninni sem um getur í 1. gr.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til Lýðveldisins Ítalíu.

Gjört í Brussel 7. apríl 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2002/EES/31/03

frá 7. apríl 2000

um breytingu á ákvörðun 98/361/EB um skrá yfir svæði á Spáni sem eru viðurkennd með tilliti til smitandi blóðmyndandi frumudauða og veirublóðeitrunar(*)

(tilkynnt með númeri C(2000) 943)

(2000/311/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/67/EBE frá 28. janúar 1991 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu fiskeldistegunda og -afurða ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 98/45/EB ⁽²⁾, einkum 2. mgr. 5. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Aðildarríkin geta, að því er eitt eða fleiri meginlands- eða strandsvæði varðar, öðlast stöðu viðurkennds svæðis sem er laust við iðradrep (IHN) [■ smitandi blóðmyndandi frumudauða (IHN)] og veirublóðeiðingu [■ veirublóðeiðrun (VHS)].
- 2) Með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/361/EB ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með ákvörðun 2000/187/EB ⁽⁴⁾, fengu tiltekin vatnsöflunar- og strandsvæði á Spáni stöðu viðurkennds meginlands- svæðis og viðurkennds strandsvæðis að því er varðar iðradrep og veirublóðeiðingu.
- 3) Spánn hefur lagt fyrir framkvæmdastjórnina vitnisburð því til stuðnings að öðlast stöðu viðurkennds svæðis fyrir tiltekin önnur vatnsöflunarsvæði í sjálfs- stjórnarhéraðinu Cantabria að því er varðar

iðradrep og veirublóðeiðingu ásamt innlendum ákvæðum sem tryggja að farið sé að reglum um viðhald viðurkenningar.

- 4) Athugun á þessum upplýsingum hefur leitt í ljós að óhætt er að veita þessum vatnsöflunarsvæðum stöðu viðurkennds svæðis.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýra- heilbrigði.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Viðaukinn við þessa ákvörðun kemur í stað viðaukans við ákvörðun 98/361/EB.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 7. apríl 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 104, 29.4.2000, bls. 77, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 128/2001 frá 23. nóvember 2001 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 6, 24.1.2002, bls. 8.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 46, 19.2.1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 189, 3.7.1998, bls. 12.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 163, 6.6.1998, bls. 46.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 59, 4.3.2000, bls. 14.

VIÐAUKI

A. SKRÁ YFIR SVÆÐI Á SPÁNI SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL IÐRADREPS OG VEIRUBLÆÐINGAR

I. HÉRAÐ: SJÁLFSSTJÓRNARFYLKID ASTÚRÍA

1. **Meginlandssvæði**

Öll vatnsöflunarsvæði Astúríu, að ánni Eo undanskilinni.

2. **Strandsvæði**

Allar strendur Astúríu.

II. HÉRAÐ: GALISÍA

1. **Meginlandssvæði**

Vatnsöflunarsvæði Galísíu:

- að meðtöldum vatnsöflunarsvæðum árinna Eo, árinna Sil frá upptökum í fylkinu León, árinna Miño frá upptökum að Frieir-stíflunni og árinna Limia frá upptökum að Das Conchas-stíflunni,
- að undanskildu vatnsöflunarsvæði árinna Tamega.

2. **Strandsvæði**

Strandsvæði Galísíu frá mynni árinna Eo (Isla Pancha) að Cabo Silliero í Ría de Vigo.

Strandsvæðið frá Cabo Silliero að Punta Picos (mynni árinna Miño) telst vera sóttvarnasvæði.

III. HÉRAÐ: SJÁLFSSTJÓRNARFYLKID ARAGÓN

Meginlandssvæði

- Áin Aragón frá upptökum að Caparoso-stíflunni í sveitarfélaginu Navarra,
- áin Gállego frá upptökum að Ardisa-stíflunni,
- áin Sotón frá upptökum að Sotonera-stíflunni,
- áin Isuela frá upptökum að Arguis-stíflunni,
- áin Flumen frá upptökum að Santa María de Belsue-stíflunni,
- áin Guatizalema frá upptökum að Vadiello-stíflunni,
- áin Cinca frá upptökum að Grado-stíflunni,
- áin Esera frá upptökum að Barasona-stíflunni,
- áin Noguera-Ribagorzana frá upptökum að Santa Ana-stíflunni,
- áin Huecha frá upptökum að Alcalá de Moncayo-stíflunni
- áin Jalón frá upptökum að Alagón-stíflunni,
- áin Huerva frá upptökum að Mezalocha-stíflunni,
- áin Aguasvivas frá upptökum að Moneva-stíflunni,
- áin Martín frá upptökum að Cueva Foradada-stíflunni,
- áin Escuriza frá upptökum að Escuriza-stíflunni,
- áin Guadalope frá upptökum að Caspe-stíflunni,
- áin Matarraña frá upptökum að Aguas de Pena-stíflunni,

- áin Pena frá upptökum að Pena-stíflunni,
- áin Gadalaviar-Turia frá upptökum að Gernalísimo-stíflunni í fylkinu Valencia,
- áin Mijares frá upptökum að Arenós-stíflunni í fylkinu Castellon.

Önnur vatnsföll í Sjálfstjórnarfylkinu Aragón og áin Ebro, þar sem hún rennur um áður nefnt sjálfstjórnarfylki, teljast vera sóttvarnasvæði.

IV. HÉRAÐ: SJÁLFSSTJÓRNARFYLKID NAVARRA

Meginlandssvæði

- Áin Bidasoa frá upptökum að mynni hennar,
- áin Leizarán frá upptökum að Leizarán-stíflunni (Muga),
- áin Arakil-Arga frá upptökum að Falces-stíflunni,
- áin Ega frá upptökum að Allo-stíflunni,
- áin Aragón frá upptökum í fylkinu Huesca (Aragón) að Caparoso-stíflunni (Navarra).

Önnur vatnsföll í Sjálfstjórnarfylkinu Navarra og áin Ebro, þar sem hún rennur um áður nefnt sjálfstjórnarfylki, teljast vera sóttvarnasvæði.

V. HÉRAÐ: SJÁLFSSTJÓRNARFYLKID CASTILLA-LEÓN

Meginlandssvæði

- Áin Duero frá upptökum að Aldéavila-stíflunni,
- áin Ebro frá upptökum í héraðinu Catabria að Sobrón-stíflunni,
- áin Queiles frá upptökum að los Fayos-stíflunni,
- áin Tiétar frá upptökum að Rosarito-stíflunni,
- áin Alberche frá upptökum að Burguillo-stíflunni,

Önnur vatnsföll í fylkinu Castilla-León teljast vera sóttvarnasvæði.

VI. HÉRAÐ: SJÁLFSSTJÓRNARFYLKID CANTABRIA

1. Meginlandssvæði

Vatnsöflunarsvæði eftirfarandi áa frá upptökum til sjávar:

- Áin Deva,
- áin Nansa,
- áin Saja-Besaya,
- áin Pas-Pisveña,
- áin Ansón
- áin Agüera.

Vatnsöflunarsvæði ána Gandraillas, Escudo, Miera y Campiazo teljast vera sóttvarnasvæði.

2. Strandsvæði

Öll strandlengja Cantabria frá mynni árinna Deva að Ontón-víkinni.

B. SKRÁ YFIR ELDISSTÖÐVAR Á SPÁNI SEM ERU VIÐURKENNDAR MEÐ TILLITI TIL IÐRADREPS OG VEIRUBLÆÐINGAR

HÉRAÐ: SJÁLFSSTJÓRNARFYLKID ARAGÓN

- Truchas del Prado í Alcalá de Ebro, fylkinu Zaragoza (Aragón).

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2002/EES/31/04

frá 7. apríl 2000

um samþykkt áætlunar um smitandi blóðmyndandi frumudauða
og veirublóðeitrun sem Þýskaland lagði fram(*)

(tilkynnt með númeri C(2000) 996)

(Einungis þýski textinn hefur lagagildi)

(2000/312/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/67/EBE frá 28. janúar 1991 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu fiskeldistegunda og –afurða ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 98/45/EB ⁽²⁾, einkum 2. mgr. 10. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Aðildarríkin geta lagt áætlun fyrir framkvæmdastjórnina í því skyni að öðlast stöðu viðurkenndrar eldisstöðvar fyrir fiskeldisstöðvar á svæði sem ekki er viðurkennt með tilliti til tiltekinna fisksjúkdóma.
- 2) Þýskaland lagði áætlun fyrir framkvæmdastjórnina um iðradrep (IHN) [¶ smitandi blóðmyndandi frumudauða (IHN)] og veirublæðingu (VHS) [¶ veirublóðeitrun (VHS)] með tilliti til þess að öðlast stöðu viðurkennds svæðis fyrir vatnsöflunarsvæði í Baden-Württemberg og Bæjaralandi.
- 3) Í áætluninni er lýst landfræðilegri legu viðkomandi svæðis, ráðstöfunum sem opinberum þjónustustofnunum ber að gera, reglum sem viðurkenndum rannsóknarstofum ber að fylgja, algengi viðkomandi sjúkdóma og ráðstöfunum sem ber að grípa til ef sjúkdómarnir koma upp.
- 4) Athugun hefur leitt í ljós að áætlunin samræmist 10. gr. tilskipunar 91/67/EBE.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýraheilbrigði.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Áætlunin um eftirlit með iðradrepi og veirublæðingu fyrir eftirtalin svæði, sem Þýskaland lagði fram, er hér með samþykkt:

- svæði á vatnsöflunarsvæðinu „Wolfegger Aach und Rohrsee“,
- svæði á vatnsöflunarsvæðinu „Oberr Nagold“,
- svæðið „Große Lauter“ á vatnsöflunarsvæði Danube árinna.

2. gr.

Sambandslýðveldið Þýskaland skal samþykkja nauðsynleg ákvæði í lögum og stjórnsýslufyrirmælum til að fara að áætluninni sem um getur í 1. gr.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til Sambandslýðveldisins Þýskalands.

Gjört í Brussel 7. apríl 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 104, 29.4.2000, bls. 80, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 128/2001 frá 23. nóvember 2001 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 6, 24.1.2002, bls. 8.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 46, 19.2.1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 189, 3.7.1998, bls. 12.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2002/EES/31/05

frá 4. apríl 2000

um breytingu á ákvörðun 92/486/EBE um fyrirkomulag á samvinnu milli móðurstöðvar Animo og aðildarríkjanna(*)

(tilkynnt með númeri C(2000) 922)

(2000/288/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

Með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/425/EBE frá 26. júní 1990 um eftirlit með dýraheilbrigði og dýrarækt í viðskiptum innan bandalagsins með tiltekin dýr á fæti og afurðir til að stuðla að því að hinum innri markaði verði komið á ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 92/118/EBE ⁽²⁾ einkum 3. mgr. 20. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Mismunandi rannsóknir og námskeið bandalagsins sýna að rétt er að endurskoða uppbyggingu Animo netkerfisins til þess að unnt sé að innleiða dýraheilbrigðiskerfi sem samþættir margskonar tölvubúnað
- 2) Ákvörðun 92/486/EBE frá 25. september 1992 um fyrirkomulag á samvinnu milli móðurstöðvar Animo og aðildarríkjanna ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með ákvörðun 1999/716/EB⁽⁴⁾, ber að breyta til að tryggja áframhaldandi rekstur Animo netkerfisins.
- 3) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýraheilbrigði.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi mgr. bætist við a-lið 2. gr. ákvörðunar 92/486/EBE:

„5. Fyrir tímabilið frá 1. apríl 2000 til 31. mars 2001 skulu samræmingaryfirvöldin, sem kveðið er á um í 1. gr., sjá til þess að samningarnir, sem um getur í þeirri grein, séu framlengdir um eitt ár.

Eftirfarandi gjald gildi að því er þessa málsgrein varðar:

386 evrur á einingu (móðureining, staðareining, skoðunarstöð á landamærum) fyrir allar Animo-einingar sem taldar eru upp í ákvörðun 2000/287/EB ^(*).

(*) Stjútíð. EB L 98, 19.4.2000, bls. 12“

2. gr.

Þessi ákvörðun gildir frá 1. apríl 2000.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 4. apríl 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjútíð. EB L 98, 19.4.2000, bls. 37, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 129/2001 frá 23. nóvember 2001 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagananna nr. 6, 24.1.2002, bls. 10.

⁽¹⁾ Stjútíð. EB L 224, 18.8.1990, bls. 29.

⁽²⁾ Stjútíð. EB L 62, 15.3.1993, bls. 49.

⁽³⁾ Stjútíð. EB L 291, 7.10.1992, bls. 20.

⁽⁴⁾ Stjútíð. EB L 289, 11.11.1999, bls. 1.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2002/EES/31/06

frá 3. maí 2000

um málsmeðferð við tilnefningu nýs sameiginlegs hýsipjóns
fyrir samþætta tölvuvædda dýraheilbrigðiskerfið(*)

(tilkynnt með númeri C(2000) 818)

(2000/351/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/425/EBE frá 26. júní 1990 um eftirlit með dýraheilbrigði og dýrarækt í viðskiptum innan bandalagsins með tiltekin dýr á fæti og afurðir til að stuðla að því að hinum innri markaði verði komið á ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 92/118/EBE ⁽²⁾, einkum 3. mgr. 20. gr.,

með hliðsjón af ákvörðun ráðsins 92/438/EBE frá 13. júlí 1992 um tölvuvæðingu dýraheilbrigðisreglna um innflutning (Shift-áætlunin), breytingu á tilskipunum 90/675/EBE, 91/496/EBE, 91/628/EBE og ákvörðun 90/424/EBE og niðurfellingu á ákvörðun 88/192/EBE ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með lögnum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar, einkum 12. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með ákvörðun 92/373/EBE ⁽⁴⁾ tilnefndi framkvæmdastjórnin Animo-hýsipjóninn og í samræmi við ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 92/486/EBE ⁽⁵⁾, eins og henni var síðast breytt með ákvörðun 1999/716/EB ⁽⁶⁾, skal Animo-hýsipjóninn starfræktur a.m.k. til 31. mars 2000.
- 2) Í framhaldi af starfsemi á vettvangi bandalagsins, þ.m.t. rannsóknir og námskeið, um endurskoðun uppbyggingu Animo-netkerfisins, skal innleiða dýraheilbrigðiskerfi sem samþættir margskonar tölvubúnað.
- 3) Nauðsynlegt er á þessu stigi að mæla fyrir um málsmeðferð við tilnefningu nýs sameiginlegs hýsipjóns til að sjá um alla þá þjónustu, sem krafist er samkvæmt dýraheilbrigðiskerfinu, sem samþættir margskonar tölvubúnað.
- 4) Sameiginlegi hýsipjóninn skal vera í samræmi við nákvæmar tækniforskriftir.

- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýraheilbrigði.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal á árinu 2000 senda út boð um að gera tilboð í sameiginlegan hýsipjón sem taki tillit til framfara í gagnafjarskiptatækni og þeirrar nýju þjónustu sem þarf vegna upplýsingaskipta milli aðildarríkjanna samkvæmt samþætta dýraheilbrigðistölvukerfinu.

2. Boðið um að gera tilboð sem kveðið er á um í 1. mgr. skal innihalda allar upplýsingar sem nauðsynlegar eru til framkvæmdar þess (nákvæma forskrift) og skal taka til greina a.m.k. þær tækniforskriftir sem skilgreindar eru í viðaukanum.

3. Framkvæmdastjórnin skal að loknu boðinu um að gera tilboð sem kveðið er á um í 1. mgr., í þeim tilgangi að velja hýsipjóninn, velja a.m.k. þrjú tilboð sem uppfylla tækniforskriftirnar sem um getur í 2. mgr.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 3. maí 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 124, 25.5.2000, bls. 61, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 129/2001 frá 23. nóvember 2001 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 6, 24.1.2002, bls. 10.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 29.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 62, 15.3.1993, bls. 49.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 243, 25.8.1992, bls. 27.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 195, 14.7.1992, bls. 31.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 291, 7.10.1992, bls. 20.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 289, 11.11.1999, bls. 1.

VIÐAUKI

TÆKNIFORSKRIFTIR FYRIR SAMEIGINLEGA HÝSIÞJÓNINN

1. Almenn lýsing

Hýsiþjónn fyrir skipti og úrvinnslu tilkynninga og annarra gagna skal vera starfhæfur eigi síðan en 1. apríl 2001.

Hann skal samanstanda af eftirfarandi þáttum:

- a) nægilega mörgum tölvum með afkastagetu sem tryggir meðhöndlun mikils magns gagna, viðtöku umsókna, gagnagrunna og tilvísunarskráa um dýraheilbrigði,
- b) búnaði (vél- og hugbúnaði) sem tryggir fjölsamskiptareglur milli mismunandi netkerfa og gerir aðgang margra notenda samtímis mögulegan,
- c) tölvupóstkerfi sem uppfyllir alþjóðlega staðla,
- d) Netaðgangi og þjónustu,
- e) skráarflutningaþjónustu,
- f) geymslurými fyrir gögn sem nægir í eitt ár,
- g) safnvistunaraðstöðu út samningstímann,
- h) öryggisafritun og tafarlausri endurræsingu ef um bilun er að ræða.

Hýsiþjónninn skal vera fær um samrekstur við kerfi sem fyrir eru, svo sem hýsiþjóna eða kerfi sem notuð eru af innlendum stjórnvöldum á sviði dýraheilbrigðis og uppfylla alþjóðlega staðla.

Hýsiþjónninn skal vera tiltækur allan sólarhringinn, sjö daga vikunnar.

2. Stafasettsstaðlar og magn sendra gagna

Skilaboðasnið fyrir hugbúnað sem fyrir er skal vera ASCII með skilgreindum stöfum en verður að geta þróast í átt að öðrum stafasettsstöðlum. Áætlaður fjöldi sendra tilkynninga dag hvern er u.þ.b. 4000. Þar af leiðir að rekstur hýsiþjónsins mun taka til u.þ.b. 4000 inntaksaðgerða og 8000 úttaksaðgerða dag hvern.

Önnur send gögn munu að mestum hluta vera tilvísunar- og gagnaskrár auk notkunarhugbúnaðar.

3. Afkastageta kerfis

Kerfið verður að ráða við allt að 2000 notendur. Þar sem notkunartímabil geta verið breytileg verður áætlaður fjöldi samtíma notenda (inntaks- og úttaksgögn) að meðaltali u.þ.b. 70 og mest 100. Afkastagetuna þarf að vera hægt að auka ef þörf krefur til að tryggja þjónustustigið. Kerfið verður að ráða við biðraðir.

4. Rekjanleiki skilaboða

Hýsiþjónninn verður að ábyrgjast að hægt sé að rekja tilkynningar og hafa eftirlit með því ferli. Hann skal tryggja að rekstri fjarskiptaneta sé viðhaldið og að rofin fjarskipti séu endurheimt og að ávallt séu til staðar allir möguleikar varðandi rekjanleika.

5. Kerfis- og gagnaöryggi

Hýsiþjónninn skal hafa ströng og samfelld ákvæði um vernd og heilleika gagna. Hýsiþjónninn skal ekki geta nýtt sér þessi gögn.

Aðgangi að kerfinu skal vernda og stjórna með öryggistilhögunum sem færa sér í nyt margskonar aðferðir svo sem notendakenni og sannvottun hýsiþjóns á sendanda tilkynninga.

Hýsiþjónninn skal hafa yfir að ráða aðferðum til að afrita og endurheimta gögn í kerfinu þannig að engar upplýsingar glatist vegna bilunar á vélbúnaði.

Hýsiþjónninn skal hafa í þjónustu sinni nægilega margt faglært starfsfólk.

6. Aðstoð

Aðstoð vegna hvers konar samskiptavandamála skal vera starfrækt á athafnasvæði hýsipjónsins í 12 klukkustundir á dag, frá kl 7-19.

Beinlínutengd aðstoð skal fylgja öllum notkunarhugbúnaði.

7. Kerfisumsjón

Hýsipjónninn skal láta í té töluleg gögn um flæði tilkynninga, miðlun tilvísunarskráa, bilanir fjarskiptanetsins og allar færribreytur vegna stjórnunar kostnaðar.

TILSKIPUN RÁÐSINS 2000/27/EB

2002/EES/31/07

frá 2. maí 2000

um breytingu á tilskipun 93/53/EBE um lágmarksráðstafanir bandalagsins vegna eftirlits með tilteknum fisksjúkdómum(*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 37. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽²⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun ráðsins 93/53/EBE ⁽⁴⁾ er mælt fyrir um að þegar í stað skuli fjarlægja allan fisk í sýktri eldisstöð, ef upp kemur meðal annars smitandi blóðleysi í laxi, til að varna því að þessi sjúkdómur breiðist út.
- 2) Í maí árið 1998 kom þessi sjúkdómur upp í Skotlandi og þar hefur smit greinst í fjölda stöðva eða grunur leikur þar á um smit.
- 3) Reynsla hefur leitt í ljós að þótt því sé dreift á tiltekið tímabil að fjarlægja fiskinn dregur það ekki úr líkum á því að takast megí að uppræta sjúkdóminn.
- 4) Við sérstakar aðstæður getur beiting ákvæða um bólusetningu verið ný aðferð við að ná tökum á smitandi blóðleysi í laxi og halda sjúkdómnum í skefjum komi hann upp. Í núgildandi löggjöf bandalagsins finnst engin heimild til slíks.
- 5) Æskilegt er að rannsaka til hlítar upptök smitandi blóðleysis í laxi, hugsanlega útbreiðslu sjúkdómsins og gagnkvæm áhrif milli alins og villts lax.
- 6) Af hálfu bandalagsins hafa ekki verið greiddar neinar bætur til laxeldisbænda þegar fyrirskipað er að fjarlægja allan fisk úr fiskeldisstöðvum samkvæmt tilskipun 93/53/EBE.
- 7) Samþykkja skal þær ráðstafanir sem nauðsynlegar eru við framkvæmd tilskipunar 93/53/EBE í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽⁵⁾.
- 8) Að teknu tilliti til núverandi vísinda- og tækniþekkingar þykir rétt að breyta tilskipun 95/53/EBE til samræmis við framangreint.

- 9) Sökum þess hve málið er brýnt er óhjákvæmilegt að víkja frá því sex vikna tímabili sem tilgreint er í 3. lið I. hluta bókunar um hlutverk þjóðþinga í Evrópu-sambandinu í viðauka sem fylgir Amsterdam-sáttmálanum.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 93/53/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í stað fyrsta undirliðar í a-lið 6. gr. komi eftirfarandi:

„—skal allur fiskur fjarlægður í samræmi við áætlun sem opinbera þjónustustofnunin lagði fram og framkvæmdastjórnin samþykkti í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 19. gr.“

2. Í stað 1. mgr. 14. gr. komi eftirfarandi:

„1. Banna skal bólusetningu gegn sjúkdómum í skrá II á viðurkenndum svæðum, í viðurkenndum eldisstöðvum sem eru á svæðum, sem hafa ekki verið viðurkennd, eða á svæðum eða í eldisstöðvum, þar sem málsmæðferð fyrir viðurkenningu, sem mælt er fyrir um í tilskipun 91/67/EBE, hefur þegar verið samþykkt, og gegn sjúkdómum í skrá I.

Ef sjúkdómar í skrá I koma upp má þó heimila bólusetningu gegn þeim, að því tilskildu að tilhögun við bólusetninguna sé tilgreind í samþykktum viðbúnaðar-áætlunum í samræmi við 15. gr. og tillit sé tekið til viðmiðananna sem settar eru fram í viðauka E.“

3. Ný grein bætist við:

„18. gr. a

Samþykkja skal þær ráðstafanir sem nauðsynlegar eru við framkvæmd þessarar tilskipunar, að því er varðar ráðstafanirnar sem um getur í þeim greinum sem talðar eru upp hér á eftir, í samræmi við málsmæðferðar-reglurnar sem um getur í 2. mgr. 19. gr.:

- 2. mgr. 5. gr.,
- 6. gr.,
- 1. og 2. mgr. 10. gr.,
- 12. gr.,
- 15. gr.,
- 16. gr.,
- öðrum undirlið 18. gr.“

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 114, 13.5.2000, bls. 28, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 130/2001 frá 23. nóvember 2001 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 6, 24.1.2002, bls. 11.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 342, 30.11.1999, bls. 42.

⁽²⁾ Álit var skilað 2. mars 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽³⁾ Stjtið. EB C 51, 23.2.2000, bls. 30.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 175, 19.7.1993, bls. 23. Tilskipuninni var breytt með aðildarlögunum frá 1994.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

4. Eftirfarandi komi í stað 19. gr.:

„19. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar fasta-nefndar um dýraheilbrigði sem komið var á fót með ákvörðun 68/361/EBE (^(*)), hér á eftir kölluð nefndin.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar skulu 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB gilda.

Tímabilið, sem kveðið er á um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

(*) Stjútíð. EB L 255, 18.10.1968, bls. 23.“

5. Viðauki E við þessa tilskipun bætist við.

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg ákvæði í lögum og stjórnsýslufyrirmælum til að fara að þessari tilskipun eigi síðar en 31. desember 2000. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum eigi síðar en 1. janúar 2001.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega.

Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þau ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna það hinum aðildarríkjunum.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 2. maí 2000.

Fyrir hönd ráðsins,

J. COELHO

forseti.

VIÐAUKI

"VIÐAUKI E

VIÐMIÐANIR VEGNA ÁÆTLANA UM BÓLUSETNINGU

Í áætlunum um bólusetningar skulu að minnsta kosti eftirfarandi upplýsingar koma fram:

1. Eðli þess sjúkdóms sem verður til þess að beiðni kemur fram um bólusetningu.
2. Upplýsingar um strand- og meginlandssvæði, staði og eldisstöðvar þar sem bólusetning getur farið fram: ekki má undir neinum kringumstæðum bólusetja utan marka sýkta svæðisins eða, ef nauðsyn krefur, sóttvarnabeltisins sem skilgreint hefur verið umhverfis sýkta svæðið.
3. Nákvæmar upplýsingar um bóluefnið sem nota skal, þar á meðal um þá tegund eða tegundir bóluefnis sem kunna að verða notaðar.
4. Nákvæmar upplýsingar um notkunarskilyrði, tíðni bólusetningar og þær takmarkanir sem gilda um notkun bóluefnisins (hvaða fiskur, hvaða kvíar o.s.frv.).
5. Viðmiðanir um stöðvun bólusetningar.
6. Samþykkja skal ákvæði sem tryggja að skrá sé haldin yfir allar bólusetningar (dagsetningar, staði og eldisstöðvar þar sem bólusetning hefur farið fram, skilgreiningar sóttvarnasvæða o.s.frv.).
7. Ráðstafanir skulu gerðar til þess að halda hreyfingu fisksins innan bólusetningarsvæðisins í lágmarki til að tryggja að fiskurinn fari ekki af því svæði öðruvísi en þegar honum er slátrað til manneldis eða til eyðingar ef nauðsyn krefur.
8. Hvers kyns önnur ákvæði sem eru nauðsynleg vegna bólusetningar.“

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2000/45/EB

2002/EES/31/08

frá 6. júlí 2000

um greiningaraðferðir til að ákvarða A-vítamín, E-vítamín og tryptófan í fóðri(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/373/EBE frá 20. júlí 1970 um að taka upp í bandalaginu aðferðir við sýnatöku og greiningu vegna opinbers eftirlits með fóðri ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með lögunum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar ⁽²⁾, einkum 2. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun 70/373/EBE er mælt fyrir um að við opinbert eftirlit með fóðri, í því skyni að kanna hvort kröfum laga og stjórnsýslufyrirmæla sem fjalla um eiginleika þess og samsetningu sé fullnægt, skuli beita bandalagsaðferðum við sýnatöku og greiningu.
- 2) Í tilskipun ráðsins 70/524/EBE frá 23. nóvember 1970 um aukefni í fóðri ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2439/1999 frá 17. nóvember 1999 ⁽⁴⁾, er mælt fyrir um að innihald A- og E-vítamíns skuli tilgreint á merkimiða ef þessum efnunum er bætt í forblöndur og fóður.
- 3) Í tilskipun ráðsins 79/373/EBE frá 2. apríl 1979 um markaðssetningu blandaðs fóðurs ⁽⁵⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/16/EB ⁽⁶⁾ og tilskipun ráðsins 93/74/EBE frá 13. september 1993 um fóður sem er miðað við sérstök næringarmarkmið ⁽⁷⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 96/25/EB ⁽⁸⁾, er mælt fyrir um að amínósýrur skuli tilgreindar á merkimiða fóðursins.
- 4) Ákvarða ber greiningaraðferðir bandalagsins til þess að hafa eftirlit með þessum efnunum.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um fóður.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Aðildarríkin skulu kveða á um að greiningar vegna opinbers eftirlits með innihaldi A-vítamíns, E-vítamíns og tryptófans í fóðri og forblöndum, fari fram samkvæmt þeim aðferðum sem mælt er fyrir um í viðaukanum við þessa tilskipun.

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að ákvæðum þessarar tilskipunar eigi síðar en 31. ágúst 2000. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ráðstöfunum frá 1. september 2000.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 6. júlí 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 174, 13.7.2000, bls. 32, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 132/2001 frá 9. nóvember 2001 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 6, 24.1.2002, bls. 14.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 170, 3.8.1970, bls. 2.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 241, 29.8.1994, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 270, 14.12.1970, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 297, 18.11.1999, bls. 8.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 86, 6.4.1979, bls. 30.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 105, 3.5.2000, bls. 36.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 237, 22.9.1993, bls. 23.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 125, 23.5.1996, bls. 35.

VIÐAUKI

A-HLUTI

ÁKVÖRDUN A-VÍTAMÍNS

1. Tilgangur og gildissvið

Með þessari aðferð er unnt að ákvarða A-vítamín (retínól) í fóðri og forblöndum. Með A-vítamíni er átt við *al-trans*-retínýl-alkóhól og *sis*-myndbrigði þess sem ákvörðuð eru með þessari aðferð. Innihald A-vítamíns er gefið upp í alþjóðlegum einingum (IU) á kílógramm. Ein alþjóðleg eining samsvarar 0,300 µg virkni *al-trans*-A-vítamín-alkóhóls eða 0,344 µg *al-trans*-A-vítamín-asetats eða 0,550 µg *al-trans*-A-vítamín-palmítats.

Ákvörðunarmörk eru 2000 IU A-vítamín/kg.

2. Meginregla

Sýnið er vatnsrofið með etanól- og kalíumhýdroxíðlausn og A-vítamínið er dregið út með hreinsuðu bensíni (petróleumetra). Leysirinn er fjarlægður með uppgufun og leifin er leyst upp í metanóli og, ef nauðsyn ber til, þynnt út í þann styrk sem krafist er. Innihald A-vítamíns er ákvarðað með hágæðavökvaskiljun með umbreyttum (vatnsfælnum) fastfasa (RP-HPLC) og ísogsnema fyrir útfjólublátt ljós eða flúrskinsnema. Færibreyturnar fyrir vökvaskiljunina eru valdar þannig að *al-trans*-A-vítamín-alkóhól og *sis*-myndbrigði þess skiljist ekki að.

3. Prófunarefni

3.1. Etanól, $\bar{u}$ = 96%

3.2. Hreinsað bensín, suðumark 40 til 60 °C

3.3. Metanól

3.4. Kalíumhýdroxíðlausn, $b = 50$ g/100 ml

3.5. Natriúmaskorbatlausn, $b = 10$ g/100 ml (sjá athugasemdir í lið 7.7)

3.6. Natriúmsúlfíð, $\text{Na}_2\text{S} \cdot x \text{H}_2\text{O}$ ($x = 7-9$)

3.6.1. Natriúmsúlfíðlausn, $c = 0,5$ mól/l í glýseróli, $b = 120$ g/l (þar sem $x = 9$) (sjá athugasemdir í lið 7.8)

3.7. Fenólfaltínlausn, $b = 2$ g/100 ml í etanóli (3.1)

3.8. 2-própanól

3.9. Ferðafasi fyrir hágæðavökvaskiljun: blanda metanóls (3.3) og vatns, t.d. $980 + 20$ (v + v). Nákvæmt hlutfall ákvarðast af eiginleikum súlnnar sem notuð er.

3.10. Köfnunarefni, súrefnisfrítt

3.11. *Al-trans*-A-vítamín-asetat, sérstaklega hreint, með vottaða virkni, t.d. $2,80 \times 10^6$ IU/g

3.11.1. Stofnlausn *al-trans*-A-vítamín-asetats: 50 mg af A-vítamín-asetati (3.11) eru vigtuð með 0,1 mg nákvæmni í 100 ml mæliflösku. Leyst upp í 2-própanóli (3.8) og fyllt upp að kvarðamerkinu með sama leysi. Nafnstyrkur þessarar lausnar er 1400 IU af A-vítamíni á ml. Nákvæmt innihald verður að ákvarða samkvæmt lið 5.6.3.1.

3.12. *Al-trans*-A-vítamín-palmítat, sérstaklega hreint, með vottaða virkni, t.d. $1,80 \times 10^6$ IU/g

3.12.1. Stofnlausn *al-trans*-A-vítamín-palmítats: 80 mg af A-vítamín-palmítati (3.12) eru vigtuð með 0,1 mg nákvæmni í 100 ml mæliflösku. Leyst upp í 2-própanóli (3.8) og fyllt upp að kvarðamerkinu með sama leysi. Nafnstyrkur þessarar lausnar er 1400 IU af A-vítamíni á ml. Nákvæmt innihald verður að ákvarða samkvæmt lið 5.6.3.2.

3.13. 2,6-dí-*tert*-bútýl-4-metýlfenól (BHT) (sjá athugasemdir í lið 7.5)

4. Búnaður

4.1. Hverfieimir undir lágbrýstingi (Vacuum rotary evaporator)

4.2. Glerbúnaður með brúnleitu gleri

- 4.2.1. Flöskur með flötum botni eða keilulaga flöskur, 500 ml, með kventengi úr slípuðu gleri
- 4.2.2. Mæliflöskur með slípuðum glertöppum og þröngum hálsi, 10, 25, 100 og 500 ml
- 4.2.3. Keilulaga, 1000 ml skiltrekkir með slípuðum glertöppum
- 4.2.4. Peruflöskur, 250 ml, með kventengi úr slípuðu gleri
- 4.3. Allihn-eimsvali, með 300 mm kælikápu, með samskeyti úr slípuðu gleri og tengistykki fyrir gashleðsluleiðslu
- 4.4. Samanbrotinn síupappír til fasaskiljunar, þvermál 185 mm (t.d. Schleicher & Schuell 597 HY 1/2)
- 4.5. Hágæðavökvaskiljunarbúnaður með innsprautunarkerfi
- 4.5.1. Vökvaskiljunarsúla, 250 mm x 4 mm, C₁₈, 5 eða 10 µm þökkunarefni eða sambærilegt (viðmiðunarforsenda afkasta: einungis einn toppur fyrir öll retínól-myndbrigði samkvæmt skilyrðum hágæðavökvaskiljunar)
- 4.5.2. Ísogssemi fyrir útfjólublátt ljós eða flúrskinssemi með stillanlegri bylgjulengd
- 4.6. Litrófsmælir með 10 mm sýnahyllkjum úr kvarsí
- 4.7. Vatnsbað með segulhræribúnaði
- 4.8. Útdráttarbúnaður (sjá mynd 1) sem samanstendur af:
 - 4.8.1. Glersívalningi, sem tekur 1 lítra, með háls og tappa úr slípuðu gleri
 - 4.8.2. Flösku með karltengi úr slípuðu gleri sem er búin hliðararmi og stillanlegri pípu sem liggur í gegnum miðju flöskunnar. Neðri hluti stillanlegu pípunnar ætti að vera U-laga en útrennslið í hinum endanum þannig að hægt sé að flytja efra vökvalagið í sívalningnum yfir í skiltrekt.

5. Framkvæmd

Aths.: A-vítamín er næmt fyrir útfjólubláu ljósi og oxun. Öll framkvæmd skal fara fram án ljóss (með því að nota glerbúnað með brúnleitu gleri eða glerbúnað sem varinn er með álpappír) og súrefnis (með því að skola með köfnunarefni). Meðan á útdráttinum stendur ætti að setja köfnunarefni í stað loftsins fyrir ofan vökvann (komið er í veg fyrir of mikinn þrýsting með því að losa um tappann af og til).

5.1. Sýnið undirbúið

Sýnið er malað þannig að það komist í gegnum sigti með 1 mm móskevum og þess gætt að ekki myndist hiti. Mölun skal framkvæmd rétt áður en vigtun og sápun fara fram, að öðrum kosti getur A-vítamín tapast.

5.2. Sápun

Miðað við innihald A-vítamíns eru 2 til 25 g af sýninu vigtuð með 0,01 g nákvæmni í 500 ml flösku með flötum botni eða keiluflösku (4.2.1). Meðan flöskunni er hringsnúið er 130 ml af etanóli (3.1), u.þ.b. 100 mg af BHT (3.13), 2 ml af natriúmaskorbatlausn (3.5) og 2 ml af natriúmsúlfíðlausn (3.6) bætt við hverju á eftir öðru. Eimsvali (4.3) er tengdur við flöskuna og henni dýft í vatnsbað með segulhræribúnaði (4.7). Hitað að suðu og látið endursjóða í fimm mínútur. Síðan er 25 ml af kalíumhýdroxíðlausninni (3.4) bætt við í gegnum eimsvalann (4.3) og látið endursjóða í 25 mínútur til viðbótar meðan hrært er við hægt köfnunarefnisflæði. Eimsvalinn er skolaður með u.þ.b. 20 ml af vatni og innihald flöskunnar kælt niður í stofuhita.

5.3. Útdráttur

Sápunarlausnin er flutt magnbundið með afhellingu í 1000 ml skiltrekt (4.2.3) eða í útdráttarbúnaðinn (4.8) með því að skola í heild með 250 ml af vatni. Sápunarflaskan er skoluð með 25 ml af etanóli (3.1) og síðan 100 ml af hreinsuðu bensíni (3.2) og skolonarlausnirnar eru fluttar í skiltrektina eða í útdráttarbúnaðinn. Hlutfall vatns og etanóls í sameinuðum lausnunum ætti að vera um 2:1. Hrist kröftuglega í tvær mínútur og látið setjast til í tvær mínútur.

5.3.1. Útdráttur með skiltrekt (4.2.3)

Þegar löggin hafa verið aðskilin (sjá athugasemd í lið 7.3) er lagið með hreinsaða bensíninu flutt í aðra skiltrekt (4.2.3). Þessi útdráttur er endurtekinn tvisvar með 100 ml af hreinsuðu bensíni (3.2) og tvisvar með 50 ml af hreinsuðu bensíni (3.2).

Sameinuðu útdrættirnir eru þvegnir tvisvar í skiltrektinni með því að hringisnúa varlega (til að forðast að ýrulausnir myndist) með 100 ml skömmtum af vatni og síðan með því að hrista aftur með 100 ml skömmtum af vatni til viðbótar þar til vatnið helst litlaust þegar fenólftalínlausn (3.7) er bætt út í (venjulega er nóg að þvo fjórum sinnum). Þvegni údrátturinn er síaður með þurri, samanbrotinni síu til fasaskiljunar (4.4) til að fjarlægja allt vatn sem eftir verður í 500 ml mæliflösku (4.2.2). Skiltrekin og sían eru skoluð með 50 ml af hreinsuðu bensíni (3.2), fyllt upp að kvarðamerkinu með hreinsuðu bensíni (3.2) og blandað vel saman.

5.3.2. Útdráttur með údráttarbúnaði (4.8)

Þegar löggin hafa verið aðskilin (sjá athugasemd í lið 7.3) er flaskan með karltenginu úr slípaða glerinu (4.8.2) sett í stað tappa glersívalningsins (4.8.1) og U-laga neðri hluta stillanlegu pípunnar er komið þannig fyrir að hún er rétt fyrir ofan skilflötinn. Með því að beita þrýstingi úr köfnunarefnispípu í hliðararminn er efra lag hreinsaða bensínsins flutt í 1000 ml skiltrekt (4.2.3). Bætt er í glersívalninginn 100 ml af hreinsuðu bensíni (3.2), tappinn settur í og hrist vel. Löggin eru látin skiljast að og efra lagið er flutt í skiltrektina eins og áður. Útdráttaaðferðin er endurtekin með 100 ml af hreinsuðu bensíni (3.2) til viðbótar og síðan tvisvar með 50 ml skömmtum af hreinsuðu bensíni (3.2) og lögnum af hreinsaða bensíninu er bætt við í skiltrektina.

Sameinaðir útdrættir hreinsaðs bensíns eru þvegnir eins og lýst er lið 5.3.1 og síðan haldið áfram samkvæmt lýsingunni þar.

5.4. Tilreiðsla sýnislausnarinnar fyrir hágæðavökvaskiljun

Deiliskammtur af lausn hreinsaða bensínsins (úr lið 5.3.1 eða 5.3.2) er fluttur með rennipípu í 250 ml perufloösku (4.2.4). Leysirinn er látinn gufa upp á hverfieiminum (4.1), þar til hann er nánast þurr, við lækkaðan þrýsting og baðhita sem fer ekki yfir 40 °C. Loftþrýstingi er komið aftur á með því að hleypa inn köfnunarefni (3.10) og flaskan er fjarlægð af hverfieiminum. Leysirinn, sem eftir verður, er fjarlægður með köfnunarefnisstreymi (3.10) og leifin er tafarlaust leyst upp í þekktu rúmmáli (10-100 ml) af metanóli (3.3) (styrkur A-vítamíns ætti að vera á bilinu 5 IU/ml til 30 IU/ml).

5.5. Ákvörðun með hágæðavökvaskiljun

Skiljun A-vítamíns fer fram með C₁₈-súlu í umbreyttum (vatnsfælnum) fasa (4.5.1) og styrkurinn er mældur með ísogsnema fyrir útfjólublátt ljós (325 nm) eða flúrskinsnema (örvunarbylgjulengd: 325 nm, útgeislunarbylgjulengd: 475 nm) (4.5.2).

Deiliskammti (t.d. 20 µl) af metanóllausninni, sem fékkst í lið 5.4, er sprautað inn og skolað með ferðafasanum (3.9). Meðaltoppæð (-toppflatarmál) á nokkrum innsprautunum á sömu sýnislausninni og meðaltoppæð (-toppflatarmál) á nokkrum innsprautunum á kvörðunarlausnunum (5.6.2) er reiknuð út.

Skilyrði vegna hágæðavökvaskiljunar

Eftirfarandi skilyrði eru til leiðbeiningar; leyfilegt er að notast við önnur skilyrði svo framarlega sem þau skila sambærilegum niðurstöðum:

Vökvaskiljunarsúla (4.5.1):	250 mm x 4 mm, C ₁₈ , 5 eða 10 µm þökkunarefni eða sambærilegt
Ferðafasi (3.9):	Blanda metanóls (3.3) og vatns, t.d. 980 + 20 (v + v)
Rennslishraði:	1-2 ml/mín.
Nemi (4.5.2):	Ísogsnemi fyrir útfjólublátt ljós (325 nm) eða flúrskinsnemi (örvunarbylgjulengd: 325 nm/útgeislunarbylgjulengd: 475 nm)

5.6. Kvörðun

5.6.1. Tilreiðsla á staðalvinnulausnum

Fluttir eru 20 ml af stofnlausn A-vítamín-asetats (3.11.1) eða 20 ml af stofnlausn A-vítamín-palmitats (3.12.1) með rennipípu í 500 ml flösku með flötum botni eða keilufloösku (4.2.1) og síðan er vatnsrofið samkvæmt lið 5.2, en án þess að BHT sé bætt við. Því næst er dregið út með hreinsuðu bensíni (3.2) samkvæmt lið 5.3 og fyllt upp að 500 ml markinu með hreinsuðu bensíni (3.2). Á hverfieiminum (sjá lið 5.4) eru 100 ml af þessum útdrætti látnir gufa upp þar til hann er nánast þurr. Leysirinn, sem eftir verður, er fjarlægður með köfnunarefnisstreymi (3.10) og leifin er leyst upp aftur í 10,0 ml af metanóli (3.3). Nafnstyrkur þessarar lausnar er 560 IU af A-vítamíni á ml. Ákvarða skal nákvæmt innihald samkvæmt lið 5.6.3.3. Staðalvinnulausnin skal vera nýlögð við notkun.

Fluttir eru 2,0 ml af þessari staðalvinnulausn með rennipípu í 20 ml mæliflösku, fyllt upp að kvarðamerkinu með metanóli (3.3) og blandað. Nafnstyrkur þessarar úþynntu staðalvinnulausnar er 56 IU af A-vítamíni á ml.

5.6.2. Tilreiðsla kvörðunarlausnanna og kvörðunargrafsins

Settir eru 1,0, 2,0, 5,0, og 10,0 ml af útpynnntu staðalvinnulausninni í röð 20 ml mæliflaskna, fyllt upp að kvarðamerkinu með metanóli (3.3) og blandað. Nafnstyrkir þessara lausna eru 2,8, 5,6, 14,0 og 28,0 IU af A-vítamíni á ml.

Hverri kvörðunarlausn er sprautað inn nokkrum sinnum og meðaltopphæð (-toppflatarmál) er ákvörðuð. Meðaltopphæð (-toppflatarmál) er notuð til að teikna kvörðunargraf að teknu tilliti til niðurstaðna sem fást með sannprófun með útfjólubláu ljósi (5.6.3.3).

5.6.3. Stöðlun staðallausnanna með útfjólubláu ljósi

5.6.3.1. Stofnlausn A-vítamín-asetats

Fluttir eru 2,0 ml af stofnlausn A-vítamín-asetats (3.11.1) með rennipípu í 50 ml mæliflösku (4.2.2) og fyllt upp að kvarðamerkinu með 2-própanóli (3.8). Nafnstyrkur þessarar lausnar er 56 IU af A-vítamíni á ml. Fluttir eru 3,0 ml af þessari útpynnntu A-vítamín-asetatslausn með rennipípu í 25 ml mæliflösku og fyllt upp að kvarðamerkinu með 2-própanóli (3.8). Nafnstyrkur þessarar lausnar er 6,72 IU af A-vítamíni á ml. Útfjólublátt litróf þessarar lausnar er borið saman við 2-própanól (3.8) í litrófsmælinum (4.6) á bilinu 300 nm til 400 nm. Hámark í eðlisgleygni skal vera á bilinu 325 nm til 327 nm.

Útreikningur á innihaldi A-vítamíns:

$$\text{IU A-vítamín/ml} = E_{326} \times 19,0$$

$$\left(E \frac{1\%}{1 \text{ cm}}\right) \text{ fyrir A-vítamín-asetat} = 1 \text{ 530 við } 326 \text{ nm í 2-própanóli}$$

5.6.3.2. Stofnlausn A-vítamín-palmítats

Fluttir eru 2,0 ml af stofnlausn A-vítamín-palmítats (3.12.1) með rennipípu í 50 ml mæliflösku (4.2.2) og fyllt upp að kvarðamerkinu með 2-própanóli (3.8). Nafnstyrkur þessarar lausnar er 56 IU af A-vítamíni á ml. Fluttir eru 3,0 ml af þessari útpynnntu A-vítamín-palmítatslausn með rennipípu í 25 ml mæliflösku og fyllt upp að kvarðamerkinu með 2-própanóli (3.8). Nafnstyrkur þessarar lausnar er 6,72 IU af A-vítamíni á ml. Útfjólublátt litróf þessarar lausnar er borið saman við 2-própanól (3.8) í litrófsmælinum (4.6) á bilinu 300 nm til 400 nm. Hámark í eðlisgleygni skal vera á bilinu 325 nm til 327 nm.

Útreikningur á innihaldi A-vítamíns:

$$\text{IU A-vítamín/ml} = E_{326} \times 19,0$$

$$\left(E \frac{1\%}{1 \text{ cm}}\right) \text{ fyrir A-vítamín-palmítat} = 957 \text{ við } 326 \text{ nm í 2-própanóli}$$

5.6.3.3. Staðalvinnulausn A-vítamíns

Fluttir eru 3,0 ml af óútþynntri staðalvinnulausn A-vítamíns, tilreidd samkvæmt lið 5.6.1, með rennipípu í 50 ml mæliflösku (4.2.2) og fyllt upp að kvarðamerkinu með 2-própanóli (3.8). Fluttir eru 5,0 ml af þessari lausn með rennipípu í 25 ml mæliflösku og fyllt upp að kvarðamerkinu með 2-própanóli (3.8). Nafnstyrkur þessarar lausnar er 6,72 IU af A-vítamíni á ml. Útfjólublátt litróf þessarar lausnar er borið saman við 2-própanól (3.8) í litrófsmælinum (4.6) á bilinu 300 nm til 400 nm. Hámark í eðlisgleygni skal vera á bilinu 325 nm til 327 nm.

Útreikningur á innihaldi A-vítamíns:

$$\text{IU A-vítamín/ml} = E_{325} \times 18,3$$

$$\left(E \frac{1\%}{1 \text{ cm}}\right) \text{ fyrir A-vítamín-alkóhól} = 1 \text{ 821 við } 325 \text{ nm í 2-própanóli}$$

6. Útreikningur niðurstaðna

Ákvarða skal styrk sýnislausnarinnar í IU/ml út frá meðalhæð (-flatarmáli) A-vítamíntoppa með kvörðunargrafið (5.6.2) til hliðsjónar.

A-vítamíninnihaldið, w , í sýninu, gefið upp í IU/kg, er reiknað með eftirfarandi formúlu:

$$w = \frac{500 \cdot b \cdot V_2 \cdot 1\,000}{V_1 \cdot m} \quad [\text{IU/kg}]$$

þar sem:

b = A-vítamínstyrkur sýnislausnarinnar (5.4), gefinn upp í IU/ml

V_1 = rúmmál sýnislausnarinnar (5.4), gefið upp í ml

V_2 = rúmmál deiliskammtsins sem tekinn er í lið 5.4, gefið upp í ml

m = massi prófunarskammtsins, gefinn upp í g

7. Athugasemdir

- 7.1. Fyrir sýni, sem hafa lítinn A-vítamínstyrk, getur verið hentugt að sameina útdrætti hreinsaðs bensíns úr tveimur sápunarhleðslum (magn sem vigtað er: 25 g) í eina sýnislausn til ákvörðunar með hágæðavökvaskiljun.
- 7.2. Þyngd sýnisins, sem tekið er til greiningar, skal ekki innihalda meira en 2 g af fitu.
- 7.3. Ef fasaskiljun á sér ekki stað skal bæta við u. þ. b. 10 ml af etanóli (3.1) til að rjúfa ýrulausnina.
- 7.4. Lengja skal sápunartímann í 45-60 mínútur fyrir þorskalýsi og aðrar hreinar fitur.
- 7.5. Hægt er að nota hýdrókínón í stað BHT.
- 7.6. Skiljun retínól-myndbrigða er möguleg ef notuð er súla með óblönduðum fasa (normal phase-column).
- 7.7. Í stað natríumaskorbatslausnar er hægt að nota u. þ. b. 150 mg af askorbínsýru.
- 7.8. Í stað natríumsúlfíðlausnar er hægt að nota u. þ. b. 50 mg af EDTA.

8. Endurtekningarnákvæmni

Mismunur niðurstaðna úr tveimur samhliða ákvörðunum á sama sýninu skal ekki vera meiri en 15% af niðurstöðunni sem hefur hærra gildið.

9. Niðurstöður samanburðarrannsóknar ⁽¹⁾

	Forblanda	Forblöndufóður	Steinefnabykkni	Prótínfóður	Mjólkurgrís
L	13	12	13	12	13
n	48	45	47	46	49
meðalgildi [IU/kg]	$17,02 \times 10^6$	$1,21 \times 10^6$	537 100	151 800	18 070
s_r [IU/kg]	$0,51 \times 10^6$	$0,039 \times 10^6$	22 080	12 280	682
r [IU/kg]	$1,43 \times 10^6$	$0,109 \times 10^6$	61 824	34 384	1 910
CV_r [%]	3,0	3,5	4,1	8,1	3,8
s_R [IU/kg]	$1,36 \times 10^6$	$0,069 \times 10^6$	46 300	23 060	3 614
R [IU/kg]	$3,81 \times 10^6$	$0,193 \times 10^6$	129 640	64 568	10 119
CV_R [%]	8,0	6,2	8,6	15	20

L: fjöldi rannsóknarstofa

n: fjöldi einstakra gilda

s_r : staðalfrávik endurtekningarnákvæmni

s_R : staðalfrávik samanburðarnákvæmni

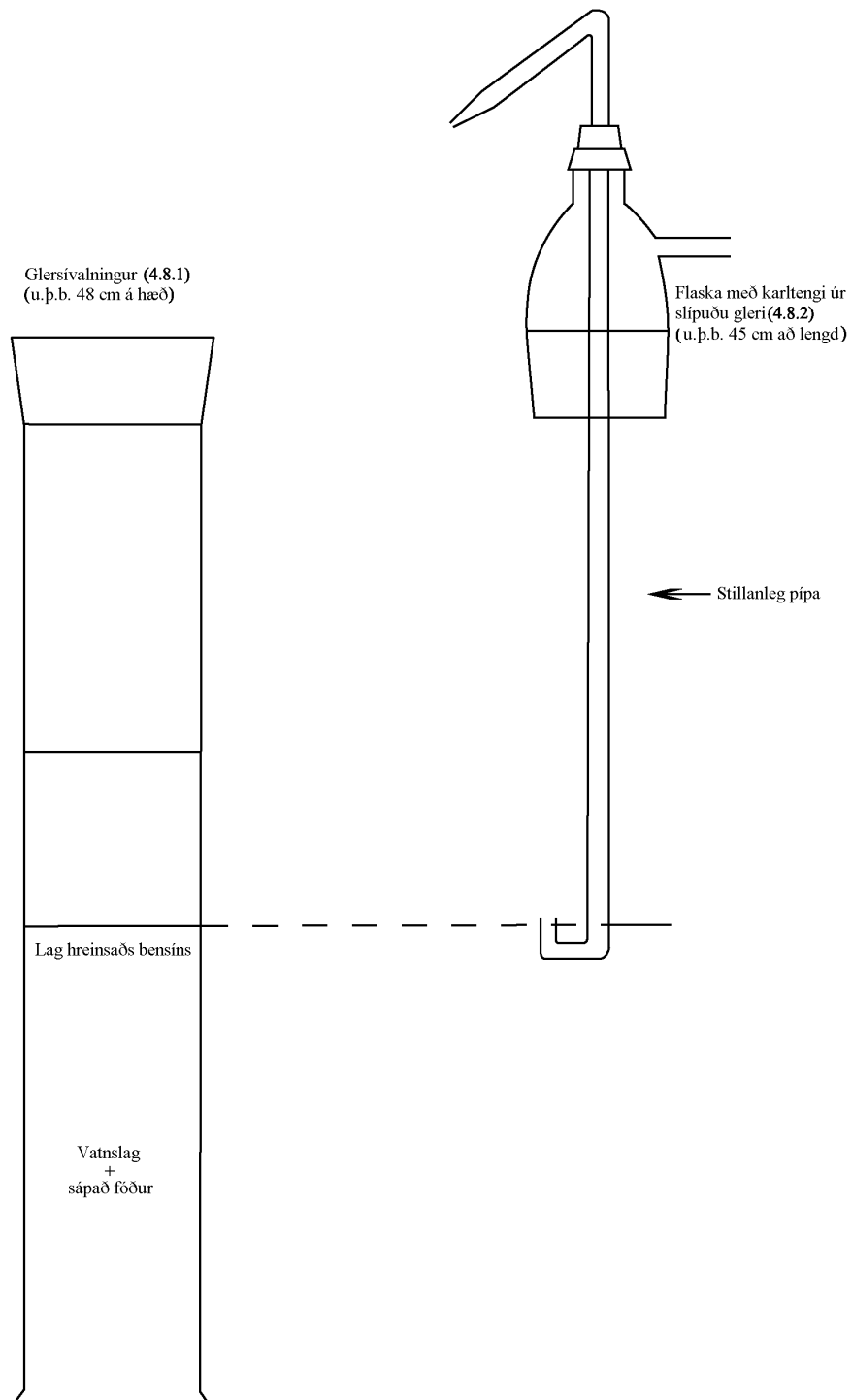
r : endurtekningarnákvæmni

R : samanburðarnákvæmni

CV_r : frávíksstuðull endurtekningarnákvæmni

CV_R : frávíksstuðull samanburðarnákvæmni

⁽¹⁾ Framkvæmd af starfshópi „Verband Deutscher Landwirtschaftlicher Untersuchungs- und Forschungsanstalten (VDLUFA)“ um fóður.

Mynd 1: Útdráttarbúnaður (4.8)

B-HLUTI**ÁKVÖRÐUN E-VÍTAMÍNS****1. Tilgangur og gildissvið**

Með þessari aðferð er unnt að ákvarða E-vítamín í fóðri og forblöndum. Innihald E-vítamíns er gefið upp sem mg af DL-Ú-tókóferólasetati á kílógramm. Þar samsvarar 1 mg af DL-Ú-tókóferólasetati 0,91 mg af DL-Ú-tókóferóli (E-vítamíni).

Ákvörðunarmörk eru 2 mg E-vítamín/kg.

2. Meginregla

Sýnið er vatnsrofið með etanól- og kalíumhýdroxíðlausn og E-vítamínið er dregið út með hreinsuðu bensíni. Leysirinn er fjarlægður með uppgufun og leifin er leyst upp í metanóli og, ef nauðsyn ber til, þynnt út í þann styrk sem krafist er. Innihald E-vítamíns er ákvarðað með hágæðavökvaskiljun með umbreyttum (vatnsfælnum) fastfasa (RP-HPLC) og flúrskinsnema eða ísogsnema fyrir útfjólublátt ljós.

3. Prófunarefni

3.1. Etanól, $\hat{u}$ = 96%

3.2. Hreinsað bensín, suðumark 40 til 60 °C

3.3. Metanól

3.4. Kalíumhýdroxíðlausn, $b = 50$ g/100 ml

3.5. Natríumaskorbatlausn, $b = 10$ g/100 ml (sjá athugasemdir í lið 7.7)

3.6. Natríumsúlfíð, $\text{Na}_2\text{S} \cdot x \text{H}_2\text{O}$ ($x = 7-9$)

3.6.1. Natríumsúlfíðlausn, $c = 0,5$ mól/l í glýseróli, $b = 120$ g/l (þar sem $x = 9$) (sjá athugasemdir í lið 7.8)

3.7. Fenólftalínlausn, $b = 2$ g/100 ml í etanóli (3.1)

3.8. Ferðafasi fyrir hágæðavökvaskiljun: blanda metanóls (3.3) og vatns, t.d. $980 + 20$ (v + v). Nákvæmt hlutfall ákvarðast af eiginleikum súlunnar sem notuð er.

3.9. Köfnunarefni, súrefnisfrítt

3.10. DL-Ú-tókóferólasetat, sérstaklega hreint, með vottaða virkni

3.10.1. Stofnlausn DL-Ú-tókóferólasetats: 100 mg af DL-Ú-tókóferólasetati (3.10) eru vigtuð með 0,1 mg nákvæmni í 100 ml mæliflösku. Leyst upp í etanóli (3.1) og fyllt upp að kvarðamerkinu með sama leysi. 1 ml af þessari lausn inniheldur 1 mg af DL-Ú-tókóferólasetati. (Sannprófun með útfjólubláu ljósi, sjá lið 5.6.1.3; stöðgun, sjá athugasemdir í lið 7.4).

3.11. DL-Ú-tókóferól, sérstaklega hreint, með vottaða virkni

3.11.1. Vigtuð eru 100 mg af DL-Ú-tókóferóli (3.10) með 0,1 mg nákvæmni í 100 ml mæliflösku. Leyst upp í etanóli (3.1) og fyllt upp að kvarðamerkinu með sama leysi. 1 ml af þessari lausn inniheldur 1 mg af DL-Ú-tókóferóli. (Sannprófun með útfjólubláu ljósi, sjá lið 5.6.2.3; stöðgun, sjá athugasemdir í lið 7.4).

3.12. 2,6-dí-tert-bútyl-4-metýlfenól (BHT) (sjá athugasemdir í lið 7.5)

4. Búnaður

4.1. Hverfieimur undir lágbrystingi (Vacuum rotary evaporator)

4.2. Glerbúnaður með brúnleitu gleri

4.2.1. Flöskur með flötum botni eða keilulaga flöskur, 500 ml, með kventengi úr slípuðu gleri

- 4.2.2. Mæliflöskur með slípuðum glerstöppum og þröngum hálsi, 10, 25, 100 og 500 ml
- 4.2.3. Keilulaga, 1000 ml skiltrekkir með slípuðum glerstöppum
- 4.2.4. Peruflöskur, 250 ml, með kventengi úr slípuðu gleri
- 4.3. Allihn-eimsvali, með 300 mm kælikápu, með samskeyti úr slípuðu gleri og tengistykki fyrir gashleðsluleiðslu
- 4.4. Samanbrotinn síupappír til fasaskiljunar, þvermál 185 mm (t.d. Schleicher & Schuell 597 HY 1/2)
- 4.5. Hágæðavökvaskiljunarbúnaður með innsprautunarkerfi
- 4.5.1. Vökvaskiljunarsúla, 250 mm × 4 mm, C₁₈, 5 eða 10 µm þökkunarefni eða sambærilegt.
- 4.5.2. Flúrskinsnemi eða ísogsnemi fyrir útfjólublátt ljós með stillanlegri bylgjulengd
- 4.6. Litrófsmælir með 10 mm sýnahylkjum úr kvarsí
- 4.7. Vatnsbað með segulhræribúnaði
- 4.8. Útdráttarbúnaður (sjá mynd 1) sem samanstendur af:
 - 4.8.1. Glersívalningi, sem tekur 1 lítra, með hálsi og tappa úr slípuðu gleri
 - 4.8.2. Flösku með karltengi úr slípuðu gleri sem er búin hliðararmi og stillanlegri pípu sem liggur í gegnum miðju flöskunnar. Neðri hluti stillanlegu pípunnar ætti að vera U-laga en útrennslið í hinum endanum þannig að hægt sé að flytja efra vökvagildið í sívalningnum yfir í skiltrekt.

5. Framkvæmd

Ath: E-vítamín er næmt fyrir útfjólubláu ljósi og oxun. Öll framkvæmd skal fara fram án ljóss (með því að nota glerbúnað með brúnleitu gleri eða glerbúnað sem varinn er með álpappír) og súrefnis (með því að skola með köfnunarefni). Meðan á útdrættinum stendur ætti að setja köfnunarefni í stað loftsins fyrir ofan vökvann (komið er í veg fyrir of mikinn þrýsting með því að losa um tappann af og til).

5.1. Sýnið undirbúið

Sýnið er malað þannig að það komist í gegnum sigti með 1 mm möskvum og þess gætt að ekki myndist hiti. Mólun skal framkvæmd rétt áður en vigtun og sápun fara fram að öðrum kosti getur E-vítamín tapast.

5.2. Sápun

Miðað við innihald E-vítamíns eru 2 til 25 g af sýninu vigtuð með 0,01 g nákvæmni í 500 ml flösku með flötum botni eða keilufloösku (4.2.1). Meðan flöskunni er hringsnúið er 130 ml af etanóli (3.1), u. þ. b. 100 mg af BHT (3.12), 2 ml af natríumaskorbatlausn (3.5) og 2 ml af natríumsúlfíðlausn (3.6) bætt við hverju á eftir öðru. Eimsvallinn (4.3) er tengdur við flöskuna og henni dýft í vatnsbað með segulhræribúnaði (4.7). Hitað að suðu og látið endursjóða í fimm mínútur. Bætt er við 25 ml af kalíumhýdroxíðlausninni (3.4) í gegnum eimsvallann (4.3), og látið endursjóða í 25 mínútur til viðbótar meðan hrært er við hægt köfnunarefnisflæði. Eimsvallinn er skolaður með u. þ. b. 20 ml af vatni og innihald flöskunnar kælt niður í stofuhita.

5.3. Útdráttur

Sápunarlausnin er flutt magnbundið með afhellingu í 1000 ml skiltrekt (4.2.3) eða í útdráttarbúnaðinn (4.8) með því að skola í heild með 250 ml af vatni. Sápunarflaskan er skoluð með 25 ml af etanóli (3.1) og síðan 100 ml af hreinsuðu bensíni (3.2) og skolarlausnirnar eru fluttar í skiltrektina eða í útdráttarbúnaðinn. Hlutfall vatns og etanóls í sameinuðum lausnunum ætti að vera um 2:1. Hrist kröftuglega í tvær mínútur og látið setjast til í tvær mínútur.

5.3.1. Útdráttur með skiltrekt (4.2.3)

Þegar lögin hafa verið aðskilin (sjá athugasemd í lið 7.3) er lagið með hreinsaða bensíninu flutt í aðra skiltrekt (4.2.3). Þessi útdráttur er endurtekinn tvisvar með 100 ml af hreinsuðu bensíni (3.2) og tvisvar með 50 ml af hreinsuðu bensíni (3.2).

Sameinuðu útdrættirnir eru þvegnir tvisvar í skiltrektinni með því að hringsnúa varlega (til að forðast að ýrulausnir myndist) með 100 ml skömmtum af vatni og síðan með því að hrista aftur með 100 ml skömmtum af vatni til viðbótar þar til vatnið helst litlaust þegar fenólftalínlausn (3.7) er bætt út í (venjulega er nóg að þvo fjórum sinnum). Þvegni údrátturinn er síaður með þurri, samanbrotinni síu til fasaskiljunar (4.4) til að fjarlægja allt vatn sem eftir verður í 500 ml mæliflösku (4.2.2). Skiltrekin og sían eru skoluð með 50 ml af hreinsuðu bensíni (3.2), fyllt upp að kvarðamerkinu með hreinsuðu bensíni (3.2) og blandað vel saman.

5.3.2. Útdráttur með útdráttarbúnaði (4.8)

Þegar lögin hafa verið aðskilin (sjá athugasemd í lið 7.3) er flaskan með karltenginu úr slípaða glerinu (4.8.2) sett í stað tappa glersívalningsins (4.8.1) og U-laga neðri hluta stillanlegu pípunnar er komið þannig fyrir að hún er rétt fyrir ofan skilflötinn. Með því að beita þrýstingi úr köfnunarefnispípu í hliðararminn er efra lag hreinsaða bensínsins flutt í 1000 ml skiltrekt (4.2.3). Bætt er í glersívalninginn 100 ml af hreinsuðu bensíni (3.2), tappinn settur í og hrist vel. Lögin eru látin skiljast að og efra lagið er flutt í skiltrektina eins og áður. Útdráttaraðferðin er endurtekin með 100 ml af hreinsuðu bensíni (3.2) til viðbótar og síðan tvisvar með 50 ml skömmtum af hreinsuðu bensíni (3.2) og lögunum af hreinsaða bensíninu er bætt við í skiltrektina.

Sameinaðir útdrættir hreinsaðs bensíns eru þvegnir eins og lýst er lið 5.3.1 og síðan haldið áfram samkvæmt lýsingunni þar.

5.4. Tilreiðsla sýnislausnarinnar fyrir hágæðavökvaskiljun

Deiliskammtur af lausn hreinsaða bensínsins (úr 5.3.1 eða 5.3.2) er fluttur með rennipípu í 250 ml perufloösku (4.2.4). Leysirinn er látinn gufa upp á hverfieiminum (4.1), þar til hann er nánast þurr, við lækkaðan þrýsting og baðhita sem fer ekki yfir 40 °C. Loftþrýstingi er komið aftur á með því að hleypa inn köfnunarefni (3.9) og flaskan er fjarlægð af hverfieiminum. Leysirinn, sem eftir verður, er fjarlægður með köfnunarefnisstreymi (3.9) og leifin er tafarlaust leyst upp í þekktu rúmmáli (10-100 ml) af metanóli (3.3) (styrkur DL-Ú-tókóferóls ætti að vera á bilinu 5 IU/ml til 30 IU/ml).

5.5. Ákvörðun með hágæðavökvaskiljun

Skiljun E-vítamíns fer fram með C₁₈-súlu í umbreyttum (vatnsfælnum) fasa (4.5.1) og styrkurinn er mældur með flúrskinsnema (örvunarbylgjulengd: 295 nm, útgeislunarbylgjulengd: 330 nm) eða ísogsnema fyrir útfjólublátt ljós (292 nm) (4.5.2).

Deiliskammti (t.d. 20 µl) af metanóllaunsinni, sem fékkst í lið 5.4, er sprautað inn og skolað með ferðafasanum (3.8). Meðaltopp hæð (-toppflatarmál) á nokkrum innsprautunum á sömu sýnislausninni og meðaltopp hæð (-toppflatarmál) á nokkrum innsprautunum á kvörðunarlausnunum (5.6.2) er reiknuð út.

Skilyrði vegna hágæðavökvaskiljunar

Eftirfarandi skilyrði eru til leiðbeiningar; leyfilegt er að notast við önnur skilyrði svo framarlega sem þau skila sambærilegum niðurstöðum:

Vökvaskiljunarsúla (4.5.1):	250 mm x 4 mm, C ₁₈ , 5 eða 10 µm þökkunarefni eða sambærilegt
Ferðafasi (3.8):	Blanda metanóls (3.3) og vatns, t.d. 980 + 20 (v + v)
Rennslis hraði:	1-2 ml/mín.
Nemi (4.5.2):	Flúrskinsnemi (örvunarbylgjulengd: 295 nm/útgeislunarbylgjulengd: 330 nm) eða ísogsnemi fyrir útfjólublátt ljós (292 nm)

5.6. Kvörðun (DL-Ú-tókóferólasetat eða DL-Ú-tókóferól)

5.6.1. Staðallausn DL-Ú-tókóferólasetats

5.6.1.1. Tilreiðsla á staðalvinnulausninni

Fluttur eru 25 ml af stofnlausn DL-Ú-tókóferólasetats (3.10.1) með rennipípu í 500 ml flösku með flötum botni eða keilufloösku (4.2.1) og síðan er vatnsrofið samkvæmt lið 5.2. Því næst er dregið út með hreinsuðu bensíni (3.2) samkvæmt lið 5.3 og fyllt upp að 500 ml markinu með hreinsuðu bensíni. Á hverfieiminum (sjá lið 5.4) eru 25 ml af þessum útdrætti látnir gufa upp þar til hann er nánast þurr. Leysirinn, sem eftir verður, er fjarlægður með köfnunarefnisstreymi (3.9) og leifin er leyst upp aftur í 25,0 ml af metanóli (3.3). Nafnstyrkur þessarar lausnar er 45,5 µg af DL-Ú-tókóferóli á ml sem samsvarar 50 µg af DL-Ú-tókóferólasetati á ml. Staðalvinnulausnin skal vera nýlögð við notkun.

5.6.1.2. Tilreiðsla kvörðunarlausnanna og kvörðunargrafsins

Settir eru 1,0, 2,0, 4,0, og 10,0 ml af staðalvinnulausninni í röð 20 ml mæliflaskna, fyllt upp að kvarðamerkinu með metanóli (3.3) og blandað. Nafnstyrkur þessara lausna er 2,5, 5,0, 10,0 og 25,0 µg/ml af DL-Űtókóferólasetati, þ.e. 2,28, 4,55, 9,10 µg/ml og 22,8 µg/ml af DL-Űtókóferóli.

Sprautað er inn 20 µl af hverri kvörðunarlausn nokkrum sinnum og meðaltopphæð (-toppflatarmál) er ákvörðuð. Meðaltopphæð (-toppflatarmál) er notuð til að teikna kvörðunargraf.

5.6.1.3. Stöðlun stofnlausnar DL-Űtókóferólasetats (3.10.1) með útfjólubláu ljósi

Þynntir eru 5,0 ml af stofnlausn DL-Űtókóferólasetats (3.10.1) í 25 ml með etanóli og útfjólublátt litróf þessarar lausnar borið saman við etanól (3.1) í litrófsmælinum (4.6) á bilinu 250 nm til 320 nm.

Hámarksgleypnin ætti að vera við 284 nm:

$$E_{\frac{1\%}{1\text{ cm}}} = 43,6 \text{ við } 284 \text{ nm í etanóli}$$

Við þessa þynningu ætti að fást gildi fyrir hámark í eðlisgleypni sem er á bilinu 0,84 til 0,88.

5.6.2. Staðallausn DL-Űtókóferóls

5.6.2.1. Tilreiðsla staðalvinnulausnarinnar

Fluttur eru 2,0 ml af stofnlausn DL-Űtókóferóls (3.11.1) með rennipípu í 50 ml mæliflösku, leyst upp í metanóli (3.3) og fyllt upp að kvarðamerkinu með metanóli. Nafnstyrkur þessarar lausnar er 40 µg af DL-Űtókóferóli á ml sem samsvarar 44,0 µg af DL-Űtókóferólasetati á ml. Staðalvinnulausnin skal vera nýlögð við notkun.

5.6.2.2. Tilreiðsla kvörðunarlausnanna og kvörðunargrafsins

Fluttir eru 1,0, 2,0, 4,0, og 10,0 ml af staðalvinnulausninni í röð 20 ml mæliflaskna, fyllt upp að kvarðamerkinu með metanóli (3.3) og blandað. Nafnstyrkur þessara lausna er 2,0, 4,0, 8,0 og 20,0 µg/ml af DL-Űtókóferóli, þ.e. 2,20, 4,40, 8,79 µg/ml og 22,0 µg/ml af DL-Űtókóferólasetati.

Sprautað er inn 20 µl af hverri kvörðunarlausn nokkrum sinnum og meðaltopphæð (-toppflatarmál) er ákvörðuð. Meðaltopphæð (-toppflatarmál) er notuð til að teikna kvörðunargraf.

5.6.2.3. Stöðlun stofnlausnar DL-Űtókóferóls (3.11.1) með útfjólubláu ljósi.

Þynntir eru 2,0 ml af stofnlausn DL-Űtókóferóls (3.11.1) í 25 ml með etanóli og útfjólublátt litróf þessarar lausnar borið saman við etanól (3.1) í litrófsmælinum (4.6) á bilinu 250 nm til 320 nm. Hámarksgleypnin ætti að vera við 292 nm:

$$E_{\frac{1\%}{1\text{ cm}}} = 75,8 \text{ við } 292 \text{ nm í etanóli}$$

Við þessa þynningu ætti að fást gildið 0,6 fyrir hámark í eðlisgleypni.

6. Útreikningur niðurstaðna

Ákvarða skal styrk sýnislausnarinnar í µg/ml (reiknað sem Űtókóferólasetat) út frá meðalhæð (-flatarmáli) E-vítamíntoppa sýnislausnarinnar með kvörðunargrafið (5.6.1.2 eða 5.6.2.2) til hliðsjónar.

Innihald E-vítamíns, w, í sýninu, gefið upp í mg/kg, er reiknað með eftirfarandi formúlu:

$$w = \frac{500 \cdot b \cdot V_2}{V_1 \cdot m} \quad [\text{mg/kg}]$$

þar sem:

b = E-vítamínstyrkur sýnislausnarinnar (5.4), gefinn upp í $\mu\text{g/ml}$

V_1 = rúmmál sýnislausnarinnar (5.4), gefið upp í ml

V_2 = rúmmál deiliskammtsins sem tekinn er í lið 5.4, gefið upp í ml

m = massi prófunarskammtsins, gefinn upp í g

7. Athugasemdir

- 7.1. Fyrir sýni, sem hafa lítinn E-vítamínstyrk, getur verið hentugt að sameina útdrætti hreinsaðs bensins úr tveimur sápunarhleðslum (magn sem vigtað er: 25 g) í eina sýnislausn til ákvörðunar með hágæðavökvaskiljun.
- 7.2. Þyngd sýnisins, sem tekið er til greiningar, skal ekki innihalda meira en 2 g af fitu.
- 7.3. Ef fasaskiljun á sér ekki stað skal bæta við u. þ. b. 10 ml af etanóli (3.1) til að rjúfa ýrulausnina.
- 7.4. Eftir litrófsmælingu DL-Útókóferólasetats eða DL-Útókóferóllausnarinnar samkvæmt lið 5.6.1.3 eða 5.6.2.3 er u. þ. b. 10 mg af BHT (3.12) bætt við lausnina (3.10.1 eða 3.10.2) og lausnin geymd í kælikápi (geymsluþol fjórar vikur hið mesta).
- 7.5. Hægt er að nota hýdrókínón í stað BHT.
- 7.6. Skiljun Ú-, b-, g- og útókóferóls er möguleg ef notuð er súla með óblönduðum fasa.
- 7.7. Í stað natríumaskorbatslausnar er hægt að nota u. þ. b. 150 mg af askorbínsýru.
- 7.8. Í stað natríumsúlfíðlausnar er hægt að nota u. þ. b. 50 mg af EDTA.

8. Endurtekningarnákvæmni

Mismunur niðurstaðna úr tveimur samhlíða ákvörðunum á sama sýninu skal ekki vera meiri en 15% af niðurstöðunni sem hefur hærra gildið.

9. Niðurstöður samanburðarrannsóknar ⁽¹⁾

	Forblanda	Forblöndufóður	Steinefnabykkni	Prótínfóður	Mjólkurgrís
L	12	12	12	12	12
n	48	48	48	48	48
meðalgildi [mg/kg]	17 380	1 187	926	315	61,3
s_r [mg/kg]	384	45,3	25,2	13,0	2,3
r [mg/kg]	1 075	126,8	70,6	36,4	6,4
CV_r [%]	2,2	3,8	2,7	4,1	3,8
s_R [mg/kg]	830	65,0	55,5	18,9	7,8
R [mg/kg]	2 324	182,0	155,4	52,9	21,8
CV_R [%]	4,8	5,5	6,0	6,0	12,7

L: fjöldi rannsóknarstofa

n: fjöldi einstakra gilda

s_r : staðalfrávik endurtekningarnákvæmni

s_R : staðalfrávik samanburðarnákvæmni

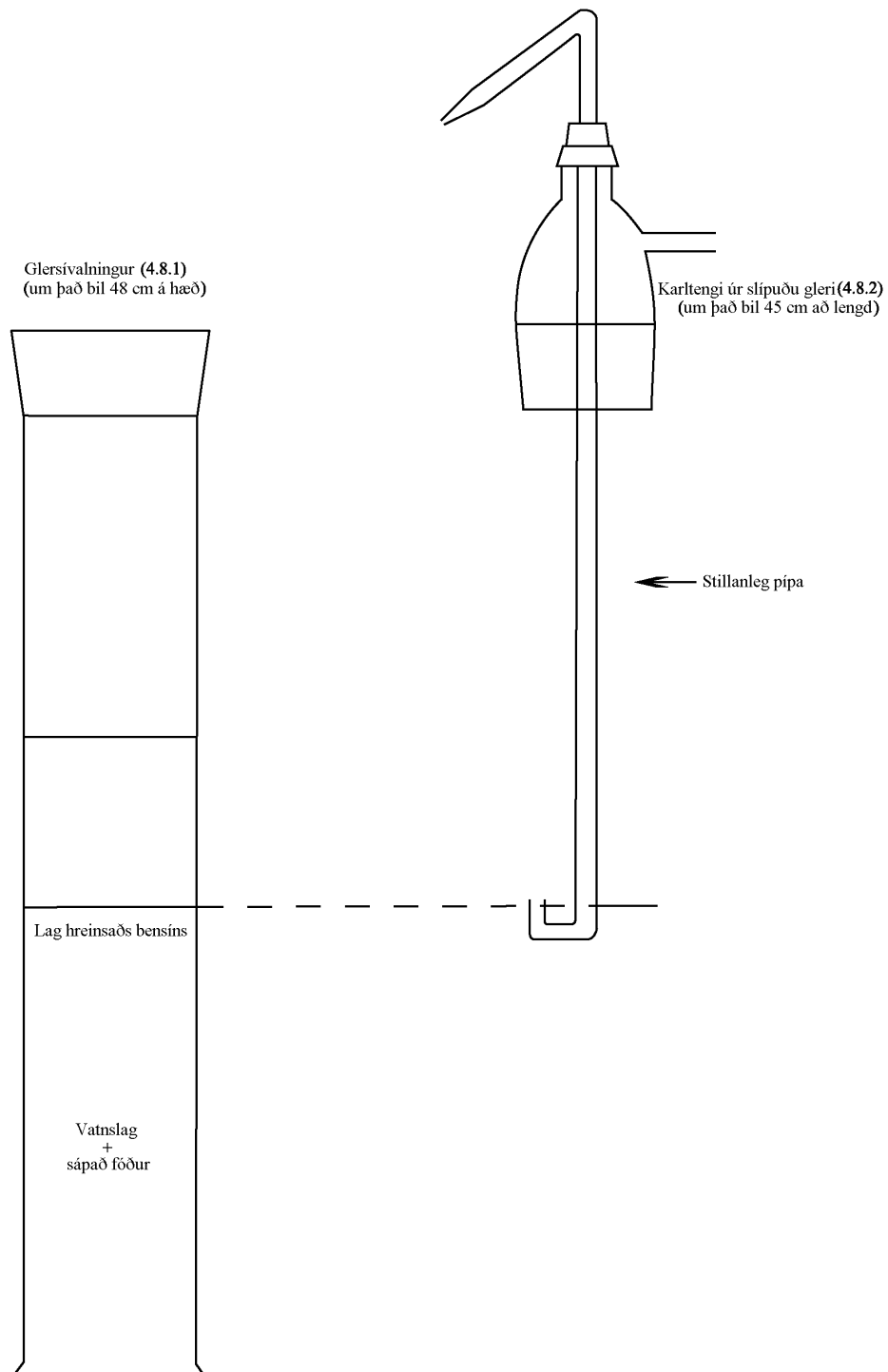
r : endurtekningarnákvæmni

R : samanburðarnákvæmni

CV_r : frávíksstuðull endurtekningarnákvæmni

CV_R : frávíksstuðull samanburðarnákvæmni

⁽¹⁾ Framkvæmd af starfshópi „Verband Deutscher Landwirtschaftlicher Untersuchungs- und Forschungsanstalten (VDLUFA)“ um fóður.

Mynd 1: Útdráttarbúnaður (4.8)

C-HLUTI**ÁKVÖRÐUN TRYPTÓFANS****1. Tilgangur og gildissvið**

Með þessari aðferð er unnt að ákvarða heildarmagn og óbundið magn tryptófans í fóðri. Með aðferðinni er ekki hægt að greina á milli D- og L-forma.

2. Meginregla

Við ákvörðun á heildarmagni tryptófans er sýnið vatnsrofið við basísk skilyrði með mettaðri baríumhýdroxíðlausn og hitað í 110 °C í 20 klukkustundir. Eftir vatnsrof er innri staðli bætt við.

Við ákvörðun á óbundnu magni tryptófans er sýnið dregið út við mild, súr skilyrði þar sem innri staðall er til staðar.

Tryptófanið og innri staðallinn í vatnsrofsefninu eða í útdrættinum eru ákvörðuð með hágæðavökvaskiljun og greiningu með flúorskini.

3. Prófunarefni

3.1. Nota skal tvíeimað vatn eða vatn af sambærilegum gæðum (eðlisleiðni < 10 µS/cm)

3.2. Staðalefni: tryptófan (hreinleiki/innihald = 99%), þurrkað við lofttæmi yfir fosfórpentoxíði

3.3. Innra staðalefni: Ű-metýl-tryptófan (hreinleiki/innihald = 99%), þurrkað við lofttæmi yfir fosfórpentoxíði

3.4. Baríumhýdroxíð-okta-hýdrat (þess skal gætt að $\text{Ba}(\text{OH})_2 \cdot 8 \text{H}_2\text{O}$ komist ekki í tæri við loft í of miklum mæli til þess að forðast myndun BaCO_3 sem gæti truflað ákvörðunina) (sjá athugasemd í lið 9.3)

3.5. Natriumhýdroxíð

3.6. Ortófosfórsýra, w = 85%

3.7. Saltsýra, $J_{20} = 1,19 \text{ g/ml}$

3.8. Metanól, af hreinleika sem krafist er í hágæðavökvaskiljun

3.9. Hreinsað bensín, suðumark 40 til 60 °C

3.10. Natriumhýdroxíðlausn, c = 1 mól/l:

Leyst eru upp 40,0 g af NaOH (3.5) í vatni og fyllt að 1 lítra með vatni (3.1).

3.11. Saltsýra, c = 6 mól/l:

Þynntir eru út 492 ml af HCl (3.7) upp að 1 lítra með vatni.

3.12. Saltsýra, c = 1 mól/l:

Þynntir eru út 82 ml af HCl (3.7) upp að 1 lítra með vatni.

3.13. Saltsýra, c = 0,1 mól/l:

Þynntir eru út 8,2 ml af HCl (3.7) upp að 1 lítra með vatni.

3.14. Ortófosfórsýra, c = 0,5 mól/l:

Þynntir eru út 34 ml af ortófosfórsýru (3.6) upp að 1 lítra með vatni (3.1).

- 3.15. Hrein tryptófanlausn (3.2), $c = 2,50 \mu\text{mól/ml}$:

Í 500 ml mæliflösku eru 0,2553 g af tryptófani (3.2) leyst upp í saltsýru (3.13) og fyllt upp að kvarðamerkinu með saltsýru (3.13). Geymist við -18°C í fjórar vikur hið mesta.

- 3.16. Hrein innri staðallaun, $2,50 \mu\text{mól/ml}$:

Í 500 ml mæliflösku eru 0,2728 g af $\tilde{\text{U}}$ -metýl-tryptófani (3.3) leyst upp í saltsýru (3.13) og fyllt upp að kvarðamerkinu með saltsýru (3.13). Geymist við -18°C í fjórar vikur hið mesta.

- 3.17. Staðalkvörðunarlausn tryptófans og innri staðals:

Teknir eru 2,00 ml af óblandaðri tryptófanlausn (3.15) og 2,00 ml af óblandaðri innri staðal- $(\tilde{\text{U}}$ -metýl-tryptófan) lausn (3.16). Þynnt með vatni (3.1) og metanóli (3.8) í u. þ. b. sama rúmmál og u. þ. b. sama metanólstyrk (10-30%) og tilbúna vatnsrofsefnið.

Lausnin skal vera nýlögð við notkun.

Varna skal því að sólarljós skíni beint á hana meðan hún er tilreidd.

- 3.18. Ediksýra

- 3.19. 1,1,1-tríklór-2-metýl-2-própanól

- 3.20. Etanólamín $> 98\%$

- 3.21. Lausn af 1 g af 1,1,1-tríklór-2-metýl-2-própanóli (3.19) í 100 ml af metanóli (3.8)

- 3.22. Ferðafasi fyrir hágæðavökvaskiljun: 3,00 g af ediksýru (3.18) + 900 ml af vatni (3.1) + 50,0 ml lausn (3.21) 1,1,1-tríklór-2-metýl-2-própanóls (3.19) í metanóli (3.8) (1 g/100 ml). Sýrustigið er stillt af við 5,00 með etanólamíni (3.20). Fyllt upp að 1000 ml með vatni (3.1).

4. Búnaður

- 4.1. Hágaðavökvaskiljunarbúnaður með flúrskinsnema

- 4.2. Vökvaskiljunarsúla, 125 mm x 4 mm, C_{18} , 3 μm pökkunarefni eða sambærilegt

- 4.3. Sýrustigsmælir

- 4.4. Pólýprópýlenflaska, sem tekur 125 ml, með víðum hálsi og skrúftappa.

- 4.5. Himnusía, 0,45 μm

- 4.6. Gufusæfir (Autoclave), $110 (\pm 2)^\circ\text{C}$, 1,4 ($\pm 0,1$) bör

- 4.7. Vélhristari eða segulhræribúnaður

- 4.8. Iðublöndunarúnaður (Vortex mixer)

5. Framkvæmd

- 5.1. Tilreiðsla sýna

Sýnið er mulið þannig að það komist í gegnum 0,5 mm sigti. Sýni, sem eru mjög rök, verður annaðhvort að loftþurrka, við hitastig sem er ekki hærra en 50°C , eða frostþurrka áður en þau eru mulin. Fíturík sýni skal draga út með hreinsuðu bensíni (3.9) áður en þau eru mulin.

- 5.2. Ákvörðun á óbundu magni tryptófans (útdrætti)

Hæfilegt magn (1-5 g) af sýninu, sem hefur verið tilreitt (5.1), er vigtað með 1 mg nákvæmni í keilufloösku. Bætt er við 100,0 ml af saltsýru, $c = 0,1 \text{ mól/l}$ (3.13) og 5,00 ml af óblandaðri innri staðallaun (3.16). Hrist eða blandað á vélhristaranum eða með segulhræribúnaðinum (4.7) í 60 mín. Botnfallið er látið setjast til og 10,0 ml af flötinu eru fluttir með rennipípu í bikarglas. Bætt er við 5 ml af ortófosfórsýru, $c = 0,5 \text{ mól/l}$ (3.14). Sýrustigið er stillt af við 3,0 með natríumhýdroxíði, $c = 1,0 \text{ mól/l}$ (3.10). Nægu metanóli (3.8) er bætt við þannig að styrkur metanóls í lokarúmmálinu verði á bilinu 10 til 30%. Þetta er flutt í mælifloösku sem hefur hæfilegt rúmmál og þynnt út með vatni í rúmmál sem nauðsynlegt er fyrir vökvaskiljunina (u. þ. b. sama rúmmál og staðalkvörðunarlausnin (3.17)).

Nokkrir ml af lausninni eru síðir í gegnum 0,45 µm himnusíu (4.5) áður en þeim er sprautað á hágæðavökvaskiljunarsúluna. Að því loknu er vökvaskiljun framkvæmd samkvæmt lið 5.4.

Varna skal því að sólarljós skíni beint á staðallausnina og útdrættina. Ef ekki er mögulegt að greina útdrættina samdægurs er hægt að geyma útdrættina við 5 °C í þrjá daga hið mesta.

5.3. Ákvörðun á heildarmagni tryptófans (vatnsrofsefni)

Vigtuð eru 0,1 til 1 g af sýninu sem hefur verið tilreitt (5.1), með 0,2 mg nákvæmni í pólýprópýlenflösku (4.4). Köfnunarefnisinnihald vigtaða sýnisskammtsins ætti að vera um 10 mg. Bætt er við 8,4 g af baríumhýdroxíð-okta-hýdrati (3.4) og 10 ml af vatni. Blandað á iðu- (4.8) eða segulhræribúnaði (4.7). Teflonhúðaði segullinn er látinn vera í blöndunni. Hliðar ílátsins eru skolaðar niður með 4 ml af vatni. Skrúftappinn er settur á og flöskunni er lokað lauslega. Þetta er flutt í gufusæfi (4.6) með sjóðandi vatni og gufumeðhöndlað í 30 til 60 mínútur. Gufusæfinum er lokað og gufusæft við 110 (± 2) °C í 20 klukkustundir.

Áður en gufusæfirinn er opnaður er hitinn lækkaður í rétt undir 100 °C. Í því skyni að koma í veg fyrir að Ba(OH)₂ · 8 H₂O kristallist er 30 ml af vatni, sem er við stofuhita, bætt við heitu blönduna. Hrist eða hrært varlega. Bætt er við 2,00 ml af óblönduðu innri staðal-(Ú-metýl-tryptófan)-lausninni (3.16). Ílátin eru kæld á vatns-/ísbaði í 15 mínútur.

Síðan er 5 ml af ortófosfórsýru, c = 0,5 mól/l (3.14) bætt við. Ílátid er látið vera í kælibaðinu og gert hlutlaust með HCl, c = 6 mól/l (3.11) meðan hrært er í og sýrustigið er stillt af við 3,0 með HCl, c = 1 mól/l (3.12). Nægu metanóli er bætt við þannig að styrkur metanóls í lokarúmmálinu verði á bilinu 10 til 30%. Þetta er flutt í mæliflösku sem hefur hæfilegt rúmmál og þynnt út með vatni í það rúmmál sem skilgreint er fyrir vökvaskiljunina (til dæmis 100 ml). Viðbót af metanóli ætti ekki að valda útfellingu.

Nokkrir ml af lausninni eru síðir í gegnum 0,45 µm himnusíu (4.5) áður en þeim er sprautað á hágæðavökvaskiljunarsúluna. Að því loknu er vökvaskiljun framkvæmd samkvæmt lið 5.4.

Varna skal því að sólarljós skíni beint á staðallausnina og vatnsrofsefnin. Ef ekki er mögulegt að greina vatnsrofsefnin samdægurs er hægt að geyma þau við 5 °C í þrjá daga hið mesta.

5.4. Ákvörðun með hágæðavökvaskiljun

Eftirfarandi skilyrði vegna skolonar með föstum ferðafasa (isocratic elution) eru til leiðbeiningar; leyfilegt er að notast við önnur skilyrði svo framarlega sem þau skila sambærilegum niðurstöðum (sjá einnig athugasemdir í lið 9.1 og 9.2):

Vökvaskiljunarsúla (4.2):	125 mm x 4 mm, C ₁₈ , 3 µm pökkunarefni eða sambærilegt pökkunarefni
Hitastig súlu:	stofuhiti
Ferðafasi (3.22):	3,00 g af ediksýru (3.18) + 900 ml af vatni (3.1) + 50,0 ml lausn (3.21) 1,1,1-tríklór-2-metýl-2-própanóls (3.19) í metanóli (3.8) (1 g/100 ml). Sýrustigið er stillt af við 5,00 með etanólamíni (3.20). Fyllt er upp að 1 000 ml með vatni (3.1)
Rennslishraði:	1 ml/mín
Heildarkeyrslutími:	u. þ. b. 34 mín
Greiningarbylgjulengd:	örvunar: 280 nm, útgeislunar: 356 nm
Rúmmál innsprautunar	20 µl

6. Útreikningur niðurstaðna

$$\frac{A \times B \times C \times D \times E \times MW}{F \times G \times H \times 10\,000 \times W} = \text{g tryptófans í 100 g sýni}$$

- A = toppflatarmál innri staðals, staðalkvörðunarlausn (3.17)
- B = toppflatarmál tryptófans, útdráttar (5.2) eða vatnsrofsefnis (5.3)
- C = rúmmál óblönduðu tryptófanlausnarinnar (3.15), gefið upp í ml (2 ml) sem bætt var við kvörðunarlausnina (3.17)
- D = styrkur óblönduðu tryptófanlausnarinnar (3.15), gefinn upp í $\mu\text{mol/ml}$ (= 2,50) sem bætt var við kvörðunarlausnina (3.17)
- E = rúmmál óblönduðu innri staðallaúsarinnar (3.16), gefið upp í ml sem bætt var við þegar dregið var út (5.2) (= 5,00 ml) eða við vatnsrofsefnið (5.3) (= 2,00 ml)
- F = toppflatarmál innri staðals, útdráttar (5.2) eða vatnsrofsefnis (5.3)
- G = toppflatarmál tryptófans, staðalkvörðunarlausnar (3.17)
- H = rúmmál óblönduðu innri staðallaúsarinnar (3.16), gefið upp í ml (= 2,00 ml) sem bætt var við staðalkvörðunarlausnina (3.17)
- W = þyngd sýnisins, gefin upp í g (leiðrétt að upprunalegri þyngd ef það er þurrkað og/eða fitusneytt)
- MW = mólþungi tryptófans (= 204,23)

7. Endurtekningarnákvæmni

Mismunur niðurstaðna úr tveimur samhlíða ákvörðunum á sama sýninu skal ekki vera meiri en 10% af niðurstöðunni sem hefur hæsta gildið.

8. Niðurstöður samanburðarrannsóknar

Gerð var samanburðarrannsókn á vegum bandalagsins (fjórði innri samanburður) þar sem þrjú sýni voru greind af allt að 12 rannsóknarstofum til að votta aðferðina fyrir vatnsrof. Hvert sýni var greint fimm sinnum. Niðurstöðurnar koma fram í eftirfarandi töflu:

	Sýni 1 Svínaføður	Sýni 2 Svínaføður sem L-tryptófani er bætt við	Sýni 3 Fóðurþykki fyrir svín
L	12	12	12
n	50	55	50
Meðalgildi [g/kg]	2,42	3,40	4,22
s_r [g/kg]	0,05	0,05	0,08
r [g/kg]	0,14	0,14	0,22
CV_r [%]	1,9	1,6	1,9
s_R [g/kg]	0,15	0,20	0,09
R [g/kg]	0,42	0,56	0,25
CV_R [%]	6,3	6,0	2,2

L: fjöldi rannsóknarstofa sem skilar inn niðurstöðum
n: fjöldi einstakra niðurstaðna sem fást þar sem einfara hafa verið útilokaðir (sanngreint með Cochran-Dixon-einfaraþrófun)
 s_r : staðalfrávik endurtekningarnákvæmni
 s_R : staðalfrávik samanburðarnákvæmni
 r : endurtekningarnákvæmni
 R : samanburðarnákvæmni
 CV_r : frávíksstuðull endurtekningarnákvæmni, %
 CV_R : frávíksstuðull samanburðarnákvæmni, %

Önnur samanburðarrannsókn var gerð á vegum bandalagsins (þriðji innri samanburður) þar sem tvö sýni voru greind af allt að 13 rannsóknarstofum til að votta aðferðina fyrir útdrátt á óbundnu tryptófani. Hvert sýni var greint fimm sinnum. Niðurstöðurnar koma fram í eftirfarandi töflu:

	Sýni 4 Blanda soja og hveitis	Sýni 5 Hveiti- og sojablanda (= sýni 4) með viðbættu tryptófani (0,457 g/kg)
L	12	12
n	55	60
Meðalgildi [g/kg]	0,391	0,931
s _r [g/kg]	0,005	0,012
r [g/kg]	0,014	0,034
CV _r [%]	1,34	1,34
s _R [g/kg]	0,018	0,048
R [g/kg]	0,050	0,134
CV _R [%]	4,71	5,11

L: fjöldi rannsóknarstofa sem skilar inn niðurstöðum
n: fjöldi einstakra niðurstaðna sem fást þar sem einfatar hafa verið útilokaðir (samgreint með Cochran-Dixon-einfatarprófun)
s_r: staðalfrávik endurtekningarnákvæmni
s_R: staðalfrávik samanburðarnákvæmni
r: endurtekningarnákvæmni
R: samanburðarnákvæmni
CV_r: frávíksstuðull endurtekningarnákvæmni, %
CV_R: frávíksstuðull samanburðarnákvæmni, %

Önnur innri samanburðarrannsókn var gerð á vegum bandalagsins þar sem fjögur sýni voru greind af allt að sjö rannsóknarstofum með það að markmiði að fá vottun fyrir vatnsrof tryptófans. Niðurstöðurnar koma fram hér á eftir. Hvert sýni var greint fimm sinnum.

	Sýni 1 Blandað svínafóður (CRM117)	Sýni 2 Fituskert fiskimjöl (CRM118)	Sýni 3 Sojamjöl (CRM119)	Sýni 4 Undanrennuft (CRM120)
L	7	7	7	7
n	25	30	30	30
Meðalgildi [g/kg]	2,064	8,801	6,882	5,236
s _r [g/kg]	0,021	0,101	0,089	0,040
r [g/kg]	0,059	0,283	0,249	0,112
CV _r [%]	1,04	1,15	1,30	0,76
s _R [g/kg]	0,031	0,413	0,283	0,221
R [g/kg]	0,087	1,156	0,792	0,619
CV _R [%]	1,48	4,69	4,11	4,22

L: fjöldi rannsóknarstofa sem skilar inn niðurstöðum
n: fjöldi einstakra niðurstaðna sem fást þar sem einfatar hafa verið útilokaðir (samgreint með Cochran-Dixon-einfatarprófun)
s_r: staðalfrávik endurtekningarnákvæmni
s_R: staðalfrávik samanburðarnákvæmni
r: endurtekningarnákvæmni
R: samanburðarnákvæmni
CV_r: frávíksstuðull endurtekningarnákvæmni, %
CV_R: frávíksstuðull samanburðarnákvæmni, %

9. Athugasemdir

- 9.1. Eftirfarandi sérstök skilyrði við vökvaskiljun geta gefið betri skiljun á tryptófani og β -metýl-tryptófani.

Skolun með föstum ferðafasa og stigulhreinun á súlu:

Vökvaskiljunarsúla: 125 mm x 4 mm, C₁₈, 5 μ m pökkunarefni eða sambærilegt pökkunarefni

Hitastig súlu: 32 °C

Ferðafasi: A: 0,01 mól/l KH₂PO₄/metanól, 95 + 5 (V + V)

B: metanól

Stigulferli (Gradient program):	0 mín	100% A	0% B
	15 mín	100% A	0% B
	17 mín	60% A	40% B
	19 mín	60% A	40% B
	21 mín	100% A	0% B
	33 mín	100% A	0% B

Rennslishraði: 1,2 ml/mín.

Heildarkeyrslutími: u. þ. b. 33 mínútur

- 9.2. Vökvaskiljunin er breytileg eftir tegund hágæðavökvaskiljunar og eftir því hvernig pökkunarefni er notað í súluna. Kerfið, sem valið er, skal geta gefið grunnlínuskiljun milli tryptófans og innri staðalsins. Enn fremur er mikilvægt að niðurbrotsefni séu vel aðskilin frá tryptófaninu og innri staðlinum. Keyra ætti vatnsrofsefni án innri staðals í því skyni að athuga hvort óhreinindi séu að finna í grunnlínunni undir innri staðlinum. Mikilvægt er að keyrslutíminn sé nægilega langur fyrir skolun á öllum niðurbrotsefnunum, að öðrum kosti geta síðbúnir skolunartoppur truflað seinni skiljunarkeyrslur.

Innan þess sviðs, sem vökvaskiljunarkerfið spannar, ætti að fást línuleg svörun. Línulegu svörunina ætti að bera saman við stöðugan (venjulegan) styrk innri staðalsins og mismunandi styrk tryptófans. Mikilvægt er að stærð toppanna fyrir tryptófan og innri staðalinn sé innan línulegs sviðs hágæðavökvaskiljunar-/flúrskinskerfisins. Ef annað hvort toppur/toppar tryptófans og/eða innri staðalsins eru of litlir eða of stórir ætti að endurtaka greininguna með öðru sýni og/eða öðru lokarúmmáli.

- 9.3. Baríumhýdroxíð

Eftir því sem efnið er eldra reynist erfiðara að leysa upp baríumhýdroxíð. Þetta leiðir til þess að lausnin fyrir hágæðavökvaskiljunina verður ekki nær sem getur gefið lágar niðurstöður fyrir tryptófan.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2000/77/EB

2002/EES/31/09

frá 14. desember 2000

um breytingu á tilskipun ráðsins 95/53/EB um setningu meginreglna um skipulag opinberra skoðana á sviði dýrafæðu(*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 4. mgr. 152. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽²⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans⁽³⁾ og með hliðsjón af sameiginlega textanum sem sáttanefndin samþykkti 11. október 2000,

og að teknu tilliti til eftirfarandi

- 1) Í tilskipun ráðsins 95/53/EB frá 25. október 1995⁽⁴⁾ eru settar meginreglur um hvernig haga skuli opinberum skoðunum á sviði fódurs. Reynslan hefur sýnt að eftir atvikum er rétt að þess sé kostur að skilgreina þessar meginreglur af meiri nákvæmni á vettvangi bandalagsins í því skyni að koma á samhæfðum, áreiðanlegum vinnubrögðum og taka upp nýtt skoðunarkerfi fyrir afurðir frá þriðju löndum sem eru notaðar í fódur.
- 2) Í því skyni að vernda heilbrigði manna og dýra og umhverfi á viðunandi hátt skulu sérfræðingar frá framkvæmdastjórninni og aðildarríkjunum hafa tök á að framkvæma vettvangsskoðanir bæði í bandalaginu og í þriðju löndum, einkum ef vart verður við vandamál í þriðja landi sem líklegt er að hafi áhrif á hollustu fódurs sem sett er í dreifingu í bandalaginu.
- 3) Þar sem þess er þörf skal framkvæmdastjórninni enn fremur gefinn kostur á að senda sérfræðinga til að framkvæma vettvangsskoðanir í bandalaginu í þeim tilgangi að ganga úr skugga um að bandalagsreglum sé beitt og, eftir atvikum, að samþykkja ráðstafanir bandalagsins.
- 4) Af sömu ástæðu er rétt að mæla fyrir um kerfi verndarráðstafana. Slíkt kerfi skal gera framkvæmdastjórninni kleift að hefjast handa með því að samþykkja viðeigandi ráðstafanir.

5) Með tilskipun 95/53/EB mælti ráðið fyrir um meginreglu við skipulagningu árlegra, samhæfðra skoðanaáætlana á vegum bandalagsins á grundvelli tilmæla frá framkvæmdastjórninni.

6) Í sérstökum tilfellum, þar sem slíkt er réttlætandi vegna heilbrigðis manna og dýra, skal herða eftirlit sem framkvæmt er af aðildarríkjunum og í þeim. Til að tryggja, þegar þannig stendur á, að skoðanir og eftirlit fari fram með samstilltum og skilvirkum hætti alls staðar í bandalaginu er rétt að fela framkvæmdastjórninni þá ábyrgð að samþykkja sérstakar, samræmdar áætlanir um eftirlit.

7) Ráðstafanirnar, sem eru nauðsynlegar til að hrinda í framkvæmd ákvæðum þessarar tilskipunar, skal samþykkja í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 þar sem mælt er fyrir um málsmæðferð við beitingu framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið⁽⁵⁾.

8) Tilskipun ráðsins 95/53/EB skal breytt til samræmis við þetta.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 95/53/EB er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi málsgrein bætist við 5. gr.:

„Samþykkja skal nákvæmar reglur, eftir því sem við á, um beitingu þessarar greinar í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 23. gr.“

2. Eftirfarandi málsgrein bætist við 7. gr.:

„Samþykkja skal nákvæmar reglur, eftir því sem við á, um beitingu þessarar greinar í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 23. gr.“

3. Eftirtaldir greinar bætist við:

„9. gr. a

1. Ef vandamál, sem líklegt er að skapi alvarlega hættu fyrir heilbrigði manna eða dýra eða fyrir umhverfið, kemur upp eða breiðist út á yfirráðasvæði þriðja lands skal framkvæmdastjórnin, að eigin frumkvæði eða að beiðni aðildarríkis, tafarlaust grípa til eftirfarandi ráðstafana í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 23. gr. a, allt eftir því hve ástandið er alvarlegt:

— fella niður um tíma innflutning á afurðum frá þriðja landinu sem um er að ræða, í heild eða að hluta, eða frá einu eða fleiri tilteknum framleiðslustöðvum og öllum þriðju löndum, sem eru umflutningslönd, og/eða

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 333, 29.12.2000, bls. 81, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 132/2001 frá 9. nóvember 2001 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 6, 24.1.2002, bls. 14.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 346, 14.11.1998, bls. 9.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 138, 18.5.1999, bls. 17.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 16. desember 1998 (Stjtið. EB C 98, 9.4.1999, bls. 150), sameiginleg afstaða ráðsins frá 15. nóvember 1999 (Stjtið. EB C 17, 20.1.2000, bls. 8) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 11. apríl 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun ráðsins frá 20. nóvember 2000 og ákvörðun Evrópuþingsins frá 14. desember 2000.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 265, 8.11.1995, bls. 17. Tilskipuninni var breytt með tilskipun ráðsins 1999/20/EB (Stjtið. EB L 80, 25.3.1999, bls. 20).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

— mæla fyrir um sérstök skilyrði varðandi vörur ætlaðar til innflutnings frá þriðja landinu sem um er að ræða, í heild eða að hluta.

2. Þó er framkvæmdastjórninni heimilt, í neyðartilvikum, að samþykkja til bráðabirgða ráðstafanirnar sem um getur í 1. mgr. eftir að hafa tilkynnt aðildarríkjunum um það. Innan tíu virkra daga skal hún leggja málið fyrir fastanefndina um fódur til að afla álits hennar í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 23. gr. a, í þeim tilgangi að framlengja, breyta eða fella þessar ráðstafanir úr gildi. Ráðstafanirnar, sem framkvæmdastjórnin samþykkti, skulu gilda svo lengi sem ekki kemur annar löggæringur í þeirra stað.

3. Ef aðildarríki tilkynnir framkvæmdastjórninni opinberlega að nauðsynlegt sé að grípa til verndarráðstafana og hafi framkvæmdastjórnin ekki farið að ákvæðum 1. mgr. getur aðildarríkið samþykkt bráðabirgðaverndarráðstafanir að því er varðar innflutning. Samþykki aðildarríki bráðabirgðaverndarráðstafanir skal það tilkynna hinum aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni um það tafarlaust. Innan tíu virkra daga skal framkvæmdastjórnin leggja málið fyrir fastanefndina um fódur, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 23. gr. a, í þeim tilgangi að framlengja, breyta eða fella þessar innlendu bráðabirgðaverndarráðstafanir úr gildi.

9. gr. b

1. Sérfræðingar frá framkvæmdastjórninni og aðildarríkjunum geta framkvæmt vettvangsskoðanir, ef nauðsyn ber til, í því skyni að sannprófa hvort ábyrgðir, sem þessi lönd bjóða að því er varðar skilyrði vegna framleiðslu og þess að setja vörur í dreifingu, séu að minnsta kosti jafngildar þeim sem krafist er í bandalaginu.

2. Bandalagið skal sjá um að framkvæma skoðanirnar sem um getur í 1. mgr. og skal standa straum af kostnaðinum sem af þeim hlýst.

3. Framkvæmdastjórnin skal upplýsa aðildarríkin um niðurstöður þeirra skoðana sem um getur í 1. mgr.

4. Í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 23. gr. skal samþykkja nákvæmar reglur, eftir því sem við á, um framkvæmd þessarar greinar.“

4. Í stað fyrirsagnar í 4. kafla komi eftirfarandi:

„ALMENN ÁKVÆÐI OG SKOÐANIR“

5. Eftirfarandi grein bætist við:

„17. gr. a

1. Með fyrirvara um 15. gr. og að svo miklu leyti sem nauðsynlegt er til að fylgja kröfum þessarar tilskipunar á samræmdan hátt er sérfræðingum aðildarríkja og framkvæmdastjórnarinnar heimilt að framkvæma vettvangsskoðanir í samvinnu við lögbær, innlend yfirvöld til að sannprófa hvort ákvæðum þessarar tilskipunar, einkum 4., 5., 7., 11. og 12. gr. sé beitt.

Framkvæmdastjórnin skal tilnefna sérfræðinga aðildarríkis að tillögu aðildarríkjanna.

2. Aðildarríki skal veita sérfræðingum framkvæmdastjórnarinnar og aðildarríkja alla aðstoð sem þeim er nauðsynleg til að inna af hendi skyldur vegna skoðunar á yfirráðasvæði þess.

3. Ræða skal niðurstöður þeirra skoðana sem framkvæmdar eru við lögbært yfirvald í aðildarríkinu sem um er að ræða áður en samin er lokaskýrsla og henni dreift.

Framkvæmdastjórnin skal upplýsa aðildarríkin og Evrópuþingið um niðurstöður þeirra skoðana sem framkvæmdar eru.

4. Ef framkvæmdastjórnin eða aðildarríki telur að niðurstöður skoðunar réttlæti slíkt skal fastanefndin um fódur rannsaka þær. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja allar nauðsynlegar ákvarðanir í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 23. gr.

5. Framkvæmdastjórnin skal fylgjast með stöðu mála og breyta eða fella úr gildi ákvarðanirnar sem um getur í 4. mgr. í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 23. gr.

6. Samþykkja skal nákvæmar reglur um beitingu þessarar greinar í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 23. gr.“

6. Eftirfarandi málsgrein bætist við 22. gr.:

„4. Framkvæmdastjórnin skal, með fyrirvara um 1., 2. og 3. mgr., gera nauðsynlegar ráðstafanir, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um 23. gr., ef verndun heilbrigðis manna eða dýra eða umhverfisins krefst þess að komið sé tafarlaust á afmörkuðum, sértækum, samræmdum skoðunaráætlunum á vettvangi bandalagsins.

Þessar áætlanir skulu einkum koma að haldi við aðstæður sem skapast vegna sérstaks tilviks.“

7. Í stað 23. gr. komi eftirfarandi:

„23. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar fastanefndarinnar um fódur (sem nefnist hér á eftir „nefndin“).

2. Þegar vísað er til þessarar greinar skulu 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB gilda með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar

Tímabilið, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera 3 mánuðir.

3. Nefndin skal samþykkja reglur um málsmeðferð.“

8. Eftirfarandi grein bætist við:

„23. gr. a

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar fastanefndarinnar um fódur (sem nefnist hér á eftir „nefndin“).

2. Sé vísað til þessarar greinar skulu 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB gilda með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Tímabilið, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera 15 dagar.

3. Nefndin skal samþykkja reglur um málsmeðferð.“

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari í síðasta lagi 29. desember 2001.

Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

2. Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja á því sviði sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 14. desember 2000.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

D. GILLOT

forseti.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 94/53/EB EB

2002/EES/31/10

frá 15. nóvember 1994

um breytingu á 2. gr. tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 93/91/EBE um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 78/316/EBE varðandi innri stjórnbúnað vélknúinna ökutækja (merkingu stjórnrofa, gaumljósa og merkjabúnaðar)(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/156/EBE frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 93/81/EBE ⁽²⁾, einkum 2. mgr. 13. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 78/316/EBE frá 21. desember 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi innri stjórnbúnað vélknúinna ökutækja (merkingu stjórnrofa, gaumljósa og merkjabúnaðar) ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 93/91/EBE ⁽⁴⁾, einkum 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Ekki er nauðsynlegt að breyta ökutækjum, sem hafa þegar hlotið gerðarviðurkenningu í samræmi við ákvæði tilskipunar 78/316/EBE, svo að þau uppfylli ákvæði tilskipunar 93/91/EBE.

Hins vegar verður að tryggja slíkt samræmi að því er varðar nýjar gerðir ökutækja sem um gildir að krafist er EB-gerðarviðurkenningar fyrir varðandi merkingu stjórnrofa, gaumljósa og merkjabúnaðar eftir 1. október 1995.

Ákvæði þessarar tilskipunar eru í samræmi við álit nefndar um aðlögun tilskipana að tækniframförum sem komið var á fót með tilskipun 70/156/EBE.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Þriðji undirliður 2. mgr. 2. gr. tilskipunar 93/91/EBE falli brott, svo og orðið „og“ í lok annars undirliðar og í stað komunnar í lok fyrsta undirliðar komi orðið „og“.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 31. mars 1995. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

2. Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 15. nóvember 1994.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 299, 22.11.1994, bls. 26, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 133/2001 frá 9. nóvember 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 6, 24.1.2002, bls. 15.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 42, 23. 2. 1970, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 264, 23. 10. 1993, bls. 49.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 81, 28. 3. 1978, bls. 3.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 284, 19. 11. 1993, bls. 25.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2001/1/EB

2002/EES/31/11

frá 22. janúar 2001

um breytingu á tilskipun ráðsins 70/220/EBE varðandi ráðstafanir gegn loftmengun frá vélknúnum ökutækjum(*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun ráðsins 70/220/EBE frá 20. mars 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um ráðstafanir gegn loftmengun frá vélknúnum ökutækjum ⁽⁴⁾ er ein sértílskipana sem fjalla um gerðarviðurkenningaraðferðina sem mælt var fyrir um í tilskipun ráðsins 70/156/EBE frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögunum þeirra ⁽⁵⁾.
- 2) Í tilskipun 70/220/EBE er mælt fyrir um forskriftir fyrir prófanir til að mæla losun frá ökutækjum sem falla undir gildissvið hennar. Í ljósi nýfenginnar reynslu og órrar þróunar á sviði innbyggðra greiningarkerfa er viðeigandi að breyta þessum forskriftum því til samræmis.
- 3) Innbyggð greiningarkerfi (OBD) hafa ekki verið fullþróuð fyrir ökutæki með rafkveikjuhreyfli, sem eru að öllu leyti eða að hluta knúin fljótandi jarðolíugasi eða jarðgasi, og ekki er hægt að krefjast þeirra í nýjum gerðum slíkra ökutækja fyrir 2003.
- 4) Breyta ber tilskipun 70/220/EBE með tilliti til þessa.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 35, 6.2.2001, bls. 34, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 133/2001 frá 9. nóvember 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 6, 24.1.2002, bls. 15.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 365 E, 19.12.2000, bls. 268.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 204, 18.7.2000, bls. 1.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 17. maí 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Sameiginleg afstaða ráðsins frá 10. október 2000 (Stjtið. EB C 329, 20.11.2000, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 13. desember 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 76, 6.4.1970, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/102/EB (Stjtið. EB L 334, 28.12.1999, bls. 43).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 42, 23.2.1970, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/91/EB (Stjtið. EB L 11, 16.1.1999, bls. 25).

1. gr.

Eftirfarandi komi í stað liðar 8.1 í I. viðauka við tilskipun 70/220/EBE:

„8.1. Ökutæki með rafkveikjuhreyfli

8.1.1. Bensínhreyfill

Frá og með 1. janúar 2000 verða nýjar gerðir ökutækja og, frá og með 1. janúar 2001, allar gerðir ökutækja í flokki M1, að undanskildum ökutækjum með hámarks massa yfir 2 500 kg, og í I. undirflokki í flokki N1 að vera búnar innbyggðu greiningarkerfi fyrir mengunarvörn í samræmi við XI. viðauka.

Frá og með 1. janúar 2001 verða nýjar gerðir ökutækja og, frá og með 1. janúar 2002, allar gerðir ökutækja í II. og III. undirflokki í flokki N1 og í flokki M1, sem eru með hámarks massa yfir 2 500 kg, að vera búnar innbyggðu greiningarkerfi fyrir mengunarvörn í samræmi við XI. viðauka.

8.1.2. Ökutæki, knúin fljótandi jarðolíu- eða jarðgasi

Frá og með 1. janúar 2003 verða nýjar gerðir ökutækja og, frá og með 1. janúar 2004, allar gerðir ökutækja í flokki M1, að undanskildum ökutækjum með hámarks massa yfir 2 500 kg, og í I. undirflokki í flokki N1, sem eru að öllu leyti eða að hluta knúnar fljótandi jarðolíugasi eða jarðgasi, að vera búnar innbyggðu greiningarkerfi fyrir mengunarvörn í samræmi við XI. viðauka.

Frá og með 1. janúar 2006 verða nýjar gerðir ökutækja og, frá og með 1. janúar 2007, allar gerðir ökutækja í II. og III. undirflokki í flokki N1 og í flokki M1, sem eru með hámarks massa yfir 2 500 kg og eru að öllu leyti eða að hluta knúnar fljótandi jarðolíugasi eða jarðgasi, að vera búnar innbyggðu greiningarkerfi fyrir mengunarvörn í samræmi við XI. viðauka.“

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykka nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 6. febrúar 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

Gjört í Brussel 22. janúar 2001.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

A. LINDH

forseti.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2000/42/EB

2002/EES/31/12

frá 22. júní 2000

um breytingu á viðaukum við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE um hámarks magn varnarefnaleifa í og á annars vegar kornvörum og matvælum úr dýraríkinu og hins vegar tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/362/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarks magn varnarefnaleifa í og á kornvörum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/24/EB ⁽²⁾, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/363/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarks magn varnarefnaleifa í og á matvælum úr dýraríkinu ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2000/24/EB, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarks magn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum ⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2000/24/EB, einkum 7. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Ákvarðað var með tilskipunum ráðsins 94/29/EB ⁽⁵⁾ og 94/30/EB ⁽⁶⁾ leyfilegt hámarks magn leifa í viðaukunum við tilskipanir 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE fyrir benalaxýl, benfúrakarb, karbófurán, karbósúlfan, sýflútrín, etefón, fenarímól, fúratíókarb, lambda-sýshalótrín, metalaxýl og própíkonasól, að því tilskildu að leyfilegt hámarks magn leifa í mörgum hrávörum hverfi sjálfkrafa að viðeigandi neðri mörkum greiningarákvörðunar, nema önnur mörk séu samþykkt fyrir 30. júní 1999. Þessum fresti var breytt í „eigi síðar en 1. júlí 2000“ með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/71/EB ⁽⁷⁾.
- 2) Ákvarðað var með tilskipunum ráðsins 95/38/EB ⁽⁸⁾ og 95/39/EB ⁽⁹⁾ leyfilegt hámarks magn leifa í viðaukunum við tilskipanir 86/362/EBE, 86/363/EBE

og 90/642/EBE fyrir aldíkarb, amítras, metídatíon, metómýl, píódíkarb, pírímfosmetýl og þíabendasól, að því tilskildu að leyfilegt hámarks magn leifa í mörgum hrávörum hverfi sjálfkrafa að viðeigandi neðri mörkum greiningarákvörðunar, nema önnur mörk séu samþykkt fyrir 1. júlí 2000.

- 3) Ákvarðað var með tilskipunum ráðsins 96/32/EB ⁽¹⁰⁾ og 96/33/EB ⁽¹¹⁾ leyfilegt hámarks magn leifa í viðaukunum við tilskipanir 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE fyrir klórmekvat, díasónon, díkófól, dísulífón, endósúlfan, fenbútatinoxíð, mekarbam, fórat, própoxúr, própýsamíð, tríasófos og tríforín, að því tilskildu að leyfilegt hámarks magn leifa í mörgum hrávörum hverfi sjálfkrafa að viðeigandi neðri mörkum greiningarákvörðunar, nema önnur mörk séu samþykkt fyrir 30. apríl 2000. Þessum fresti var breytt í „eigi síðar en 1. júlí 2000“ með tilskipun framkvæmda-stjórnarinnar 97/71/EB.
- 4) Ákvarðað var með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/82/EB ⁽¹²⁾ leyfilegt hámarks magn leifa í viðaukunum við tilskipanir 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE fyrir benómýl, karbendasím, þíofanatmetýl, klórþalóníl, fenvalerat, (þar með taldar aðrar blöndur efnisþátta), asefat og kínalfos, að því tilskildu að leyfilegt hámarks magn leifa í mörgum hrávörum hverfi sjálfkrafa að viðeigandi neðri mörkum greiningarákvörðunar, nema önnur mörk séu samþykkt fyrir 1. júlí 2000.
- 5) Skildar voru eftir framangreindar eyður í viðaukum við tilskipanirnar eða þær ákvarðaðar til bráðabirgða þar sem við samþykkt þeirra lágu ekki fyrir fullnægjandi gögn til að réttlæta ákvörðun leyfilegs hámarks magns leifa í bandalaginu. Markmiðið með ákvörðun þessa frests var að veita hagsmunaaðilum nægan tíma til að útvega nauðsynleg gögn sem gerði kleift, þar sem við á, og réttlætti samþykkt leyfilegs hámarks magns leifa í bandalaginu sem er yfir neðri mörkum greiningarákvörðunar. Hagsmunaaðilum var tilkynnt um þennan frest. Aflað hefur verið viðbótarupplýsinga fyrir margar eyðurnar sem gerir kleift að ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa. Þar sem ekki hefur verið aflað neinna viðbótarupplýsinga er rétt að ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa við neðri mörk greiningarákvörðunar.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 158, 30.6.2000, bls. 51, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 134/2001 frá 23. nóvember 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 6, 24.1.2002, bls. 16.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 37.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 107, 4.5.2000, bls. 28.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 43.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 350, 14.12.1990, bls. 71.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 189, 23.7.1994, bls. 67.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 189, 23.7.1994, bls. 70.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 347, 18.12.1997, bls. 42.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 197, 22.8.1995, bls. 14.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 197, 22.8.1995, bls. 29.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. EB L 144, 18.6.1996, bls. 12.

⁽¹¹⁾ Stjtið. EB L 144, 18.6.1996, bls. 35.

⁽¹²⁾ Stjtið. EB L 290, 29.10.1998, bls. 25.

- 6) Beiðnir, studdar frekari upplýsingum, hafa borist frá viðskiptaaðilum bandalagsins þess efnis að sumum þessara varnarefna verði veitt hærri vikmörk að því er varðar eyður þar sem leyfilegt hámarks magn leifa í bandalaginu hefur þegar verið ákvarðað í viðaukunum við grunntilskipanir.
- 7) Upplýsingar, sem liggja fyrir, hafa verið endurskoðaðar. Upplýsingar fyrir margar eyðurnar eru fullnægjandi þannig að hægt er að ákvarða að leyfilegt hámarks magn leifa verði yfir neðri mörkum greiningarákvörðunar og skal því framfylgt. Upplýsingar fyrir sumar eyðurnar eru ekki fullnægjandi og rétt er að ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa við neðri mörk greiningarákvörðunar. Upplýsingarnar eru fullnægjandi fyrir sumar eyður en sýna að þegar leyfilegt hámarks magn leifa er ákvarðað yfir neðri mörkum greiningarákvörðunar getur það haft í för með sér óviðunandi, bráð eða langvinn váhrif leifanna á neytendur. Í slíkum tilvikum er rétt að ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa við neðri mörk greiningarákvörðunar.
- 8) Aðildarríkin skulu, samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/270/EB frá 7. apríl 1998 um afturköllun leyfa fyrir plöntuvarnarefni sem innihalda virka efnið fenvalerat ⁽¹⁾, afturkalla leyfi fyrir plöntuvarnarefnið fenvalerat eigi síðar en 7. apríl 1999. Notkun esfenvalerats verður áfram leyfð. Þar sem í núverandi lýsingu á leifinni „Fenvalerat, þar með taldar aðrar blöndur efnispátta“ í viðaukum við tilskipanir 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE er ekki gerður greinarmunur á leifunum, sem myndast við notkun fenvalerats, og þeim sem myndast við notkun esfenvalerats er rétt að breyta skilgreiningu á leifinni og hámarks magninu til að endurspeglar áframhaldandi leyfða notkun esfenvalerats og bann við notkun fenvalerats.
- 9) Ævilöng váhrif þessara varnarefna í matvælum, sem kunna að innihalda leifar þeirra, á neytendur hafa verið metin í samræmi við þær reglur og venjur sem er farið eftir innan Evrópubandalagsins, að teknu tilliti til þeirra viðmiðunarreglna sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin hefur gefið út ⁽²⁾ og reiknað hefur verið út að leyfilegt hámarks magn leifa, sem ákvarðað er í þessari tilskipun, gefi ekki tilefni til þess að farið sé yfir þennan viðtekna dagskammt.
- 10) Bráð váhrif þessara varnarefna með hverri matvælategund, sem kann að innihalda leifar þeirra, á neytendur hafa verið metin í samræmi við þær reglur og venjur sem er farið eftir innan Evrópubandalagsins, að teknu tilliti til þeirra viðmiðunarreglna sem

Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin hefur gefið út. Það hefur verið reiknað út að leyfilegt hámarks magn leifa, sem er ákvarðað fyrir eyður í þessari tilskipun, veldur ekki bráðum eituhrifum.

- 11) Til að tryggja að neytendur séu nægilega verndaðir gegn váhrifum af völdum leifa í eða á matvælum, sem ekki hefur verið veitt leyfi fyrir, skal í varúðarskyni ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa sem miðast við neðri mörk greiningarákvörðunar fyrir öll matvæli sem ákvæði tilskipana ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE gilda um.
- 12) Ráðgast hefur verið við viðskiptaaðila bandalagsins, fyrir milligöngu Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar, um það magn sem ákvarðað hefur verið í þessari tilskipun og athugasemdir þeirra teknar til greina.
- 13) Tekið er tillit til álits vísindanefndarinnar um plöntur, einkum ráðlegginga og tilmæla um vernd þeirra sem neyta matvæla sem hafa verið meðhöndluð með varnarefnum. Aðferðafræðin, sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin lýsir, og um getur að framan, eins og henni er beitt af skýrslugjafarríkjum og framkvæmdastjórnin hefur eftirlit með og metur innan ramma fastanefndarinnar um plöntuheilbrigði, er í samræmi við leiðbeiningar vísindanefndarinnar um plöntur ⁽³⁾.
- 14) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntuheilbrigði.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Leyfilegt hámarks magn leifa í I. viðauka við þessa tilskipun skal koma í stað þess sem er tilgreint fyrir varnarefnið sem um ræðir í A-hluta II. viðauka við tilskipun 86/362/EBE.

2. gr.

1. Leyfilegt hámarks magn leifa í II. viðauka við þessa tilskipun skal koma í stað þess sem tilgreint er fyrir varnarefnin sem um ræðir í A-hluta II. viðauka við tilskipun 86/363/EBE.

2. Leyfilegt hámarks magn leifa í III. viðauka við þessa tilskipun skal koma í stað þess sem tilgreint er fyrir varnarefnin sem um ræðir í B-hluta II. viðauka við tilskipun 86/363/EBE.

3. gr.

1. Leyfilegt hámarks magn leifa í IV. viðauka við þessa tilskipun skal koma í stað þess sem tilgreint er fyrir varnarefnin sem um ræðir í II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE.

2. Leyfilegt hámarks magn leifa fyrir asetat á ferskjum skal ákvarðað við 0,02 ⁽⁴⁾ mg/kg.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 117, 21.4.1998, bls. 15.

⁽²⁾ Viðmiðunarreglur um áætlun á magni varnarefnaleifa sem berast með fæðu (endursk.), samdar af matvælasviði Alþjóðlega umhverfisefnirlitsins (GEMS/Food Programme), í samráði við Codex-nefndina um varnarefnaleifar, gefnar út af Alþjóðaheilbrigðismálastofnuninni 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

⁽³⁾ SCP/RESI/021; SCP/RESI/024.

⁽⁴⁾ Sýnir neðri mörk greiningarákvörðunar.

4. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 28. febrúar 2001. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ráðstöfunum frá og með 1. júlí 2001.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

5. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi einum degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

6. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 22. júní 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

Varnarefnaeifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)													
Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Etefón	Fenatímól	Díasínón	Dikófól Summa af p,p'- og o,p'- myndbrögðum	Klórmeqvat	Triasófos	Fenvalerat og Esfenvalerat		Karbófúran Summa af karbófúran og 3-hýdroxýkarbófúran gefin upp sem karbófúran	Benfúrakarb	Endósúlfan Summa af alfa- og beta myndbrögðum og endósúlfan-súlfati gefin upp sem endósúlfan	Fórat Summa af fórat, súrefnishlið- og súlfónum þeirra, gefin upp sem fórat	Þiabendásól
							Summa af RR- og SS-myndbrögðum	Summa af RS- og SR-myndbrögðum					
KORN	0,5	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	2	0,02 (*)	0,2	0,05	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
Bygg					5		0,2	0,05					
Bókhveiti													
Máis													
Hirsi													
Hafrar													
Hrísgrión	0,5												
Rúgur													
Dúrra													
Rúghveiti	0,2				2		0,05						
Hveiti	0,2				2		0,05						
Aðrar korntegundir	0,05 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)		0,02 (*)	0,02 (*)					
(*) Sýnir neðri mörk greiningarákvörðunar. ATH.: Til hagræðingar fyrir lesandann er leyfilegt hámarks magn leifa feitletrað þegar um er að ræða breytingar á leyfilegu hámarks magni leifa í viðaukum við fyrri tilskipanir. Ef leturgerðin er eðlileg er leyfilegt hámarks magn leifa endurtekning á fyrirliggjandi leyfilegu hámarks magni leifa.													

II. VIÐAUKI

Varnarefnaheifar	Hámarks magn (mg/kg (milljónahlutar))		
	Af fitu sem er í kjöti, unnum kjötvörum, innmat og dýrafitu sem skráð eru í I. viðauka undir SAT-númerum 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, úr 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 og 1602 (*) (*)	Fyrir mjólk og nýmjólk úr kúm sem skráð er í I. viðauka undir SAT-númeri 0401; fyrir önnur matvæli undir SAT-númerum 0401, 0402, 0405 00 og 0406 í samræmi við (*) (*)	Af skumlausum, nýjum eggjum fyrir fuglasegg og eggjarauðu sem skráð eru í I. viðauka undir númerum 0407 00 og 0408 (*) (*)
Endósúlfan, summan af alfa- og betamyndbrigðum og endósúlfansúlfat gefin upp sem endósúlfan	0,1	0,004	0,1 (*)
Tríasófos	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)
Fenvalerat og esfenvalerat			
summa af RR- og SS-myndbrigðum: 0207 alifulgakjöt aðrar afurðir	0,02 (*) 0,2	0,02 (*)	0,02 (*)
summa af RR- og SR-myndbrigðum: 0207 alifulgakjöt aðrar afurðir	0,02 (*) 0,05	0,02 (*)	0,02 (*)

(*) Sýnir neðri mörk greiningarákvörðunar.

(1) Þegar um er að ræða matvæli með 10% fituinnihaldi eða minna miðast leifamar við heildarþyngd úrbeinaðra matvæla. Í slíkum tilvikum er hámarks magnið einn tíundi af magninu miðað við fituinnihald en verður að vera að minnsta kosti 0,01 mg/kg.

(2) Þegar ákvarða skal leifamagnið í hrárrí mjólk og nýmjólk úr kúm er miðað við 4% fituinnihald miðað við þyngd. Fyrir hrámmjólk og nýmjólk úr öðrum dýrum eru leifamar gefnar upp miðað við fituinnihald. Fyrir önnur matvæli skráð í I. viðauka undir SAT-númerum 0401, 0402, 0405 00 og 0406:

— með fituinnihaldi innan við 2% miðað við þyngd er hámarks magnið helmingur af því sem sett er fyrir hrámmjólk og nýmjólk,

— með fituinnihaldi 2% eða meira miðað við þyngd er hámarks magn gefið upp í mg/kg af fitu. Í slíkum tilvikum er hámarks gildið 25 sinnum það sem sett er fyrir hrámmjólk og nýmjólk.

(3) Fyrir egg og eggjaafurðir með meira en 10% fituinnihaldi er hámarks magn gefið upp í mg/kg af fitu. Í slíkum tilvikum er hámarks magnið 10 sinnum það sem sett er fyrir ný egg.

(4) 1., 2. og 3. neðammalsgrein gilda ekki ef neðri mörk greiningarákvörðunar eru gefin upp.

ATH.: Til hagræðingar fyrir lesandann er leyfilegt hámarks magn leifa feitleitrað þegar um er að ræða breytingar á leyfilegu hámarks magni leifa í viðaukum við fyrri tilskipanir. Ef leiturgerðin er eðlileg er leyfilegt hámarks magn leifa endurtekning á fyrirliggjandi leyfilegu hámarks magni leifa.

III. VIÐAUKI

Varnarefnaheifar	Hámarks magn mg/kg (milljónahlutar)		
	Af kjöti, þar með talinni fitu, unnum kjötvörum, innmat og dýrafitu sem skráð eru í I. viðauka undir SAT-númerum 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, úr 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 og 1602	Fyrir mjólk og mjólkurvörur sem skráð eru í I. viðauka undir SAT-númerum 0401, 0402, 0405 00 og 0406	Af skumlausum, nýjum eggjum fyrir fuglasegg og eggjarauðu sem skráð eru í I. viðauka undir SAT-númerum 0407 00 og 0408
Klómekvat: lifur úr kjúldingi nýra úr nautgrip lifur úr nautgrip annað	0,05	0,05	0,05 (*)
	0,2		
	0,1		
	0,05 (*)		
(*) Sýnir neðri mörk greiningarákvörðunar. ATH. : Til hágræðingar fyrir lesandann er leyfilegt hámarks magni leifa fetteitrað þegar um er að ræða breytingar á leyfilegu hámarks magni leifa í viðaukum við fyrri tilskipanir. Ef leturgerðin er eðlileg er leyfilegt hámarks magni leifa endurteking á fyrirhiggiandi leyfilegu hámarks magni leifa.			

IV. VIÐAUKI

[illegible]

[illegible]

Varnarefnaeifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)																	
Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyflegt hámarks magn leifa gildir um	Benónýl/ karbenda-sím, píófanat-metýl (summa gefin upp sem karbenda-sím)	Klór-palóníl	Kínalfos	Klór-mekvat	Fenvalerat og esfenvalerat		Fenbútat-ínoxíð	Díasínón	Disúlfótón (summa af disúlfótóni, disúlfótón-súlfótíði og disúlfótón-súlfóni, gefin upp sem disúlfótón)	Endó-súlfan, (summa af alfa- og beta-mynd-íbrigðum og endó-súlfan-súlfati, gefin upp sem endó-súlfan)	Mekarba-m	Fórat (summa af fórat, súrefnis-hliðstræðu þess og súlfónum þeirra, gefin upp sem fórat)	Própox-úr	Própý-samíð	Tríasófos	Trífórín	Meti-dation
					summa af RR- og SS-mynd-íbrigðum	summa af RS- og SR-myndíbrigðum											
vi) BELGÁVEXTIR (ferskir) Baunir (með fræbelg) Baunir (án fræbelgs) Ertur (með fræbelg) Ertur (án fræbelgs) Annað	0,1 (*)	0,05				0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)		0,05 (*)			0,05 (*)	0,02 (*)		0,05 (*)	0,02 (*)
		2															
		0,3															
		0,01 (*)				0,02 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)				0,02 (*)		0,05 (*)	0,02 (*)
														1			
vii) STÖNGUL-GRÆNMETI (ferskt) Spergill Salatpistill Sellerí Fennika Ætíþistill Bláðlaukur Rabarbari Annað	2 0,1 (*)	10 0,01 (*)															
viii) SVEPPIR a) Ræktaðir ætisveppir b) Viltir ætisveppir	1 0,1 (*)	2 0,01 (*)				0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)		0,05 (*)			0,05 (*)	0,02 (*)		0,05 (*)	0,02 (*)
3. Belgáveitir Baunir Linsubaunir Ertur Annað	2 0,1 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)		0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)		0,02 (*)		0,05 (*)	0,02 (*)

Varnarefnaheiti og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)																	
Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Benóýl/ karbenda-sím, píófanat-metyl (summa gefin upp sem karbenda-sím)	Klór-palóníl	Kínalfos	Klór-mekvat	Fenvalerat og esfenvalerat		Fenbúta-tinoxíð	Díasínón	Disúlfótón (summa af disúlfótóni, disúlfótón-súlfótóni, disúlfótón-súlfóni, gefin upp sem disúlfótón)	Endó-súlfan, (summa af alfa- og beta-mynd-brigðum og endó-súlfati, gefin upp sem endó-súlfan)	Mekarbam	Fórat (summa af fórat, súrefnis-hliðstæðu þess og súlfónum þeirra, gefin upp sem fórat)	Própoxúr	Própý-samíð	Triasófos	Tríforín	Metí-dation
					summa af RR- og SS-mynd-brigðum	summa af RS- og SR-myndbrígðum											
4. Olíufrae Hörfrae Jarðhnetur Valmúafrae Sesamfrae Sólblómafrae Replufrae Sojabauur Mustaróðskorn Baðmullarfrae Annað	0,2	0,05	0,05 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,5	0,05 (*)	0,1	0,05 (*)	0,1	0,1	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05
5. Kartöflur Sumarkartöflur Kartöflur af hausuppskeru	0,1 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,3	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)
	0,1 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)
6. Te (þurrkuð lauf og stíklar, einnig gerjað, úr laufi <i>Camellia sinensis</i>)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	30	0,1 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)
7. Humlar (þurrkaðir), þar með taldir humlaköggjar og óþykkjað duft	0,1 (*)	50	0,1 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	30	3
(*) Sýnir neðri mörk greiningarákvörðunar.																	
ATH: Til hágræðingar fyrir lesandann er leyfilegt hámarks magn leifa fætt í leifum á leyfilegu hámarks magni leifa í viðaukum við fyrri tilskipanir. Ef leturgerðin er eðlileg er leyfilegt hámarks magn leifa endurtekning á fyrirliggjandi leyfilegu hámarks magni leifa.																	

Varnarefnaletfar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)																	
	Metónýl/ bíóðíkarb (summa gefin upp sem metónýl)	Prímífos- metýl	Þíabenda- sól	Karbó- fúran (summa af karbó- fúran og 3- hýdroxy- karbó- fúran, gefin upp sem karbó- fúran)	Karbó- súlfan	Benfúra- karb	Fúratío- karb	Benalaxýl	Metaxalxýl	Lambda- sýhalótórín	Própi- kónasól	Sýflutúrín og b-sýflutúrín (summa af mynd- brigðum)	Etefón	Fenarímól	Aldíkarb (summa af aldíkarbí, súlfóksíði þess og súlfóni þess, gefin upp sem aldíkarb)	Amítras (summa af amítrasi ásamt öllum umbrots- efnum þess sem inniheldur 2,4- dímetýl- anilín, gefin upp sem amítras)	Díkófól (summa af p,p'- og o,p'- mynd- brigðum)
Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um																	
Pistasíuhnetur																	
Valhnetur																	
Annað																	
iii) KJARNÁÁVEXTIR																	
Epli	0,2	0,05 (*)	5	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	1	0,1	0,05 (*)	0,2	3	0,3	0,05 (*)	1	0,02 (*)
Perur			5														
Kveði																	
Annað			0,05 (*)														
iv) STEINALDIN			0,05 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)									
Apríkósur	0,2	0,05 (*)															
Kirsiber	0,1																
Ferskjur (þar með taldar nektarínur og áþekkir blendingar)	0,2												3	1		1	
Plómur	0,5																
Annað	0,05 (*)																
v) BER OG ÖNNUR SMÁ ALDIN			0,05 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)										
a) Vínber og þrúgur								0,2	2	0,2	0,5	0,3	0,05 (*)	0,3	0,05 (*)		0,02 (*)
Vínber	0,05 (*)	0,05 (*)															2
Þrúgur	1	2							1								0,02 (*)
b) Jarðarber (önnur en villt)	0,05 (*)	0,05 (*)						0,05 (*)	0,5	0,5	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,3	0,05 (*)		0,02 (*)

Varnarefnaeifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)																	
Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Metómýl/ þíóðíkarb (summa gefin upp sem metómýl)	Pírímífos- metýl	Þíabenda- sól	Karbó- fúran (summa af karbó- fúraní og 3- hýðroxý- karbó- fúraní, gefin upp sem karbó- fúran)	Karbó- súlfan	Bentfúra- karb	Fúratíó- karb	Benalaxýl	Metalexýl	Lambda- sýhalótín	Próþíko- nasól	Sýflútrín og b- sýflútrín (summa af mynd- brigðum)	Erefón	Fenarímól	Aldíkarb (summa af aldíkarbí, súlfoxíði þess og súlfóni þess, gefin upp sem aldíkarb)	Amitrás (summa af amitrasi ásamt öllum umbrots- efnum þess sem inniheldur 2,4- dímetýl- anilín, gefin upp sem amitrás)	Díkófól (summa af p,p' - og o,p' - mynd- brigðum)
	0,05 (*)	0,05 (*)						0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)
c) Klungurber (önnur en villt) Brómber Daggarber (Elgsber) Logaber Hindber Annað	0,05 (*)	0,05 (*)						0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)				
d) Önnur smá aldin og ber (önnur en villt) Aðalbláber Trönuber Rífsber (rauð og hvít) og sólber Stíkilsber Annað	0,05 (*)	0,05 (*)						0,05 (*)	0,05 (*)	0,1	0,05 (*)	0,02 (*)	5	1			
e) Vilt ber og aldin	0,05 (*)	0,05 (*)						0,05 (*)	0,05 (*)	0,1	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	1			
vi) ÝMISS KONAR ALDIN Láperur Banarar Döðlur	0,05 (*)		15 5	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)		0,02 (*)	0,1	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)

Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)																	
	Metómýl/ bíodíkarb (summa gefin upp sem metómýl)	Pírímífos- metýl	Þíabenda- sól	Karbó- fúran (summa af karbó- fúran og 3- hýdroxý- karbó- fúran, gefin upp sem karbó- fúran)	Karbó- súlfan	Bentfúra- karb	Fúratíó- karb	Benalaxýl	Metalaxýl	Lambda- sýhalórín	Própi- kónasól	Sýflutín og b- sýflutín (summa af mynd- brigðum)	Etefón	Fenarímól	Aldíkarb (summa af aldíkarbi, súlfoxíði þess og súlfóni þess, gefin upp sem aldíkarb)	Amítras (summa af amítrasi ásamt öllum umbrots- efnum þess sem inniheldur 2,4- dímetýl- anilín, gefin upp sem amítras)	Díkófól (summa af p,p'- og o,p'- mynd- mynd- brigðum)
Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um																	
Hreðkur	0,5			0,5						0,1							
Hafursrót																	
Sætuhrúðar				0,2													
Gulrófur				0,2													
Næpur																	
Kínakartöflur																	
Annað	0,05 (*)	0,05 (*)		0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)		0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)
ii) LAUKAR	0,05 (*)	0,05 (*)		0,3				0,2	0,5								
Hvítlaukur				0,3					0,5								
Laukur				0,3													
Skalottlaukur				0,3													
Vorlaukur																	
Annað				0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)								
iii) ALDINGRÆN- METI					0,05 (*)										0,05 (*)		0,02 (*)
a) Náttskuggaett																	
Tómatar	0,5	1		0,1 (*)				0,2	0,05 (*)	0,5	0,05 (*)	0,05	3	0,5		0,5	
Paprikur		1						0,2		0,1		0,3	3	0,5			
Eggaldin								0,2		0,5							
Annað	0,05 (*)	0,05 (*)						0,05 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)		0,02 (*)	0,2
b) Graskersætt	0,05 (*)							0,05 (*)		0,1	0,05 (*)		0,05 (*)	0,2		0,02 (*)	0,2
— með ætu																	
hýði																	
Gúrur		0,1							0,5								
Smágúrur																	

Varnarefnaheifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)																	
	Metómýl/ þíóðíkarb (summa gefin upp sem metómýl)	Þrímfos- metýl	Þíabendas ól	Karbó- fúran (summa af karbó- fúran og 3- hýðroxý- karbó- fúran, gefin upp sem karbófúr- an)	Karbó- súlfan	Benfúra- karb	Fúratíó- karb	Benalaxýl	Metalaxýl	Lambda- sýhalótrín	Próþíkó- nasól	Sýflútrín og b- sýflútrín (summa af mynd- brigðum)	Etefón	Fenarímól	Aldíkarb (summa af aldíkarbí, súlfoxíði þess og súlfóni þess, gefin upp sem aldíkarb)	Amitrás (summa af amitrasi ásamt öllum umbrots- efnum þess sem inniheldur 2,4- dínetyl- anilín, gefin upp sem amitrás)	Díkófol (summa af p,p'- og o,p'- mynd- brigðum)
Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um																	
d) Hnúðkál		0,05 (*)	0,05 (*)	0,2			0,05 (*)		0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)		0,05 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)
v) BLAÐGRÆNMETI OG FERSKAR KRYDDJURTIR		0,05 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)				1		0,5					
a) Salat og álíka																	
Karsi								0,5	1								
Lambasalat																	
Salat	2																
Vetrarsalat								0,05 (*)	0,05 (*)								
Annað	0,05 (*)							0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)		0,02 (*)					
b) Spínat og álíka	2																
Spínat																	
Strandblaðka																	
Annað																	
c) Brunnerla	0,05 (*)							0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)		0,02 (*)					
d) Jólusalat	0,05 (*)							0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)		0,02 (*)					

Varnarefnaeifar og leyfilegt hámarks-magn leifa (mg/kg)																	
	Metómýl/ þíóðíkarb (summa gefin upp sem metómýl)	Pírimífos- metýl	Þíabendasó 1	Karbó-fúran (summa af karbó-fúran og 3- hydroxy- karbó-fúran, gefin upp sem karbó- fúran)	Karbó- súlfan	Benfúra- karb	Fúratíó- karb	Benalaxýl	Metalaxýl	Lambda- sý/halótrín	Própíká- nasól	Sýflútrín og b- sýflútrín (summa af mynd- brigðum)	Etefón	Fenarímól	Aldíkarb (summa af aldíkarbí, súlfoxíði þess og súlfóni þess, gefin upp sem aldíkarb)	Amitras (summa af amítrasi ásamt öllum umbrots- efnum þess sem inniheldur 2,4- dímetýl- anilín, gefin upp sem amítras)	Dikófol (summa af p.p' - og o.p' - mynd- brigðum)
Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks-magn leifa gildir um																	
e) Kryddjurtir Kerfill Graslaukur Steinselja Bláðsellerí Annað	2							0,05 (*)	0,05 (*)	1		0,02 (*)					
vi) BELGÁVEXTIR (ferskir) Baunir (með fræbelg) Baunir (án fræbelgs) Ertur (með fræbelg) Ertur (án fræbelgs) Annað	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,2 0,02 (*) 0,2 0,2 0,02 (*)	0,05 (*)	0,05	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)
vii) STÖNGUL-GRÆNMETI (ferskt) Spergill Salatþistill Sellerí Fennika Ætíþistill Bláðlaukur Rabarbari Annað	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)		0,3	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)

Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)																	
Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Metómýl/ þíóðkarb (summa gefin upp sem metómýl)	Þírimífos- metýl	Þíabenda- sól	Karbó- fúran (summa af karbó- fúran og 3- hýdroxý- karbó- fúran, gefin upp sem karbó- fúran)	Karbó- súlfan	Bentfúra- karb	Fúratíó- karb	Benalaxýl	Metaxaxýl	Lambda- sýhalótín	Própi- kónasól	Sýflutrín og b- sýflutrín (summa af mynd- brigðum)	Etefón	Fenarímól	Aldíkarb (summa af aldíkarbí, súlfótíði þess og súlfóni þess, gefin upp sem aldíkarb)	Amítras (summa af amítrasi ásamt öllum umbrots- efnum þess sem inniheldur 2,4- dímetýl- anilín, gefin upp sem amítras)	Díkfól (summa af p,p- og o,p'- mynd- brigðum)
6. Te (þurrkuð lauf og stilkir, einnig gerjað, úr laufi <i>Camellia sinensis</i>)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)	0,2 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	1	0,1 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)	20
7. Humlar (þurrkaðir), þar með taldir humlaköggjar og óþykkjað duft	10	0,05 (*)	0,1 (*)	10	1	5	5	0,1 (*)	10	10	0,1 (*)	20	0,1 (*)	5	0,05 (*)	50	50

(*) Sýnir neðri mörk greiningarákvörðunar.

ATH.: Til hagræðingar fyrir lesandann er leyfilegt hámarks magn leifa fyllt leitað þegar um er að ræða breytingar á leyfilegu hámarks magni leifa í viðaukum við fyrri tilskipanir. Ef leiturgerðin er eðlileg er leyfilegt hámarks magn leifa endurtekið á fyrirliggjandi leyfilegu hámarks magni leifa.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2000/81/EB

2002/EES/31/13

frá 18. desember 2000

um breytingu á viðaukum við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á annars vegar kornvörum og matvælum úr dýraríkinu og hins vegar tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/362/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2000/58/EB ⁽²⁾, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/363/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á matvælum úr dýraríkinu ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2000/58/EB, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum ⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2000/58/EB, einkum 7. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽⁵⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/68/EB ⁽⁶⁾, einkum f-lið 1. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Hið nýja, virka efni, spíroxamín, var skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/73/EB ⁽⁷⁾ eingöngu til nota sem sveppaeyðir, en án þess að tilgreind væru sérstök skilyrði sem gætu haft áhrif á uppskeru sem er meðhöndluð með plöntuvarnarefnum sem innihalda spíroxamín.
- 2) Skráningin í I. viðauka byggðist á mati á þeim upplýsingum sem voru lagðar fram vegna fyrirhugaðrar notkunar efnisins sem sveppaeyðis í korn- og vínrækt. Nokkur aðildarríki hafa lagt fram upplýsingar, sem varða notkun í korn- og vínrækt, í samræmi við kröfurnar í f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE. Fyrirliggjandi upplýsingar hafa verið endurskoðaðar og þær nægja til þess að ákvarða megi leyfilegt hámarksmagn leifa.
- 3) Séu engin ákvæði í gildi um leyfilegt hámarksmagn leifa eða um bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa á vettvangi bandalagsins skulu aðildarríkin fastsetja innlend bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE áður en til leyfisveitingarinnar kemur.
- 4) Þegar spíroxamín var fellt inn í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE var tæknilegu og vísindalegu mati á spíroxamíni lokið 12. maí 1999 með endurmatsskýrslu framkvæmdastjórnarinnar um spíroxamín. Í þessari endurmatsskýrslu var viðtekinn dagskammtur (ADI) fyrir spíroxamín ákvarðaður 0,025 mg/kg líkamsþyngdar á dag. Ævilöng váhrif á neytendur matvæla, sem hafa verið meðhöndluð með spíroxamíni, hafa verið metin í samræmi við þær reglur og venjur sem er farið eftir innan Evrópubandalagsins, að teknu tilliti til þeirra viðmiðunarreglna sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin hefur gefið út ⁽⁸⁾ og reiknað hefur verið út að hámarksmagn leifa, sem ákvarðað er í þessari tilskipun, gefi ekki tilefni til þess að farið sé yfir þennan viðtekna dagskammt.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 326, 22.12.2000, bls. 56, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 134/2001 frá 23. nóvember 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 6, 24.1.2002, bls. 16.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 37.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 244, 29.9.2000, bls. 78.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 43.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 350, 14.12.1990, bls. 71.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 276, 28.10.2000, bls. 41.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 206, 5.8.1999, bls. 16.

⁽⁸⁾ Viðmiðunarreglur um áætlun á magni varnarefnaleifa sem berast með fæðu (endursk.), samdar af matvælasviði Alþjóðlega umhverfiseftirlitsins (GEMS/Food Programme), í samráði við Codex-nefndina um varnarefnaleifar, gefnar út af Alþjóðaheilbrigðismálastofnuninni 1997 (WHO/FSF/FOS97.7).

- 5) Við matið og þá umfjöllun, sem fór fram áður en kom til skráningar spíroxamíns í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, varð ekki vart bráðra eiturhrifa sem kölluðu á að fastsettur yrði viðmiðunarskammtur fyrir bráða eitrun.
- 6) Skilyrðin fyrir notkun spíroxamíns, að því er varðar tiltekna landbúnaðarafurðir, höfðu þegar verið skilgreind þannig að hægt er að fastsetja endanlegt, leyfilegt hámarksmagn leifa.
- 7) Til að tryggja að neytendur séu nægilega verndaðir gegn váhrifum af völdum leifa í eða á afurðum sem hafa ekki verið samþykktar skal í varúðarskyni setja bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa sem miðast við neðri mörk greiningarákvörðunar fyrir allar afurðir sem ákvæði tilskipana ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE gilda um. Setning slíkra bráðabirgðagilda fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa á vettvangi bandalagsins kemur ekki í veg fyrir að aðildarríkin ákvarði bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa fyrir spíroxamín í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE og í samræmi við VI. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, einkum lið 2.4.2.3 í B-hluta. Talið er að fjögur ár nægi til þess að ákvarða flest önnur frekari not spíroxamíns. Að þeim tíma liðnum skulu þessi bráðabirgðagildi um leyfilegt hámarksmagn leifa verða endanleg.
- 8) Bandalagið sendi drögin að tilskipun framkvæmdastjórnarinnar til Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar og var tilskipunin fullgerð með tilliti til athugasemda sem höfðu borist. Framkvæmdastjórnin mun kanna hvort unnt sé að setja vikmörk fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa tiltekinnar samsetninga varnarefna og plantna, þegar um innflutning er að ræða, á grundvelli fullnægjandi, framlagðra gagna.
- 9) Tekið er tillit til álits vísindanefndarinnar um plöntur, einkum ráðlegginga og tilmæla um vernd þeirra sem neyta matvæla sem hafa verið meðhöndluð með varnarefnum.
- 10) Þær ráðstafanir, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntuheilbrigði.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi bætist við A-hluta II. viðauka við tilskipun 86/362/EBE:

Varnarefnaleif	Hámarksmagn í mg/kg
„Spíroxamín	0,3 (b) Bygg og hafrar 0,05 (b) (*) Aðrar korntegundir

(*) Sýnir lægri mörk greiningarákvörðunar.

(b) Segir til um bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa.“

2. gr.

Eftirfarandi bætist við B-hluta II. viðauka við tilskipun 86/363/EBE:

Varnarefnaleif	Hámarksmagn (mg/kg)		
	„Af kjöti, þar með talinni fitu, unnum kjötvörum, innmat og dýrafitu sem skráð eru í I. viðauka undir SAT-númerum 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, úr 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 og 1602,	Fyrir mjólk og mjólkurvörur sem skráð eru í I. viðauka undir SAT-númerum 0401, 0402, 0405 00 og 0406	Af skurnlausum, nýjum eggjum, fyrir fuglasegg og eggjarauður sem skráð eru í I. viðauka undir SAT-númerum 0407 00 og 0408
Spíroxamín-karboxýlsýra, gefin upp sem spíroxamín	0,2 (b) úr 0206 nýru, lifur 0,05 (b) (*) aðrar afurðir	0,02 (b)	0,05 (b) (*)

(*) Sýnir lægri mörk greiningarákvörðunar.

(b) Segir til um bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa.“

3. gr.

Innihald viðaukans við þessa tilskipun bætist við II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE.

4. gr.

1. Fyrir þær landbúnaðarafurðir, sem taldar eru upp í II. viðauka við tilskipun 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE, þar sem leyfilegt hámarksmagn leifa fyrir spíroxamín er gefið til kynna sem „(b)“, skal líta svo á að gildin séu til bráðabirgða (b) í samræmi við ákvæði f-liðar 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE.

2. Fjórum árum eftir að tilskipun þessi öðlast gildi skulu gildi fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa hvað varðar spíroxamín í viðaukunum eigi lengur vera til bráðabirgða heldur verða endanleg í skilningi 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 86/362/EBE og 86/363/EBE eða 3. gr. tilskipunar 90/642/EBE.

5. gr.

1. Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

2. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnarsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. júlí 2001. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

3. Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

6. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 18. desember 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarksmagn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarksmagn leifa (mg/kg)
	<i>Spíroxamín</i>
1. Aldin, ný, þurrkuð eða ósoðin, rotvarin með frystingu án viðbættis sykurs; hnetur	
i) SÍTRUSÁVEXTIR Greipaldin Sítrónur Súraldin (límónur) Mandarínur (þar með taldar klementínur og aðrir blendingar) Appelsínur Pómelónur Annað	0,05 (b) (*)
ii) TRJÁHNETUR (Í SKURN EÐA ÁN HENNA) Möndlur Parahnetur Kasúhnetur Kastaníuhnetur Kókoshnetur Heslihnetur Goðahnetur (makadamíahnetur) Pekanhnetur Furuhnetur Pistasíuhnetur Valhnetur Annað	0,05 (b) (*)
iii) KJARNÁVEXTIR Epli Perur Kveði Annað	0,05 (b) (*)
iv) STEINALDIN Apríkósur Kirsiber Ferskjur (þar með taldar nektarínur og áþekkir blendingar) Plómur Annað	0,05 (b) (*)
v) BER OG ÖNNUR SMÁ ALDIN a) Vínber og þrúgur Vínber Þrúgur b) Jarðarber (önnur en villt) c) Klungurber (önnur en villt) Brómber Daggarber Logaber Hindber Annað	1 (b) 0,05 (b) (*) 0,05 (b) (*)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)
	<i>Spíroxamín</i>
d) Önnur smá aldin og ber (önnur en villt) Aðalbláber Trönuber Rífsber (rauð og hvít) og sólber Stíkilsber Annað	0,05 (b) (*)
e) Villt ber og aldin	0,05 (b) (*)
vi) ÝMISS KONAR ALDIN Lárperur Bananar Döðlur Fíkjur Kíví (loðber) Dvergappelsínur Litkaber Mangó Ólífur Píslaraldin Ananas Granatepli Annað	0,05 (b) (*)
2. Grænmeti, ferskt eða ósoðið, fryst eða þurrkað	0,05 (b) (*)
i) RÓTARÁVEXTIR OG HNÝÐI Rauðrófur Gulrætur Hnúðsilla Piparrót Ætífífill Nípur Seljurót Hreðkur Hafursrót Sætuhnúðar Gulrófur Næpur Kínakartöflur Annað	
ii) LAUKAR Hvítlaukur Laukur Skalottlaukur Vorlaukur Annað	
iii) ALDINGRÆNMETI a) Náttskuggaætt Tómatar Paprikur Eggaldin Annað	

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)
	<i>Spíroxamín</i>
b) Graskersætt — með ætu hýði - Gúrkur - Smágúrkur - Dvergbítar - Annað c) Graskersætt — með óætu hýði - Melónur - Grasker - Vatnsmelónur - Annað d) Sykurmaís iv) KÁL a) Blómstrandi kál - Spergilkál - Blómkál - Annað b) Kálhöfuð - Rósakál - Höfuðkál - Annað c) Blaðkál - Kínakál - Grænkál - Annað d) Hnúðkál v) BLAÐGRÆNMETI OG FERSKAR KRYDDJURTIR a) Salat og álíka - Karsi - Lambasalat - Salat - Vetrarsalat - Annað b) Spínat og álíka - Spínat - Strandblaðka - Annað c) Brunnperla d) Jólasalat e) Kryddjurtir - Kerfill - Graslaukur - Steinselja - Blaðsellerí - Annað vi) BELGÁVEXTIR (ferskir) - Baunir (með fræbelg) - Baunir (án fræbelgs) - Ertur (með fræbelg) - Ertur (án fræbelgs) - Annað	

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)
	<i>Spíroxamín</i>
vii) STÖNGULGRÆNMETI (ferskt) Spergill Salatþistill Sellerí Fennika Ætiþistill Bláðlaukur Rabarbari Annað	
viii) SVEPPIR a) Ræktaðir ætisveppir b) Villtir ætisveppir	
3. Belgávextir Baunir Linsubaunir Ertur Annað	0,05 (b) (*)
4. Olíufræ Hörfræ Jarðhnetur Valmúufræ Sesamfræ Sólblómafræ Repjufræ Sojabaunir Mustarðskorn Baðmullarfræ Annað	0,05 (b) (*)
5. Kartöflur Sumarkartöflur Kartöflur af haustuppskeru	0,05 (b) (*)
6. Te (þurrkuð lauf og stíkar, einnig gerjað, úr laufi <i>Camellia sinensis</i>)	0,1 (b) (*)
7. Humlar (þurrkaðir), þar með taldir humlaköggjar og óþykkjað duft	0,1 (b) (*)

(*) Sýnir lægri mörk greiningarákvörðunar.

(b) Segir til um bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2000/82/EB

2002/EES/31/14

frá 20. desember 2000

um breytingu á viðaukum við tilskipanir ráðsins 76/895/EBE, 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á annars vegar ávöxtum, matjurtum, kornvörum og matvælum úr dýraríkinu og hins vegar tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 76/895/EBE frá 23. nóvember 1976 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á ávöxtum og matjurtum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/57/EB ⁽²⁾, einkum 5. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/362/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/81/EB ⁽⁴⁾, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/363/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á matvælum úr dýraríkinu ⁽⁵⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2000/81/EB, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum ⁽⁶⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2000/81/EB, einkum 7. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Þegar um er að ræða korn og afurðir úr jurtaríkinu, þar með talin aldin og grænmeti, skal magn efnaleifa svara til notkunar á minnsta magni varnarefna sem nægir til að verja plöntur, þannig að leifarnar verði eins litlar og komist verður af með og viðunandi frá eiturefnafræðilegu sjónarmiði, einkum með tilliti til umhverfisverndar og að því er varðar það magn sem áætlað er að berist í neytendur með fæðu. Þegar um er að ræða matvæli úr dýraríkinu skal magn efnaleifa endurspegla neyslu dýra á korni og afurðum úr jurtaríkinu, meðhöndluðum með varnarefnum, auk þess að tekið er tillit til beinna áhrifa af notkun dýrallyfja þegar það á við.
- 2) Stöðugt ber að endurskoða leyfilegt hámarksmagn leifa og breyta má magninu að teknu tilliti til nýrra upplýsinga og gagna. Ákvarða skal leyfilegt hámarksmagn leifa við neðri mörk greiningarákvörðunar ef leyfileg notkun plöntuvarnarefnis hefur ekki í för með sér greinanlegar varnarefnaleifar í eða á matvælunum eða ef engin notkun er leyfð eða ef notkun, sem aðildarríkin hafa leyft, hefur ekki verið studd nægjanlegum gögnum eða ef notkun í þriðju löndum, sem hefur í för með sér efnaleifar í eða á matvælum sem kunna að fara í dreifingu á markaði bandalagsins, hefur ekki verið studd nægjanlega traustum gögnum.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stj. 3, 6.1.2001, bls. 18, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 134/2001 frá 23. nóvember 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 6, 24.1.2002, bls. 16.

⁽¹⁾ Stj. 3, 9.12.1976, bls. 26.

⁽²⁾ Stj. 3, 29.9.2000, bls. 76.

⁽³⁾ Stj. 3, 7.8.1986, bls. 37.

⁽⁴⁾ Stj. 3, 22.12.2000, bls. 56.

⁽⁵⁾ Stj. 3, 7.8.1986, bls. 43.

⁽⁶⁾ Stj. 3, 14.12.1990, bls. 71.

- 3) Samþykkt hefur verið með ákvörðunum framkvæmdastjórnarinnar að eftirfarandi virk efni bætist ekki við í I. viðauka við tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/80/EB ⁽²⁾; asínfosetýl (ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 95/276/EB ⁽³⁾), prófam (ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/586/EB ⁽⁴⁾), dínóterb (ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/269/EB ⁽⁵⁾), DNOC (ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/164/EB ⁽⁶⁾), pírasófos (ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/233/EB ⁽⁷⁾), mónólínúon (ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/234/EB ⁽⁸⁾), klósólínat (ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/626/EB ⁽⁹⁾) og teknasen (ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/725/EB ⁽¹⁰⁾). Í þessum ákvörðunum var kveðið á um að ekki væri lengur leyfilegt að nota plöntuvarnarefni í bandalaginu sem innihalda þessi virku efni. Því er nauðsynlegt að bæta öllum varnarefnaleifum, sem myndast við notkun þessara plöntuvarnarefna, við í viðaukana við tilskipunir 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE svo að hægt sé að fylgjast með og hafa eftirlit með notkun þeirra og til að vernda neytendur. Svo að unnt sé að verða við réttmætum væntingum, sem varða notkun fyrirbyggjandi birgða af plöntuvarnarefnum, er í ákvörðunum framkvæmdastjórnarinnar um bann við upptöku efna kveðið á um aðlögunartímabil og þess vegna skal ákvörðun um leyfilegt hámarks magn varnarefnaleifa fyrir efni, sem ekki er heimilt að nota í bandalaginu, ekki taka gildi fyrr en að loknu aðlögunartímabilinu fyrir viðkomandi efni.
- 4) Ákveðið hefur verið leyfilegt hámarks magn leifa fyrir asínfosetýl fyrir sumar afurðir í II. viðauka við tilskipun 76/895/EBE, með áorðnum breytingum með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 82/528/EBE ⁽¹¹⁾, en aðildarríkjunum var heimilað að ákvarða hærra leyfilegt hámarks magn leifa. Til að fastsetja samræmt hámarks magn varnarefnaleifa fyrir asínfosetýl í og á aldinum og grænmeti í bandalaginu er nauðsynlegt í staðinn að bæta þessum gildum fyrir leyfilegt hámarks magn leifa við í tilskipun 90/642/EBE. Enn fremur skal breyta þessum gildum þegar leyfið hefur verið afturkallað í bandalaginu.
- 5) Leyfilegt hámarks magn leifa í bandalaginu og það magn, sem mælt er með í Codex Alimentarius, er ákvarðað og metið með svipuðum aðferðum. Ekki hefur verið ákvarðað neitt leyfilegt hámarks magn leifa í Codex fyrir asínfosetýl, dínóterb, DNOC, mónólínúon, prófam og klósólínat. Fjöldi gilda fyrir leyfilegt hámarks magn leifa í Codex, að því er varðar pírasófos og teknasen, er takmarkaður og tekið hefur verið tillit til þessa við ákvörðun á leyfilegu hámarks magni leifa í þessari tilskipun. Bandalagið sendi drögin að tilskipun framkvæmdastjórnarinnar til Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar og var tilskipunin fullgerð að teknu tilliti til athugasemda sem höfðu borist. Evrópubandalagið mun kanna möguleikann á því að ákvarða viktörk fyrir leyfilegt hámarks magn leifa tiltekinna samsetninga varnarefna og plantna þegar um innflutning er að ræða ef viðunandi gögn eru lögð fram og á grundvelli viðunandi mats á magni sem berst í neytendur með fæðu ⁽¹²⁾.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvæli.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Fella skal brott færslurnar varðandi asínfosetýl í II. viðauka við tilskipun 76/895/EBE.

⁽¹⁾ Stj.úð. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stj.úð. EB L 309, 9.12.2000, bls. 14.

⁽³⁾ Stj.úð. EB L 170, 20.7.1995, bls. 22.

⁽⁴⁾ Stj.úð. EB L 257, 10.10.1996, bls. 41.

⁽⁵⁾ Stj.úð. EB L 117, 21.4.1998, bls. 13.

⁽⁶⁾ Stj.úð. EB L 54, 2.3.1999, bls. 21.

⁽⁷⁾ Stj.úð. EB L 73, 22.3.2000, bls. 16.

⁽⁸⁾ Stj.úð. EB L 73, 22.3.2000, bls. 18.

⁽⁹⁾ Stj.úð. EB L 263, 13.10.2000, bls. 32.

⁽¹⁰⁾ Stj.úð. EB L 292, 21.11.2000, bls. 30.

⁽¹¹⁾ Stj.úð. EB L 234, 9.8.1982, bls. 1.

⁽¹²⁾ Leiðbeiningar um viktörk við innflutning - skjal 7169/VI/99, 1. endurskoðun.

2. gr.

Bæta skal færslum um eftirfarandi varnarefnaleifar við í töflu í A-hluta í II. viðauka við tilskipun 86/362/EBE:

Varnarefnaleif	Hámarksmagn (mg/kg)
Asínfosetýl	0,05 (*)
Klósólínat	0,05 (*)
Dínóterb	0,05 (*)
DNOC	0,05 (*)
Mónólínúron	0,05 (*)
Prófam	0,05 (*)
Pýrasófos	0,05 (*)
Teknasen	0,05 (*)

(*) Sýnir neðri mörk greiningarákvörðunar.

3. gr.

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á II. viðauka við tilskipun 86/363/EBE:

1. Bæta skal færslum um eftirfarandi varnarefnaleifar við í töfluna í A-hluta:

Varnarefnaleif	Hámarksmagn (mg/kg)		
	Af fitu sem er í kjöti, unnum kjötvörum, innmat og dýrafitu sem skráð eru í I. viðauka undir SAT-númerum 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, úr 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 og 1602 ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾	Fyrir mjólk og nýmjólk úr kúm sem skráð er í I. viðauka undir SAT-númeri 0401; fyrir önnur matvæli undir SAT-númerum 0401, 0402, 0405 00, 0406 í samræmi við ⁽²⁾ ⁽⁴⁾	Af skumlausum nýjum eggjum, fyrir fuglsegg og eggjarauðu sem skráð eru í I. viðauka undir SAT-númerum 0407 00 og 0408 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
Asínfosetýl	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
Pýrasófos	0,02 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)
Teknasen	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)

(*) Sýnir neðri mörk greiningarákvörðunar.

2. Bæta skal færslum um eftirfarandi varnarefnaleifar við í töfluna í B-hluta:

Varnarefnaleif	Hámarksmagn (mg/kg)		
	Af kjöti, þar með talinni fitu, unnum kjötvörum, innmat og dýrafitu sem skráð eru í I. viðauka undir SAT-númerum 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, úr 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 og 1602	Fyrir mjólk og mjólkurvörur sem skráð er í I. viðauka undir SAT-númerum 0401, 0402, 0405 00 og 0406	Af skumlausum nýjum eggjum, fyrir fuglsegg og eggjarauðu sem skráð eru í I. viðauka undir SAT-númerum 0407 00 og 0408
Dínóterb	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
DNOC	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
Prófam	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
Mónólínúron	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)

(*) Sýnir neðri mörk greiningarákvörðunar.

4. gr.

Bæta skal færslum fyrir varnarefnaleifar, eins þær eru settar fram í viðaukanum við þessa tilskipun, við í töfluna í II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE.

5. gr.

1. Tilskipun þessi öðlast gildi 20 dögum eftir birtingu hennar.
2. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta lagaákvæði og aðrar ráðstafanir til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. júlí 2001. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.
3. Þau skulu beita þessum ráðstöfunum frá og með 1. júlí 2001 að því er varðar asínfosetýl, prófam og dínóterb.
4. Þau skulu beita þessum ráðstöfunum frá og með 1. júlí 2002 að því er varðar DNOC, pýrasófos og mónólínúron.
5. Þau skulu beita þessum ráðstöfunum frá og með 1. janúar 2003 að því er varðar klósólínat og teknasen.
6. Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

6. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 20. desember 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleif og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)							
	Asínfosetýl	Klósólínat	Dínóterb	DNOC	Mónólínúron	Prófam	Pýrasófos	Teknasen
1. Aldin, ný, þurrkuð eða ósoðin, rotvarin með frystingu án viðbættis sykurs; hnetur	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
I) SÍTRUSÁVEXTIR								
Greipaldin								
Sítrónur								
Súraldin (límónur)								
Mandarínur (þar með taldar klementínur og aðrir blendingar)								
Appelsínur								
Pómelónur								
Annað								
II) TRJÁHNETUR								
(í skurn eða án hennar)								
Möndlur								
Parahnetur								
Kasúhnetur								
Kastaníuhnetur								
Kókoshnetur								
Heslihnetur								
Goðahnetur								
(makadamíahnetur)								
Pekanhnetur								
Furuhnetur								
Pistasíuhnetur								
Valhnetur								
Annað								
III) KJARNÁÁVEXTIR								
Epli								
Perur								
Kveði								
Annað								
IV) STEINALDIN								
Apríkósur								
Kirsiber								
Ferskjur (þar með taldar nektarínur og áþekkir blendingar)								
Plómur								
Annað								
V) BER OG ÖNNUR SMÁ ALDIN								
a) Vínber og þrúgur								
Vínber								
Þrúgur								
b) Jarðarber (önnur en villt)								

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaeif og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg) (mg/kg)							
	Asínfosetýl	Klósólínat	Dínóterb	DNOC	Mónólínúron	Prófam	Pýrasófos	Teknasen
c) Klungurber (önnur en villt) Brómber Daggarber (elgsber) Logaber Hindber Annað								
d) BER OG ÖNNUR SMÁ ALDIN (önnur en villt) Aðalbláber Trönuber Rífsber (rauð og hvít) og sólber Garðaber Annað								
e) Villt ber og aldin								
VI) ÝMISS KONAR ALDIN Lárperur Bananar Döðlur Fíkjur Kíví Dvergappelsínur Litkaber Mangó Ólífur Píslaraldin Ananas Granatepli Annað								
2. Grænmeti, ferskt eða ósoðið, fryst eða þurrkað	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
I) RÓTARÁVEXTIR OG HNÝÐI Rauðrófur Gulrætur Hnúðsilla Piparrót Ætíffíll Nípur Seljurót Hreðkur Hafursrót Sætuhnúðar Gulrófur Næpur Kínakartöflur Annað								

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaeif og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)							
	Asínfosetýl	Klósólínat	Dínóterb	DNOC	Mónólínúron	Prófam	Pýrasófos	Teknasen
II) LAUKAR Hvítlaukur Laukur Skalottlaukur Vorlaukur Annað								
III) ALDINGRÆNMETI a) Náttskuggaætt Tómatar Paprikur Eggaldin Annað								
b) Graskersætt — með ætu hýði Gúrkur Smágúrkur Dvergbítar Annað								
c) Graskersætt — með óætu hýði Melónur Grasker Vatnsmelónur Annað								
d) Sykurmaís								
IV) KÁL a) Blómstrandi kál Spergillkál (þar með talið sprotakál) Blómkál Annað								
b) Kálhöfuð Rósakál Höfuðkál Annað								
c) Blaðkál Kínakál Grænkál Annað								
d) Hnúðkál								
V) BLAÐGRÆNMETI OG FERSKAR KRYDDJURTIR a) Salat og álíka Karsi Lambasalat Salat Vetrarsalat (salatfífill með breiðum blöðum) Annað								

[illegible]

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaeif og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)							
	Asínfosetýl	Klósólínat	Dínóterb	DNOC	Mónólínúron	Prófam	Pýrasófos	Teknasen
5. Kartöflur Sumarkartöflur Kartöflur af haustuppskeru	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
6. Te (þurrkuð lauf og stíkar, einnig gerjuð, <i>Camellia sinensis</i>)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)
7. Humlar (þurrkaðir), þar með taldir humlaköggjar og óþykkjað duft	0,1 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)

(*) Sýnir neðri mörk greiningarákvörðunar.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2000/57/EB

2002/EES/31/15

frá 22. september 2000

um breytingu á viðaukum við tilskipanir ráðsins 76/895/EBE og 90/642/EBE um hámarks magn varnarefnaleifa í og á annars vegar ávöxtum og matjurtum og hins vegar tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 76/895/EBE frá 23. nóvember 1976 um hámarks magn í og á ávöxtum og matjurtum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/24/EB ⁽²⁾, einkum 5. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarks magn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2000/42/EB ⁽⁴⁾,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽⁵⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/10/EB ⁽⁶⁾, einkum 7. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við ákvæði tilskipunar 91/414/EBE bera aðildarríkin ábyrgð á því að leyfa plöntuvarnarefni til notkunar á tiltekna plöntur. Slík leyfi skulu byggjast á mati á áhrifum á heilbrigði manna og dýra og áhrifum á umhverfið. Við matið skal meðal annars taka tillit til hugsanlegra váhrifa á þá sem nota efnið og aðra nálæga, áhrifa á umhverfi á landi, í vatni og í lofti, auk áhrifa á menn og dýr sem neyta meðhöndlaðra plantna sem innihalda efnaleifar.
- 2) Þegar um er að ræða afurðir úr jurtaríkinu, þar með taldir ávextir og grænmeti, svarar leyfilegt hámarks magn leifa yfirleitt til notkunar á minnsta magni varnarefna sem nægir til að verja plöntur, þannig að leifarnar verði eins litlar og mögulegt er og viðunandi frá eiturefnafræðilegu sjónarmiði, einkum með tilliti til umhverfisverndar og að því er varðar það magn sem áætlað er að berist með fæðu.
- 3) Leyfilegt hámarks magn leifa er ákvarðað við lægri mörk greiningarákvörðunar ef leyfileg notkun plöntuvarnarefnis hefur ekki í för með sér greinanlegar

varnarefnaleifar í eða á matvælunum eða ef engin notkun er leyfð eða ef notkun, sem aðildarríkin hafa leyft, hefur ekki verið studd nægjanlegum gögnum eða ef notkun í þriðju löndum, sem hefur í för með sér efnaleifar í eða á matvælum sem kunna að fara í dreifingu á markaði bandalagsins, hefur ekki verið studd nægjanlega traustum gögnum.

- 4) Stöðugt ber að endurskoða leyfilegt hámarks magn varnarefnaleifa. Heimilt er að breyta magninu með tilliti til nýrrar notkunar, nýrra upplýsinga og gagna og fyrst og fremst ber að endurmeta það með skjóttum hætti með tilliti til þess að minnka það ef framkvæmdastjórninni er bent á vanda vegna fæðutengdra váhrifa á neytendur er byggist á nýjum eða endurskoðuðum upplýsingum, einkum við framkvæmd 4. gr. tilskipunar 76/895/EBE og 8. gr. tilskipunar 90/642/EBE.
- 5) Framkvæmdastjórninni hefur verið tilkynnt um nýja eða breytta notkun varnarefna sem falla undir þessa tilskipun. Lagt hefur verið mat á þær upplýsingar sem lagðar eru þeirri notkun til grundvallar og er því rétt að breyta leyfilegu hámarks magni leifa sem tilgreint er í viðaukunum við tilskipanirnar.
- 6) Ævilöng váhrif á neytendur þessara varnarefna í matvælum, sem kunna að innihalda leifar þeirra, hafa verið metin í samræmi við þær reglur og venjur sem er farið eftir innan Evrópubandalagsins, að teknu tilliti til þeirra viðmiðunarreglna sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin hefur gefið út ⁽⁷⁾ og reiknað hefur verið út að hámarks magn leifa, sem ákvarðað er í þessari tilskipun, gefi ekki tilefni til þess að farið sé yfir þennan viðtekna dagskammt.
- 7) Bráð váhrif á neytendur þessara varnarefna með hverri matvælategund, sem kann að innihalda leifar þeirra, hafa verið metin í samræmi við þær reglur og venjur sem nú er farið eftir innan Evrópubandalagsins, að teknu tilliti til þeirra tilmæla sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin hefur gefið út, en engin bráðatilvik hafa greinst.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 244, 29.9.2000, bls. 76, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 135/2001 frá 23. nóvember 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 6, 24.1.2002, bls. 18.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 340, 9.12.1976, bls. 26.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 107, 4.5.2000, bls. 28.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 350, 14.12.1990, bls. 71.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 158, 30.6.2000, bls. 51.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 57, 2.3.2000, bls. 28.

⁽⁷⁾ Viðmiðunarreglur um áætlun á magni varnarefnaleifa sem berast með fæðu (endursk.), samdar af matvælasviði Alþjóðlega umhverfiseftirlitsins (GEMS/Food Programme), í samráði við Codex-nefndina um varnarefna-leifar, gefnar út af Alþjóðaheilbrigðismálastofnuninni 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

- 8) Með ákvæðum 4. gr. tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 98/82/EB ⁽¹⁾ um hámarksmagn varnarefnaleifa var leyfilegt hámarksmagn leifa ákveðið til bráðabirgða fyrir vínklósólín í nokkrum hrávörum uns endurskoðað, leyfilegt hámarksmagn hefur verið ákveðið fyrir allar landbúnaðarvörur á grundvelli mats samkvæmt ákvæðum 2. mgr. 8. gr. tilskipunar 91/414/EBE. Matinu hefur enn ekki verið lokið. Samt sem áður er rétt að draga úr váhrifum af leifum vínklósólíns á neytendur með því að minnka leyfilegt hámarksmagn leifa vínklósólíns í tilteknum hrávörum. Einnig er rétt að hið endurskoðaða magn verði ákveðið til bráðabirgða þar til áðurnefndu mati er lokið.
- 9) Öll varnarefni, sem hámarksmagn leifa er ákveðið fyrir með þessari tilskipun, ber að meta innan ramma tilskipunar 91/414/EBE. Leyfilegt hámarksmagn leifa, sem er ákveðið með þessari tilskipun, ber að endurskoða í hverju tilviki fyrir sig á grundvelli ákvarðana framkvæmdastjórnarinnar sem kunna að verða teknar að loknu matinu sem fer fram samkvæmt 2. mgr. 8. gr. tilskipunar 91/414/EBE.
- 10) Ráðgast hefur verið við viðskiptalönd bandalagsins, fyrir milligöngu Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar, um það magn sem ákvarðað hefur verið í þessari tilskipun og athugasemdir þeirra teknar til greina. Framkvæmdastjórnin mun kanna hvort unnt sé að setja vikmörk fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa tiltekinnar samsetninga varnarefna og plantna, þegar um innflutning er að ræða, á grundvelli fullnægjandi, framlagðra gagna.
- 11) Tekið er tillit til álits vísindanefndarinnar um plöntur, einkum ráðlegginga og tilmæla um vernd þeirra sem neyta matvæla sem hafa verið meðhöndluð með varnarefnum.
- 12) Þær ráðstafanir, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntuheilbrigði.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Í II. viðauka við tilskipun 76/895/EBE komi „10“ í stað „3“ fyrir fólpet í vínberjum.

2. gr.

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE:

1. Fyrir malínhýdrasíð í gulrótum og nípum komi „30“ í stað „1“.

2. Fyrir glýfosat í baðmullarfræjum komi „10“ í stað „0,1“.
3. Fyrir díþíókarbamötin maneb, mankóseb, metíram, própíneb og síneb í ólífum komi „5“ í stað „0,05“.
4. Fyrir varnarefnaleifar tvífenýlamíns skal setja inn eftirfarandi leyfilegt hámarksmagn:
epli:	5 mg/kg,
perur:	10 mg/kg,
allar aðrar hrávörur:	0,05* mg/kg ef það eru lægri mörk greiningarákvörðunar.
5. Fyrir vínklósólín í tómötum og ferskjum komi „0,05“ og „0,05“ í stað „3“ og „2“. Þessi endurskoðuðu gildi eru ákveðin til bráðabirgða.

3. gr.

Tilskipun þesi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 31. mars 2001. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá og með 1. apríl 2001.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 22. september 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

⁽¹⁾ Stjútíð. EB L 290, 29.10.1998, bls. 25.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2000/58/EB

2002/EES/31/16

frá 22. september 2000

um breytingu á viðaukum við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á annars vegar kornvörum og matvælum úr dýraríkinu og hins vegar tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/362/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2000/48/EB ⁽²⁾, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/363/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á matvælum úr dýraríkinu ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2000/42/EB ⁽⁴⁾, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum ⁽⁵⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2000/57/EB ⁽⁶⁾, einkum 7. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽⁷⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/10/EB ⁽⁸⁾, einkum f-lið 1. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Hið nýja virka efni, kresoxím-metýl, var skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/1/EB ⁽⁹⁾ eingöngu til nota sem sveppaeyðir, en án þess að tilgreind væru sérstök skilyrði sem gætu haft áhrif á uppskeru sem er meðhöndluð með plöntuvarnarefnum sem innihalda kresoxím-metýl.
- 2) Skráningin í I. viðauka byggðist á mati á þeim upplýsingum sem voru lagðar fram vegna fyrirhugaðrar notkunar efnisins sem sveppaeyðis í korn-, kjarna-ávxta- og vínrækt. Nokkur aðildarríki hafa lagt fram upplýsingar um annars konar notkun í samræmi við kröfurnar í f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE. Fyrirliggjandi upplýsingar hafa verið endurskoðaðar og þær nægja til þess að ákvarða megi leyfilegt hámarksmagn leifa.
- 3) Séu engin ákvæði í gildi um leyfilegt hámarksmagn leifa eða um bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt

hámarksmagn leifa á vettvangi bandalagsins skulu aðildarríkin fastsetja innlend bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE. Fyrirliggjandi upplýsingar hafa verið endurskoðaðar og þær nægja til þess að ákvarða megi leyfilegt hámarksmagn leifa.

- 4) Þegar kresoxím-metýl var felld inn í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE var tæknilegu og vísindalegu mati á kresoxím-metýli lokið 16. október 1998 með endurmatsskýrslu framkvæmdastjórnarinnar um kresoxím-metýl. Í þessari endurmatsskýrslu var viðtekinn dagskammtur (ADI) fyrir kresoxím-metýl ákvarðaður 0,4 mg/kg líkamsþyngdar á dag. Ævilöng váhrif á neytendur matvæla, sem hafa verið meðhöndluð með kresoxím-metýli, hafa verið metin í samræmi við þær reglur og venjur sem er farið eftir innan Evrópubandalagsins, að teknu tilliti til þeirra viðmiðunarreglna sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin hefur gefið út ⁽¹⁰⁾ og reiknað hefur verið út að hámarksmagn leifa, sem ákvarðað er í þessari tilskipun, gefi ekki tilefni til þess að farið sé yfir þennan viðtekna dagskammt.
- 5) Við matið og þá umfjöllun, sem fór fram áður en kom til skráningar kresoxím-metýls í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, varð ekki vart bráðra eiturrhifa sem kölluðu á að fastsettur yrði viðmiðunarskammtur fyrir bráða eitrun.
- 6) Skilyrðin fyrir notkun kresoxím-metýls, að því er varðar tilteknar landbúnaðarafurðir, höfðu þegar verið skilgreind þannig að hægt er að fastsetja endanlegt leyfilegt hámarksmagn leifa.
- 7) Til að tryggja að neytendur séu nægilega verndaðir gegn váhrifum af völdum leifa í eða á afurðum sem hafa ekki verið samþykktar skal í varúðarskyni setja bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa sem miðast við neðri mörk greiningarákvörðunar fyrir allar afurðir sem ákvæði tilskipana ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE gilda um. Setning slíkra bráðabirgðagilda fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa á vettvangi bandalagsins kemur ekki í veg fyrir að aðildarríkin ákvarði bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa fyrir kresoxím-metýl í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE og í samræmi við VI. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, einkum lið 2.4.2.3 í B-hluta. Talið er að fjögur ár nægi til þess að ákvarða flest önnur frekari not kresoxím-metýls. Að þeim tíma liðnum skulu þessi

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 244, 29.9.2000, bls. 78, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 135/2001 frá 23. nóvember 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 6, 24.1.2002, bls. 18.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 37.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 197, 3.8.2000, bls. 26.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 43.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 158, 30.6.2000, bls. 51.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 350, 14.12.1990, bls. 71.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 244, 29.9.2000, bls. 76.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 57, 2.3.2000, bls. 28.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 21, 28.1.1999, bls. 21.

⁽¹⁰⁾ Viðmiðunarreglur um áætlun á magni varnarefnaleifa sem berast með fæðu (endursk.), samdar af matvælasviði Alþjóðlega umhverfiseftirlitsins (GEMS/Food Programme), í samráði við Codex-nefndina um varnarefnaleifar, gefnar út af Alþjóðaheilbrigðismálastofnuninni 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

bráðabirgðagildi um leyfilegt hámarks magn leifa verða endanleg.

- 8) Ráðgjafi hefur verið við viðskiptalönd bandalagsins, fyrir milligöngu Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar, um það magn sem ákvarðað hefur verið í þessari tilskipun og athugasemdir þeirra teknar til greina. Framkvæmdastjórnin mun kanna hvort unnt sé að setja vikmörk fyrir leyfilegt hámarks magn leifa tiltekinna samsetninga varnarefna og plantna, þegar um innflutning er að ræða, á grundvelli fullnægjandi, framlagðra gagna.
- 9) Tekið er tillit til álits vísindanefndarinnar um plöntur, einkum ráðlegginga og tilmæla um vernd þeirra sem neyta matvæla sem hafa verið meðhöndluð með varnarefnum.
- 10) Þær ráðstafanir, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntuheilbrigði.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi bætist við í A-hluta II. viðauka við tilskipun 86/362/EBE:

Varnarefnaleif	Hámarks magn í mg/kg
„Kresoxím-metýl	0,05 (*) (b) kornvörur

(*) Sýnir lægri mörk greiningarákvörðunar.

(b) Segir til um bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa.“

2. gr.

Eftirfarandi bætist við í B-hluta II. viðauka við tilskipun 86/363/EBE:

Varnarefnaleif	Hámarks magn í mg/kg
„Kresoxím-metýl (efnaleif 490M9 ⁽¹⁾ fyrir mjólk og 490M1 ⁽²⁾ fyrir kjöt, lifur, fitu og nýru, gefið upp í kresoxím-metýli)	0,05 (*) (b) mjólk 0,02 (*) (b) kjöt, lifur, fita 0,05 (b) nýru
Kresoxím-metýl	0,02 (*) (b) egg

(*) Sýnir lægri mörk greiningarákvörðunar.

(b) Segir til um bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa.

⁽¹⁾ 490M9 = 2-[2-(4-hýdroxý-2-metýlfenoxýmetýl)fenýl]-2-metoxý-imínó-ediksýra.

⁽²⁾ 490M1 = 2-metoxýimínó-2-[2-(o-tolýloxýmetýl)fenýl]ediksýra.“

3. gr.

Hámarks magn efnaleifa fyrir kresoxím-metýl í viðaukanum við þessa tilskipun bætist við II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE.

4. gr.

1. Þar sem leyfilegt hámarks magn leifa fyrir kresoxím-metýl er gefið til kynna sem „(b)“ skal líta svo á að gildin séu til bráðabirgða (b) í samræmi við ákvæði f-liðar 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE.

2. Fjórum árum eftir að tilskipun þessi öðlast gildi skulu gildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa hvað varðar kresoxím-metýl í viðaukanum eigi lengur vera til bráðabirgða heldur verða endanleg í skilningi 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 86/362/EBE og 86/363/EBE eða 3. gr. tilskipunar 90/642/EBE.

5. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. mars 2001. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá og með 1. apríl 2001.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

6. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 22. september 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg) Kresoxím-metýl
1. Aldin, ný, þurrkuð eða ósoðin, rotvarin með frystingu án viðbættis sykurs; hnetur i) SÍTRUSÁVEXTIR Greipaldin Sítrónur Súraldin (límónur) Mandarínur (þar með taldar klementínur og aðrir blendingar) Appelsínur Pómelónur Annað ii) TRJÁHNETUR (Í SKURN EÐA ÁN HENNAR) Möndlur Parahnetur Kasúhnetur Kastaníuhnetur Kókoshnetur Heslihnetur Goðahnetur (makadamíahnetur) Pekanhnetur Furuhnetur Pistasíuhnetur Valhnetur Annað iii) KJARNAÁVEXTIR Epli Perur Kveði Annað iv) STEINALDIN Apríkósur Kirsiber Ferskjur (þar með taldar nektarínur og áþekkir blendingar) Plómur Annað v) BER OG ÖNNUR SMÁ ALDIN a) Vínber og þrúgur Vínber Þrúgur b) Jarðarber (önnur en villt) c) Klungurber (önnur en villt) Brómber Daggarber Logaber Hindber Annað	0,05 (b) (*) 0,1 (b) (*) 0,2 (b) 0,05 (b) (*) 1 (b) 0,05 (b) (*) 0,05 (b) (*)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)
	Kresoxím-metýl
d) Önnur smá aldin og ber (önnur en villt) Aðalbláber Trönuber Rífsber (rauð og hvít) og sólber Stíkilsber Annað	0,05 (b) (*)
e) Villt ber og aldin	0,05 (b) (*)
vi) ÝMISS KONAR ALDIN Lárperur Bananar Döðlur Fíkjur Kíví (loðber) Dvergappelsínur Litkaber Mangó Ólífur Píslaraldin Ananas Granatepli Annað	0,2 (b) 0,05 (b) (*)
2. Grænmeti, ferskt eða ósoðið, fryst eða þurrkað	
i) RÓTARÁVEXTIR OG HNÝÐI Rauðrófur Gulrætur Hnúðsilla Piparrót Ætiffill Nípur Seljurót Hreðkur Hafursrót Sætuhnúðar Gulrófur Næpur Kínakartöflur Annað	0,05 (b) (*)
ii) LAUKAR Hvítlaukur Laukur Skalottlaukur Vorlaukur Annað	0,05 (b) (*)
iii) ALDINGRÆNMETI a) Náttskuggaætt Tómatar Paprikur Eggaldin Annað	0,5 (b) 1 (b) 0,5 (b) 0,05 (b) (*)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)
	Kresoxím-metýl
b) Graskersætt — með ætu hýði Gúrkur Smágúrkur Dvergbítar Annað	0,05 (b) (*)
c) Graskersætt — með óætu hýði Melónur Grasker Vatnsmelónur Annað	0,2 (b)
d) Sykurmaís	0,05 (b) (*)
iv) KÁL	0,05 (b) (*)
a) Blómstrandi kál Spergilkál Blómkál Annað	
b) Kálhöfuð Rósakál Höfuðkál Annað	
c) Blaðkál Kínakál Grænkál Annað	
d) Hnúðkál	
v) BLAÐGRÆNMETI OG FERSKAR KRYDDJURTIR	0,05 (b) (*)
a) Salat og álíka Karsi Lambasalat Salat Vetrarsalat Annað	
b) Spínat og álíka Spínat Strandblaðka Annað	
c) Brunnperla	
d) Jólasalat	
e) Kryddjurtir Kerfill Graslaukur Steinselja Blaðsellerí Annað	
vi) BELGÁVEXTIR (ferskir)	0,05 (b) (*)
Baunir (með fræbelg) Baunir (án fræbelgs) Ertur (með fræbelg) Ertur (án fræbelgs) Annað	

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)
	Kresoxím-metýl
vii) STÖNGULGRÆNMETI (ferskt) Spergill Salatþistill Sellerí Fennika Ætiþistill Bláðlaukur Rabarbari Annað	0,05 (b) (*)
viii) SVEPPIR a) Ræktaðir ætisveppir b) Villtir ætisveppir	0,05 (b) (*)
3. Belgávextir Baunir Linsubaunir Ertur Annað	0,05 (b) (*)
4. Olíufræ Hörfræ Jarðhnetur Valmúufræ Sesamfræ Sólblómafræ Repjufræ Sojabaunir Mustarðskorn Baðmullarfræ Annað	0,1 (b) (*)
5. Kartöflur Sumarkartöflur Kartöflur af haustuppskeru	0,05 (b) (*)
6. Te (þurrkuð lauf og stíkar, einnig gerjað, úr laufi <i>Camellia sinensis</i>)	0,1 (b) (*)
7. Humlur (þurrkaðir), þar með taldir humlaköggjar og óþykkjað duft	0,1 (b) (*)

*) Sýnir lægri mörk greiningarákvörðunar.

(b) Segir til um bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2001/5/EB

2002/EES/31/17

frá 12. febrúar 2001

um breytingu á tilskipun 95/2/EB um aukefni í matvælum önnur en litarefni og sætuefni (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/107/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi notkun leyfilegra aukefna í matvælum ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 3. gr. og 3. mgr. 5. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽²⁾,með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽³⁾,í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 251. gr. sáttmálans ⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/2/EB frá 20. febrúar 1995 um aukefni í matvælum önnur en litarefni og sætuefni ⁽⁵⁾ var sett fram skrá yfir aukefni í matvælum sem leyfð eru í bandalaginu og notkunarskilyrði þeirra.
- 2) Frá því að tilskipun 95/2/EB var samþykkt hefur orðið tæknileg þróun á sviði aukefna í matvælum.
- 3) Laga ber tilskipun 95/2/EB að þessari þróun.
- 4) Einungis er heimilt að samþykkja notkun aukefna í matvælum ef þau eru í samræmi við almennu viðmiðanirnar sem mælt er fyrir um í II. viðauka við tilskipun 89/107/EBE.
- 5) Samkvæmt 1. mgr. 5. gr. tilskipunar 89/107/EBE er aðildarríki heimilt að leyfa notkun á nýju aukefni í matvælum á yfirráðasvæði sínu til tveggja ára.
- 6) Í samræmi við beiðnir aðildarríkja skal samþykkja eftirfarandi aukefni, sem eru leyfð á landsvísi, á vettvangi bandalagsins: própan, bútan og ísóbútan. Þessar vörur skulu merktar samkvæmt tilskipun ráðsins 75/324/EBE frá 20. maí 1975 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi úðabrusa ⁽⁶⁾.
- 7) Haft var samráð við vísindanefndina um matvæli, sem komið var á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/579/EB ⁽⁷⁾, áður en samþykkt voru ákvæði sem geta haft áhrif á almannaeilbrigði, í samræmi við 6. gr. tilskipunar 89/107/EBE.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á viðaukunum við tilskipun 95/2/EBE:

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 55, 24.2.2001, bls. 59, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 136/2001 frá 9. nóvember 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 6, 24.1.2002, bls. 19.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 40, 11.2.1989, bls. 27. Tilskipuninni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/34/EB (Stjtið. EB L 237, 10.9.1994, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. EB C 21 E, 25.1.2000, bls. 42 og Stjtið. EB C 337 E, 28.11.2000, bls. 238.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 51, 23.2.2000, bls. 27.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 11. apríl 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Sameiginleg afstaða ráðsins frá 20. júlí 2000 (Stjtið. EB C 300, 20.10.2000, bls. 45) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 14. desember 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun ráðsins frá 19. janúar 2001.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 61, 18.3.1995, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 98/72/EB (Stjtið. EB L 295, 4.11.1998, bls. 18).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 147, 9.6.1975, bls. 40. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 94/1/EB (Stjtið. EB L 23, 28.1.1994, bls. 28).

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 237, 28.8.1997, bls. 18.

1. Ákvæðum I. viðauka er breytt sem hér segir:

a) eftirfarandi aukefni bætist við töfluna.:

„E 949 Vetni *“

b) eftirfarandi bætist við textann sem svarar til táknsins * í 3. lið athugasemdarinnar:

„E 949“

2. Í IV. viðauka

a) eftirfarandi bætist við í þriðja og fjórða dálki línunnar fyrir „E 445: Glýserólestrar úr viðarkvoðu“:

„Skýjaðir, brenndir drykkir í samræmi við reglugerð ráðsins (EEB) nr. 1576/89 um almennar reglur varðandi skilgreiningu, lýsingu og kynningu á brenndum drykkjum (*)	100 mg/l
Skýjaðir, brenndir drykkir sem innihalda minna en 15% alkóhól miðað við rúmmál	100 mg/l
(*) Stjótið. EB L 160, 12.6.1989, bls. 1.“	

b) eftirfarandi línur bætist við:

„E 650	Sinkasetat	Tyggigúmmí	1 000 mg/kg
E 943a	Bútan	Pönnuúði úr jurtaolíu (eingöngu til iðnaðarnota)	<i>quantum satis</i> “
E 943b	Ísóbútan		
E 944	Própan		
		Fleytiúði, að stofni til úr vatni	

3. eftirfarandi komi í stað fyrstu línunnar í V. viðauka:

„E 1520	Própan-1,2-díól (própýlenglýkól)	Litarefni, ýruefni, þráavarnarefni og ensím (að hámarki 1g/kg í matvælum)“
---------	----------------------------------	--

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnsýsluákvæði til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 24. ágúst 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 12. febrúar 2001.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

T. ÖSTROS

forseti.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2002/EES/31/18

frá 22. september 2000

um beitingu e-liðar 3. mgr. 3. gr. tilskipunar 1999/5/EB gagnvart þráðlausum búnaði sem fellur undir svæðisbundið fyrirkomulag að því er varðar talstöðvarþjónustu á skipgengum vatnaleiðum(*)

(tilkynnt með númeri C(2000) 2718)

(2000/637/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/5/EB frá 9. mars 1999 um fjarskiptabúnað og endabúnað til fjarskipta og gagnkvæma viðurkenningu á samræmi þeirra ⁽¹⁾, einkum e- lið 3. mgr. 3. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Allmörg aðildarríki hafa í hyggju að koma á sameiginlegum meginreglum og reglum um öryggi vegna fólks og farms á skipgengum vatnaleiðum.
- 2) Með samhæfingu í þráðlausri talsímaþjónustu skal stuðlað að öruggari siglingum á skipgengum vatnaleiðum, einkum þegar veðurskilyrði eru slæm.
- 3) Eftir að hafa setið svæðisráðstefnu í Basel, sem haldin var í samræmi við grein S6 í reglum Alþjóðafjarskiptasambandsins, hyggjast allnokkur aðildarríki, þar sem siglt er á skipgengum vatnaleiðum, samþykkja og koma í framkvæmd tilhögun varðandi talstöðvarþjónustu á skipgengum vatnaleiðum (sem nefnist hér á eftir „tilhögunin“).
- 4) Tilhögunin tekur eingöngu til búnaðar sem ætlaður er til uppsetningar í skipum á skipgengum vatnaleiðum í þeim aðildarríkjum þar sem tilhöguninni skal komið á og sem er starfræktur á þeim tíðnisviðum sem mælt er fyrir um í henni.
- 5) Allur búnaður, sem starfræktur er á þessum tíðnisviðum, skal uppfylla markmið þessarar tilhögunar og styðjast við sjálfvirka sendakennslakerfið (ATIS) eins og skilgreint er í viðauka B við evrópska fjarskiptastaðalinn (ETS) 600698 og ekki á að vera hægt að starfrækja búnaðinn yfir skilgreindum hámarkssendingarstyrk fyrir þjónustuflokkana „frá skipi til skips“, „frá skipi til hafnarstjórnar“ og „fjarskipti innan skips“.

- 6) Ráðstafanirnar, sem eru settar fram í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um samræmismat í fjarskiptum og markaðseftirlit (TCAM).

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Þessi ákvörðun gildir um þráðlausan búnað sem notaður verður á vatnaleiðum, sem fellur undir tilhögunina um þráðlausa talsímaþjónustu á skipgengum vatnaleiðum sem var ákveðin í Basel 6. apríl 2000, í aðildarríkjum þar sem tilhöguninni verður komið í framkvæmd.

2. gr.

1. Þráðlaus búnaður, sem starfar á þeim tíðnisviðum sem mælt er fyrir um í tilhöguninni um talstöðvarþjónustu á skipgengum vatnaleiðum, skal styðjast við sjálfvirka sendakennslakerfið (ATIS).

2. Þráðlaus fjarskiptabúnaður í þjónustuflokkunum „frá skipi til skips“, „frá skipi til hafnarstjórnar“ og „fjarskipti innan skips“, sem mælt er fyrir um í tilhöguninni um talstöðvarþjónustu á skipgengum vatnaleiðum, skal ekki geta sent út á hærri sendingarstyrk en 1 vatti.

3. gr.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 269, 21.10.2000, bls. 50, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 137/2001 frá 9. nóvember 2001 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 6, 24.1.2002, bls. 20.

(¹) Stjtið. EB L 91, 7.4.1999, bls. 10.

Kröfurnar í 2. gr. þessarar ákvörðunar skulu gilda frá þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 22. september 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2002/EES/31/19

frá 22. september 2000

um beitingu e-liðar 3. mgr. 3. gr. tilskipunar 1999/5/EB gagnvart fjarskiptabúnaði um borð í skipum sem ætlaður er til uppsetningar í hafskip sem ekki falla undir samninginn um öryggi mannlífa á hafinu (SOLAS) og sem ætlaður er til þátttöku í hinu alþjóðlega neyðar- og öryggiskerfi fjarskipta á sjó (GMDSS-kerfið) og fellur ekki undir tilskipun ráðsins 96/98/EB um búnað um borð í skipum(*)

(tilkynnt með númeri C(2000) 2719)

(2000/638/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,
með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins
1999/5/EB frá 9. mars 1999 um fjarskiptabúnað og
endabúnað til fjarskipta og gagnkvæma viðurkenningu á
samræmi þeirra ⁽¹⁾, einkum e-lið 3. mgr. 3. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 96/98/EB um búnað um
borð í skipum ⁽²⁾, eins og henni var breytt með tilskipun
framkvæmdastjórnarinnar 98/85/EB ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Allmörg aðildarríki hafa komið á eða hyggjast koma á
sameiginlegum meginreglum um öryggi og reglum um
þráðlausan fjarskiptabúnað á hafskipum sem falla ekki
undir SOLAS-samþykktina (alþjóðasamningur um
öryggi mannlífa á hafi úti).
- 2) Með samhæfingu í þráðlausri fjarskiptaþjónustu skal
stuðlað að öruggari siglingum hafskipa, sem falla ekki
undir SOLAS-samþykktina, í neyðartilvikum og þegar
veðurskilyrði eru slæm.
- 3) Í dreifibréfi 803 frá Alþjóðasiglingamálastofnuninni
(IMO) um þátttöku skipa, sem falla ekki undir
SOLAS-samþykktina, í hinu alþjóðlega neyðar- og
öryggiskerfi fjarskipta á sjó (GMDSS-kerfinu) og með
ályktun í dreifibréfi 77(69) frá Alþjóðasiglinga-
málastofnuninni eru ríkisstjórnir hvattar til að beita
viðmiðunarreglum um þátttöku skipa, sem falla ekki
undir SOLAS-samþykktina, í hinu alþjóðlega neyðar-
og öryggiskerfi fjarskipta á sjó og leggur að
ríkisstjórnnum að gera kröfu um að þráðlaus
fjarskiptabúnaður, sem komið er fyrir í skipum sem
falla ekki undir SOLAS-samþykktina, hafi tiltekna
eiginleika að því er varðar hið alþjóðlega neyðar- og
öryggiskerfi í fjarskiptum á sjó.
- 4) Búnaður, sem fellur undir gildissvið tilskipunar
96/98/EB um búnað um borð í skipum, eins og henni
var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar
98/85/EB, fellur ekki undir þessa ákvörðun þar sem
hún fellur utan gildissviðs tilskipunar 1999/5/EB.

5) Í fjarskiptareglum Alþjóðafjarskiptasambandsins
(ITU) eru tilgreind ákveðin tíðnisvið sem er úthlutað
til notkunar í hinu alþjóðlega neyðar- og öryggiskerfi
fjarskipta á sjó.

6) Allur þráðlaus búnaður, sem er starfræktur á þessum
tíðnisviðum og ætlaður er til nota í neyðartilvikum,
skal samrýmast þeirri notkun tíðnisviða sem tiltekin er
og viðunandi ábyrgðartrygging skal vera fyrir því að
hann virki rétt í neyðartilvikum.

7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun,
eru í samræmi við álit nefndarinnar um samræmismat í
fjarskiptum og markaðseftirlit (TCAM).

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Þessi ákvörðun gildir um þráðlausan fjarskiptabúnað sem er
starfræktur í:

- i) strandarstöðvaþjónustu, eins og hún er skilgreind í
grein S1.28 í fjarskiptareglum Alþjóðafjarskipta-
sambandsins, eða
- ii) farstöðvaþjónustu við skip um gervitungl, eins og hún
er skilgreind í grein S1.29 í fjarskiptareglum Alþjóða-
fjarskiptasambandsins,

sem ætlaður er til uppsetningar í hafskipum sem falla ekki
undir ákvæði IV. kafla alþjóðasamningsins um öryggi
mannlífa á hafinu frá 1974 (SOLAS), eins og honum var
breytt 1988 (skip sem falla ekki undir alþjóðasamninginn um
öryggi mannlífa á hafinu),

og er ætlað að vera hluti af hinu alþjóðlega neyðar- og
öryggiskerfi fjarskipta á sjó eins og mælt er fyrir um í IV.
kafla SOLAS- samþykktarinnar.

2. gr.

Þráðlaus búnaður, sem fellur undir gildissvið 1. gr., skal
þannig gerður að tryggt sé að hann virki rétt við siglingar á
sjó, uppfylli allar kröfur um starfhæfni í GMDSS-kerfinu í
neyðartilvikum og geri skýr og traust boðskipti möguleg,
sem eru einnig mjög áreiðanleg, að því er varðar hliðrænt
eða stafrænt fjarskiptasamband.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 269, 21.10.2000, bls. 52, var nefnd í
ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 137/2001 frá 9. nóvember 2001
um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og
vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi
Evrópubandalaganna nr. 6, 24.1.2002, bls. 20.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 91, 7.4.1999, bls. 10.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 46, 17.2.1997, bls. 25.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 315, 25.11.1998, bls. 14.

3. gr.

Kröfurnar, sem settar eru fram í 2. gr. þessarar ákvörðunar, skulu gilda frá þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 22. september 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

TILSKIPUN RÁÐSINS 1999/30/EB

2002/EES/31/20

frá 22. apríl 1999

um viðmiðunargildi fyrir brennisteinsdíoxíð, köfnunarefnisdíoxíð og köfnunarefnisoxíð og efnisagnir og blý í andrúmsloftinu(*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 1. mgr. 130. gr. s,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. c í sáttmálanum⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Á grundvelli meginreglnanna í 130. gr. r í sáttmálanum er í stefnu- og aðgerðaáætlun bandalagsins um umhverfi og sjálfbæra þróun (fimmta aðgerðaáætlunin á sviði umhverfismála)⁽⁴⁾ einkum horft til þess að koma á breytingum í löggjöf um mengunarefni í andrúmslofti. Í þeirri áætlun er mælt með að sett verði langtímamarkmið um gæði andrúmslofts.
- 2) Skv. 129. gr. sáttmálans skulu kröfur um heilsuvernd vera þáttur í öðrum stefnumálum bandalagsins. Skv. 3. gr. o í sáttmálanum skulu aðgerðir bandalagsins einnig verða til þess að viðtækri heilsuvernd verði náð.
- 3) Skv. 5. mgr. 4. gr. tilskipunar ráðsins 96/62/EB frá 27. september 1996 um mat og stjórn á gæðum andrúmslofts⁽⁵⁾ skal ráðið samþykkja löggjöfina, sem kveðið er á um í 1. mgr., og einnig ákvæðin sem mælt er fyrir um í 3. og 4. mgr. þeirrar greinar.
- 4) Viðmiðunargildin, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, eru lágmarkskröfur. Í samræmi við 130. gr. t í sáttmálanum geta aðildarríki viðhaldið strangari verndarráðstöfunum eða innleitt slíkar ráðstafanir. Strangari viðmiðunargildi skulu einkum innleidd til að vernda heilbrigði fólks í þjóðfélagshópum sem eru

sérlega viðkvæmir, svo sem barna og sjúklinga á sjúkrahúsum. Aðildarríki getur krafist þess að viðmiðunargildum verði náð fyrir en þær dagsetningar, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, segja til um.

- 5) Vernda ber vistkerfi gegn skaðlegum áhrifum brennisteinsdíoxíðs. Vernda ber gróður gegn skaðlegum áhrifum köfnunarefnisoxíða.
- 6) Ýmiss konar agnir geta haft margvísleg, skaðleg áhrif á heilbrigði manna. Sannast hefur að heilbrigði manna stafar meiri hættu af váhrifum vegna manngerðra agna í andrúmsloftinu en af þeim náttúrlegu ögnum sem þar er að finna.
- 7) Í tilskipun 96/62/EB er sett fram krafa um að samdar verði aðgerðaáætlanir vegna svæða þar sem styrkur mengunarefna í andrúmslofti er yfir viðmiðunargildum, að viðbættum tímabundnum vikmörkum sem unnt er að beita til að tryggja að viðmiðunargildunum verði náð á tilsettum tíma. Slíkar aðgerðaáætlanir og aðrar aðgerðir til skerðingar skulu, að svo miklu leyti sem þær snerta agnir, miða að því að draga úr styrk fíngerðra agna og vera liður í heildarskerðingu á styrk agna.
- 8) Í tilskipun 96/62/EB er kveðið á um að tölulegar stærðir viðmiðunargilda og viðvörðunarmörk skuli grundvallast á niðurstöðum þeirrar vinnu sem fram hefur farið á vegum alþjóðlegra hópa vísindamanna á þessu sviði. Framkvæmdastjórnin skal hafa hliðsjón af nýjustu gögnum úr vísindarannsóknunum á viðkomandi sviðum innan faraldsfræði og umhverfismála og nýjustu framförum í mælitækni þegar þær forsendur, sem viðmiðunar- og viðvörðunarmörk byggjast á, verða endurskoðaðar.
- 9) Til að greiða fyrir endurskoðun þessarar tilskipunar árið 2003 skulu framkvæmdastjórnin og aðildarríkin íhuga að hvetja til rannsókna á áhrifum þeirra mengandi efna sem hér eru tilgreind, einkum brennisteinsdíoxíðs, köfnunarefnisdíoxíðs og köfnunarefnisoxíða, agna og blýs.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 163, 29.6.1999, bls. 41, var nefnd í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 138/2001 frá 9. nóvember 2001 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 6, 24.1.2002, bls. 21.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 9, 14.1.1998, bls. 6.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 214, 10.7.1998, bls. 1.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 13. maí 1998 (Stjtið. EB C 167, 1.6.1998, bls. 103), sameiginleg afstaða ráðsins frá 24. september 1998 (Stjtið. EB C 360, 23.11.1998, bls. 99) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 13. janúar 1999 (Stjtið. EB C 104, 14.4.1999, bls. 44).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB C 138, 17.5.1993, bls. 5.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 296, 21.11.1996, bls. 55.

- 10) Staðlaðar, nákvæmar mæliaðferðir og almennar viðmiðanir um staðsetningu mælistöðva eru mikilvægur þáttur í mati á gæðum andrúmslofts ef afla skal sambærilegra upplýsinga hvaðanæva að úr bandalaginu.
- 11) Í samræmi við 1. mgr. 12. gr. tilskipunar 96/62/EB tengjast þær breytingar, sem eru nauðsynlegar vegna aðlögunar að framförum á sviði vísinda og tækni, ef til vill eingöngu viðmiðunum og aðferðum, sem eru notaðar til að meta styrk brennisteinsdíoxíðs, köfnunarefnisdíoxíðs og köfnunarefnisoxíða, agna og blýs, eða nákvæmri tilhögun við að senda framkvæmdastjórninni upplýsingar og breytingarnar mega hvorki beint né óbeint leiða til þess að viðmiðunargildum eða viðvörðunarmörkum verði breytt.
- 12) Nýjustu upplýsingar um styrk brennisteinsdíoxíðs, köfnunarefnisdíoxíðs og köfnunarefnisoxíða, agna og blýs í andrúmslofti skulu ætíð vera aðgengilegar almenningi.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Markmið

Markmiðin með þessari tilskipun eru að:

- setja viðmiðunargildi og viðvörðunarmörk, eftir því sem við á, um styrk brennisteinsdíoxíðs, köfnunarefnisdíoxíðs og köfnunarefnisoxíða, agna og blýs í andrúmslofti sem miða að því að komast hjá, fyrirbyggja eða draga úr skaðlegum áhrifum á heilbrigði manna og umhverfið í heild,
- meta styrk brennisteinsdíoxíðs, köfnunarefnisdíoxíðs og köfnunarefnisoxíða, agna og blýs í andrúmslofti á grundvelli sameiginlegra aðferða og viðmiðana,
- afla nægilegra upplýsinga um styrk brennisteinsdíoxíðs, köfnunarefnisdíoxíðs og köfnunarefnisoxíða, agna og blýs í andrúmslofti og sjá til þess að þær séu aðgengilegar almenningi,
- viðhalda gæðum andrúmslofts þar sem þau eru mikil en bæta þau ella að því er varðar brennisteinsdíoxíð, köfnunarefnisdíoxíð og köfnunarefnisoxíð, agnir og blý.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „andrúmsloft“: loft í veðrahvolfi utanhúss, að undanskildu lofti á vinnustöðum;

2. „mengunarefni“: efni sem menn losa beint eða óbeint út í andrúmsloftið og líklegt er að hafi skaðleg áhrif á heilbrigði manna og/eða umhverfið í heild;
3. „mengunarstig“: styrkur mengunarefnis í andrúmslofti eða ákoma þess á yfirborð á ákveðnum tíma;
4. „mat“: aðferð til að mæla, reikna út, spá fyrir um eða meta mengunarstig andrúmsloftsins;
5. „viðmiðunargildi“: mengunarstig sem er ákvarðað á grundvelli vísindalegrar þekkingar í því skyni að komast hjá, fyrirbyggja eða draga úr skaðlegum áhrifum á heilbrigði manna og/eða á umhverfið í heild og sem skal nást innan tilskilinna tímamarka og má ekki fara yfir gildin eftir að þeim er náð;
6. „viðvörðunarmörk“: mengunarstig sem er ákvarðað þannig að ef farið er yfir það stafar heilbrigði manna hætta af váhrifum þótt þau vari skamman tíma og skulu aðildarríkin þá gera ráðstafanir tafarlaust eins og mælt er fyrir um í tilskipun 96/62/EB;
7. „vikmörk“: ákveðinn hundradshluti viðmiðunargilda, en fara má yfir viðmiðunargildin sem honum nemur í samræmi við þau skilyrði sem mælt er fyrir um í tilskipun 96/62/EB;
8. „svæði“: hluti af yfirráðasvæði aðildarríkjanna sem þau hafa afmarkað;
9. „þéttbýlisstaður“: svæði þar sem íbúafjöldi er yfir 250 000 eða, ef fjöldi íbúa er 250 000 eða minni, sá þéttleiki byggðar á km² sem réttlætir að aðildarríkin meti og stjórni gæðum andrúmslofts;
10. „köfnunarefnisoxíð“: summa köfnunarefnismónoxíðs og köfnunarefnisdíoxíðs reiknuð sem milljarðshlutar og gefin upp sem köfnunarefnisdíoxíð í mikrógrömmum á rúmmetra;
11. „PM₁₀“: agnir sem fara gegnum staðlað inntak sem með 50% skilvirkni skilur frá agnir sem hafa loftfræðilegt þvermál 10 µm;
12. „PM_{2,5}“: agnir sem fara gegnum staðlað inntak sem með 50% skilvirkni skilur frá agnir sem hafa loftfræðilegt þvermál 2,5 µm;
13. „efri viðmiðunarmörk mats“: mörk sem eru tilgreind í V. viðauka en neðan þeirra er unnt að nota samþættar aðferðir, sem byggjast á mælingum og reiknilíkönunum, til þess að meta gæði andrúmslofts í samræmi við 3. mgr. 6. gr. tilskipunar 96/62/EB;
14. „neðri viðmiðunarmörk mats“: mörk sem eru tilgreind í V. viðauka en neðan þeirra er unnt að nota aðferðir, sem byggjast annaðhvort eingöngu á reiknilíkönunum eða hlutlægu mati, til þess að meta gæði andrúmslofts í samræmi við 4. mgr. 6. gr. tilskipunar 96/62/EB;

15. „náttúruatburður“: eldgos, jarðskjálftavirkni, jarðvarmavirkni, óheftur eldur á opnu landi, stormar eða uppþýrlun eða flutningur náttúrlegra agna frá þurrum svæðum;

16. „fastar mælingar“: mælingar sem eru gerðar í samræmi við 5. mgr. 6. gr. tilskipunar 96/62/EB.

3. gr.

Brennisteinsdíoxíð

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að styrkur brennisteinsdíoxíðs í andrúmslofti, metinn í samræmi við 7. gr., fari ekki yfir þau viðmiðunargildi, sem mælt er fyrir um í I. lið I. viðauka, með hliðsjón af þeim dagsetningum sem eru tilgreindar þar.

Vikmörkin, sem mælt er fyrir um í I. lið I. viðauka, skulu gilda í samræmi við 8. gr. tilskipunar 96/62/EB.

2. Viðvörunarmörk fyrir styrk brennisteinsdíoxíðs í andrúmslofti eru þau sem mælt er fyrir um í II. lið I. viðauka.

3. Til að leggja framkvæmdastjórninni lið við gerð skýrslunnar sem kveðið er á um í 10. gr. skulu aðildarríkin fram til 31. desember 2003, þegar því verður við komið, skrá tíu mínútna meðaltalsstyrk brennisteinsdíoxíðs á tilteknum mælistöðvum sem þau hafa valið og telja dæmigerðar um gæði lofts á byggðum svæðum sem eru nálægt upptökum og þar sem styrkur er mældur á hverri klukkustund. Samhliða því að lögð eru fram gögn um klukkustundarstyrk, í samræmi við 1. mgr. 11. gr. tilskipunar 96/62/EB, skulu aðildarríkin upplýsa framkvæmdastjórnina, að því er varðar þessar völdu mælistöðvar, um það hversu oft tíu mínútna styrkur hefur farið yfir $500 \mu\text{g}/\text{m}^3$, hversu marga daga það hefur gerst á almanaksárinu, hversu marga daga klukkustundarstyrkur brennisteinsdíoxíðs fór jafnframt yfir $350 \mu\text{g}/\text{m}^3$ og hver er skráður tíu mínútna hámarksstyrkur.

4. Aðildarríkin geta tilgreint svæði eða þéttbýlisstaði þar sem farið er yfir viðmiðunargildi fyrir brennisteinsdíoxíð, sem mælt er fyrir um í I. lið I. viðauka, vegna brennisteinsdíoxíðs af náttúrlegum uppruna í andrúmslofti. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni skrá yfir öll slík svæði eða þéttbýlisstaði ásamt upplýsingum um styrk og upptök brennisteinsdíoxíðsins sem þar er að finna. Þegar aðildarríkin gera framkvæmdastjórninni grein fyrir þessu í samræmi við 1. mgr. 11. gr. tilskipunar 96/62/EB skulu þau leggja fram haldbær rök því til sönnunar að rekja megi öll tilvik, þar sem farið er yfir gildin, til náttúrlegra upptaka.

Á slíkum svæðum og þéttbýlisstöðum er aðildarríkjunum eingöngu skylt að framkvæma aðgerðaáætlanir í samræmi við 3. mgr. 8. gr. tilskipunar 96/62/EB þar sem farið er yfir

þau viðmiðunargildi, sem mælt er fyrir um í I. lið I. viðauka, vegna losunar af mannavöldum.

4. gr.

Köfnunarefnisdíoxíð og köfnunarefnisoxíð

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að styrkur köfnunarefnisdíoxíðs og, þar sem það á við, köfnunarefnisoxíðs í andrúmslofti, metinn í samræmi við 7. gr., fari ekki yfir þau viðmiðunargildi, sem mælt er fyrir um í I. lið I. viðauka, með hliðsjón af þeim dagsetningum sem eru tilgreindar þar.

Vikmörkin, sem mælt er fyrir um í I. lið II. viðauka, skulu gilda í samræmi við 8. gr. tilskipunar 96/62/EB.

2. Viðvörunarmörk fyrir styrk köfnunarefnisdíoxíðs í andrúmslofti eru þau sem mælt er fyrir um í II. lið II. viðauka.

5. gr.

Agnir

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að styrkur PM_{10} í andrúmslofti, metinn í samræmi við 7. gr., fari ekki yfir þau viðmiðunargildi, sem mælt er fyrir um í I. lið I. viðauka, með hliðsjón af þeim dagsetningum sem eru tilgreindar þar.

Vikmörkin, sem mælt er fyrir um í I. lið III. viðauka, skulu gilda í samræmi við 8. gr. tilskipunar 96/62/EB.

2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að mælistöðvar verði settar upp og reknar til að afla gagna um styrk $\text{PM}_{2,5}$. Hvert aðildarríki skal ákveða fjölda mælistöðva, þar sem styrkur $\text{PM}_{2,5}$ er mældur, og velja stöðvunum stað þannig að mælingarnar gefi dæmigerða mynd af styrk $\text{PM}_{2,5}$ innan aðildarríkisins. Sýnatökustaðirnir fyrir $\text{PM}_{2,5}$ skulu, eftir því sem við verður komið, vera sameiginlegir þeim stöðum þar sem styrkur PM_{10} er mældur.

Aðildarríkin skulu, innan níu mánaða frá lokum hvers árs, senda framkvæmdastjórninni reiknað meðaltal, miðgildið, hundraðshlutamark 98 og hámarksstyrkinn, sem reiknast út frá mælingum á $\text{PM}_{2,5}$, á hvaða tutugu og fjögurra klukkustunda tímabili sem er á því ári. Hundraðshlutamarkið 98 skal reiknað út í samræmi við aðferðina sem mælt er fyrir um í 4. lið I. viðauka við ákvörðun ráðsins 97/101/EB frá 27. janúar 1997 um að taka upp gagnkvæm skipti á upplýsingum og gögnum frá netkerfum og einstökum stöðvum sem mæla loftmengun í aðildarríkjunum ⁽¹⁾.

3. Aðgerðaáætlanir vegna PM_{10} , sem komið er á fót í samræmi við 8. gr. tilskipunar 96/62/EB, og almennar aðgerðir, sem miða að því að draga úr styrk PM_{10} , skulu einnig miða að því að draga úr styrk $\text{PM}_{2,5}$.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 35, 5.2.1997, bls. 14.

4. Þar sem farið er yfir viðmiðunargildin fyrir styrk PM_{10} í andrúmslofti, sem mælt er fyrir um í I. lið III. viðauka og rekja má til náttúruatburða sem leiða til þess að styrkurinn verður marktækt umfram eðlilegan bakgrunnsstyrk í náttúrunni, skulu aðildarríkin upplýsa framkvæmdastjórnina um það í samræmi við 1. mgr. 11. gr. tilskipunar 96/62/EB og leggja fram haldbær rök því til sönnunar að þessi mikli styrkur verði rakinn til náttúruatburða. Í slíkum tilvikum er aðildarríkjnum eingöngu skylt að framkvæma aðgerðaáætlanir í samræmi við 3. mgr. 8. gr. tilskipunar 96/62/EB þar sem farið er yfir þau viðmiðunargildi, sem mælt er fyrir um í I. lið III. viðauka, vegna annarra orsaka en þeirra sem raktar verða til náttúruatburða.

5. Aðildarríkin geta tilgreint svæði eða þéttbýlisstaði þar sem farið er yfir viðmiðunargildi fyrir PM_{10} , sem mælt er fyrir um í I. lið III. viðauka, vegna styrks PM_{10} í andrúmsloftinu sem rekja má til þess að agnir þyrlast upp í kjölfar þess að vegir eru sandbornir á veturna. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni skrá yfir öll slík svæði eða þéttbýlisstaði ásamt upplýsingum um styrk og upptök PM_{10} sem þar er að finna. Þegar aðildarríkin gera framkvæmdastjórninni grein fyrir þessu í samræmi við 1. mgr. 11. gr. tilskipunar 96/62/EB skulu þau leggja fram haldbær rök því til sönnunar að rekja megi öll tilvik, þar sem farið er yfir gildin, til uppþýrlunar agna og að gripið hafi verið til eðlilegra ráðstafana til að draga úr styrk þeirra.

Á slíkum svæðum og þéttbýlisstöðum er aðildarríkjnum eingöngu skylt að framkvæma aðgerðaáætlanir í samræmi við 3. mgr. 8. gr. tilskipunar 96/62/EB þar sem farið er yfir þau viðmiðunargildi, sem mælt er fyrir um í I. lið III. viðauka, vegna styrks PM_{10} sem er ekki til kominn vegna sandburðar á vegi að vetrarlagi.

6. gr.

Blý

Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að styrkur blýs í andrúmslofti, metinn í samræmi við 7. gr., fari ekki yfir þau viðmiðunargildi, sem mælt er fyrir um í I. lið IV. viðauka, með hliðsjón af þeim dagsetningum sem eru tilgreindar þar.

Vikmörkin, sem mælt er fyrir um í I. lið IV. viðauka, skulu gilda í samræmi við 8. gr. tilskipunar 96/62/EB.

7. gr.

Mat á styrk

1. Efri og neðri viðmiðunarmörk mats fyrir brennisteinsdíoxíð, köfnunarefnisdíoxíð og köfnunarefnisoxíð, agnir og blý, að því er varðar 6. gr. tilskipunar 96/62/EB, eru þau sem mælt er fyrir um í I. lið V. viðauka.

Í tengslum við beitingu fyrrnefndrar 6. gr. tilskipunar 96/62/EB skal flokkun hvers svæðis eða þéttbýlisstaðar endurskoðuð að minnsta kosti á fimm ára fresti í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í II. lið V. viðauka. Flokkunin skal endurskoðuð fyrr ef marktækar breytingar verða á starfsemi sem hefur áhrif á styrk brennisteinsdíoxíðs, köfnunarefnisdíoxíðs eða, þar sem það á við, köfnunarefnisoxíða, agna eða blýs í andrúmslofti.

2. Við ákvörðun á staðsetningu sýnatökustaða vegna mælinga á brennisteinsdíoxíði, köfnunarefnisdíoxíði og köfnunarefnisoxíðum, ögnum og blýi í andrúmslofti skulu þær viðmiðanir gilda sem tilgreindar eru í VI. viðauka. Minnsti fjöldi sýnatökustaða vegna fastra mælinga á styrk hvers mengunarefnis skal vera sá sem mælt er fyrir um í VII. viðauka og þeir skulu valdir á hverju svæði eða þéttbýlisstað þar sem mælinga er þörf ef gögn úr föstum mælingum eru einu upplýsingarnar sem liggja fyrir um styrkinn þar.

3. Fyrir svæði og þéttbýlisstaði, þar sem til viðbótar upplýsingum frá föstum mælistöðvum eru fyrirliggjandi upplýsingar úr öðrum áttum, svo sem úr skráum um losun, leiðbeinandi mælingum og reiknilíkönnum um gæði lofts, skal fjöldi fastra mælistöðva, sem komið er fyrir, og staðupplausn annarra aðferða nægja til að unnt sé að ákvarða styrk mengunarefna í lofti í samræmi við I. lið VI. viðauka og I. lið VIII. viðauka.

4. Á svæðum og þéttbýlisstöðum, þar sem mælinga er ekki krafist, má styðjast við reiknilíkön eða hlutlægar matsaðferðir.

5. Tilvísunaraðferðir, sem notaðar eru við greiningu brennisteinsdíoxíðs, köfnunarefnisdíoxíðs og köfnunarefnisoxíða og við greiningu og sýnatöku vegna blýs, eru þær sem mælt er fyrir um í I., II. og III. lið IX. viðauka.

Tilvísunaraðferðin, sem notuð er við sýnatöku og mælingu vegna PM_{10} , er sú sem mælt er fyrir um í IV. lið IX. viðauka.

Tilvísunaraðferðin, sem notuð er til bráðabirgða við sýnatöku og mælingu vegna $PM_{2,5}$, er sú sem mælt er fyrir um í V. lið IX. viðauka.

Tilvísunaraðferðin, sem notuð er við gerð reiknilíkans um gæði lofts, er sú sem mælt er fyrir um í VI. lið IX. viðauka.

6. Aðildarríkin skulu upplýsa framkvæmdastjórnina um þær aðferðir, sem þau hafa notað við bráðabirgðamat á loftgæðum samkvæmt d-lið 1. mgr. 11. gr. tilskipunar 96/62/EB, eigi síðar en átján mánuðum frá þeim degi sem þessi tilskipun tekur gildi.

7. Hvers kyns breytingar, sem nauðsynlegar eru til að laga þessa grein og V. til IX. viðauka að framförum á sviði vísinda og tækni, skulu samþykktar í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 12. gr. tilskipunar 96/62/EB.

8. gr.

Upplýsingar til almennings

1. Aðildarríkin skulu tryggja að nýjustu upplýsingar um styrk brennisteinsdíoxíðs, köfnunarefnisdíoxíðs og köfnunarefnisoxíða, agna og blýs í andrúmslofti séu lagðar reglulega fyrir almenning sem og viðeigandi samtök, svo sem umhverfissamtök, neytendasamtök og samtök sem annast hagsmuni viðkvæmra hópa, og fyrir aðra viðeigandi aðila á sviði heilsugæslu, til dæmis fyrir tilstilli útvarps- og sjónvarpsstöðva, fréttamiðla, upplýsingaskilta eða tölvunetþjónustu.

Upplýsingar um styrk brennisteinsdíoxíðs, köfnunarefnisdíoxíðs og agna í andrúmslofti skulu uppfærðar daglega hið minnsta og ef klukkustundargildi liggja fyrir um brennisteinsdíoxíð og köfnunarefnisdíoxíð skal uppfæra upplýsingarnar á hverri klukkustund ef því verður við komið. Upplýsingar um styrk blýs í andrúmslofti skulu uppfærðar á þriggja mánaða fresti.

Slíkar upplýsingar skulu undir öllum kringumstæðum segja til um öll tilvik þar sem styrkurinn fer yfir viðmiðunargildin og viðvörunarmörkin á þeim meðaltíma sem mælt er fyrir um í I. til IV. viðauka. Þær skulu einnig fela í sér gróft mat að því er varðar viðmiðunargildi og viðvörunarmörk og segja á viðeigandi hátt til um áhrif á heilbrigði.

2. Þegar áform eða áætlanir eru kynntar almenningi skv. 3. mgr. 8. gr. tilskipunar 96/62/EB, meðal annars áform eða áætlanir sem um getur í 4. mgr. 3. gr. og 4. og 5. mgr. 5. gr. í þessari tilskipun, skulu aðildarríkin einnig kynna þær þeim samtökum sem um getur í 1. mgr.

3. Þegar farið er yfir viðvörunarmörkin sem mælt er fyrir um í I. eða II. viðauka skulu þær upplýsingar, sem lagðar eru fyrir almenning, að minnsta kosti ná til þeirra atriða sem tilgreind eru í III. lið I. og II. viðauka.

4. Upplýsingar til almennings og samtaka skv. 1. og 3. mgr. skulu vera skýrar, auðskiljanlegar og aðgengilegar.

9. gr.

Niðurfellingar og bráðabirgðafyrirkomulag

1. Tilskipun ráðsins 80/779/EBE frá 15. júlí 1980 um viðmiðunargildi og leiðbeiningargildi fyrir loftgæði varðandi brennisteinsdíoxíð og svífryk ⁽¹⁾ falli úr gildi frá og

með 19. júlí 2001 nema 1. gr., 1. mgr. 2. gr., 1. mgr. 3. gr., 9. gr., 15. gr. og 16. gr. tilskipunar 80/779/EBE og I. viðauki, III. viðauki b og IV. viðauki við hana sem falli úr gildi frá og með 1. janúar 2005.

2. Tilskipun ráðsins 82/884/EBE frá 3. desember 1982 um viðmiðunargildi fyrir blý í andrúmslofti ⁽²⁾ falli úr gildi frá og með 19. júlí 2001 nema 1. gr., 2. gr., 1. mgr. 3. gr., 7. gr., 12. gr. og 13. gr. tilskipunar 82/884/EBE sem falli úr gildi frá og með 1. janúar 2005.

3. Tilskipun ráðsins 85/203/EBE frá 7. mars 1985 um loftgæðastaðla fyrir köfnunarefnisdíoxíð ⁽³⁾ falli úr gildi frá og með 19. júlí 2001 nema fyrsti undirliður 1. mgr. 1. gr., fyrsti undirliður 2. mgr. 2. gr., 1. mgr. 3. gr., 5. gr., 9. gr., 15. gr. og 16. gr. tilskipunar 85/203/EBE og I. viðauki við hana sem falli úr gildi frá og með 1. janúar 2010.

4. Frá 19. júlí 2001 skulu aðildarríkin nýta sér gögn frá mælistöðvum og aðrar aðferðir við mat á gæðum lofts sem samræmast þessari tilskipun til þess að meta styrk brennisteinsdíoxíðs, köfnunarefnisdíoxíðs og blýs í andrúmslofti og afla gagna til að ganga úr skugga um að viðmiðunargildi, sem mælt er fyrir um í tilskipunum 80/779/EBE, 82/884/EBE og 85/203/EBE, séu virt þar til viðmiðunargildin, sem mælt er fyrir um þessum tilskipunum, falla úr gildi.

5. Frá 19. júlí 2001 geta aðildarríkin nýtt sér gögn frá mælistöðvum og aðrar aðferðir við mat á gæðum lofts sem samræmast þessari tilskipun að því er varðar PM₁₀ til þess að meta styrk svífryks í því skyni að ganga úr skugga um að viðmiðunargildi fyrir heildarmagn svífryks, sem mælt er fyrir um í IV. viðauka við tilskipun 80/779/EBE, séu virt, en til að auka líkur á því að farið sé að þessum viðmiðunargildum skal margfalda gögnin, sem þannig er aflað, með stuðlinum 1,2.

6. Innan níu mánaða frá lokum hvers árs skulu aðildarríkin, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 11. gr. tilskipunar 96/62/EB og þar til viðkomandi viðmiðunargildi falla úr gildi, upplýsa framkvæmdastjórnina um öll tilvik þar sem farið er yfir viðmiðunargildin, sem mælt er fyrir um í tilskipunum 80/779/EBE, 82/884/EBE og 85/203/EBE, og um skráð gildi, ástæður þess að hvert tilvik var skráð og um þær ráðstafanir sem gripið er til í því skyni að koma í veg fyrir að slíkt endurtaki sig.

7. Á þeim svæðum, þar sem aðildarríki telur nauðsynlegt að takmarka eða koma í veg fyrir fyrirsjáanlega aukningu mengunar af völdum brennisteinsdíoxíðs, köfnunarefnisoxíða eða svífryks, getur það stuðst áfram við leiðbeiningargildin um verndun vistkerfa sem mælt er fyrir um í II. viðauka við tilskipun 80/779/EBE og II. viðauka við tilskipun 85/203/EBE.

(¹) Stjtið. EB L 229, 30.8.1980, bls. 30.

(²) Stjtið. EB L 378, 31.12.1982, bls. 15.

(³) Stjtið. EB L 87, 27.3.1985, bls. 1.

10. gr.

Skýrsla og endurskoðun

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2003, leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrslu um reynsluna af beitingu þessarar tilskipunar og einkum um niðurstöður nýjustu vísindarannsóknna sem varða áhrif á heilbrigði manna og vistkerfi sem verða fyrir váhrifum af völdum brennisteinsdíoxíðs, köfnunarefnisdíoxíðs og köfnunarefnisoxíða, hinna ýmsu þátta agna og blýs og um þá tækniþróun sem hefur átt sér stað, m.a. á sviði mælitækni og annarra aðferða við mat á styrk agna í andrúmsloftinu og ákomu agna og blýs á yfirborð.

Til að viðhalda víðtækri heilsu- og umhverfisvernd og með hliðsjón af reynslunni sem hefur fengist við beitingu þessarar tilskipunar í aðildarríkjunum, einkum að því er varðar skilyrðin sem gilda um mælingar og mælt er fyrir um í VI. viðauka, skulu tillögur um breytingar á þessari tilskipun, eftir því sem við á, fylgja framangreindri skýrslu. Framkvæmdastjórnin mun einkum kanna viðmiðunargildin að því er varðar annan áfanga fyrir PM_{10} með það í huga að lögbjóða þau og mun meta hvort staðfesta eigi viðmiðunargildi eða breyta þeim að því er varðar annan áfanga og fyrsta áfanga ef það á við. Auk þess mun framkvæmdastjórnin íhuga sérstaklega að setja viðmiðunargildi fyrir $PM_{2,5}$ eða mismunandi þætti agna, eftir því sem við á. Framkvæmdastjórnin mun enn fremur kanna árleg viðmiðunargildi með tilliti til heilsuverndar að því er varðar köfnunarefnisdíoxíð og leggja fram tillögu um staðfestingu eða breytingu á þeim gildum. Hún mun einnig kanna klukkustundarviðmiðunargildi fyrir köfnunarefnisdíoxíð með hliðsjón af viðmiðunarreglum Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar og íhuga hvort staðfesta skuli þau gildi eða breyta þeim.

Framkvæmdastjórnin mun einnig meta hvort setja megir viðvörðunarmörk, sem samræmast gildum fyrir önnur mengunarefni í þessari tilskipun, fyrir PM_{10} , $PM_{2,5}$ eða sérstaka þætti agna, eftir því sem við á.

11. gr.

Viðurlög

Aðildarríkin skulu ákveða viðurlög við brotum á innlendum ákvæðum sem eru samþykkt á grundvelli þessarar tilskipunar. Þessi viðurlög skulu vera árangursrík, í réttu hlutfalli við brot og letjandi.

12. gr.

Framkvæmd

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 19. júlí 2001. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skulu vera í þeim tilvísanir í þessa tilskipun eða þeim fylgja slíkar tilvísanir þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíkar tilvísanir.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

13. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

14. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 22. apríl 1999.

Fyrir hönd ráðsins,

W. MÜLLER

forseti.

I. VIÐAUKI

VIÐMIÐUNARGILDI OG VIÐVÖRUNARMÖRK FYRIR BRENNISTEINSDÍÓXÍÐ

I. Viðmiðunargildi fyrir brennisteinsdíoxíð

Gefa verður viðmiðunargildin upp í $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Rúmmálið skal staðlað við hitann 293 K og loftþrýstinginn 101,3 kPa.

	Meðaltími	Viðmiðunargildi	Vikmörk	Dagurinn þegar viðmiðunargildi eiga að hafa náðst
1. Klukkustundarviðmiðunargildi að því er varðar heilsuvernd manna	1 klukkustund	350 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, sem ekki má fara yfir oftari en 24 sinnum á almanaksári	150 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (43%) við gildistöku þessara tilskipunar en skerðist 1. janúar 2001 og síðan á tólf mánaða fresti um jafnan hundraðshluta þannig að markið 0% náist 1. janúar 2005	1. janúar 2005
2. Sólarhringsviðmiðunargildi að því er varðar heilsuvernd manna	24 klukkustundir	125 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ sem ekki má fara yfir oftari en þrisvar sinnum á almanaksári	Engin	1. janúar 2005
3. Viðmiðunargildi að því er varðar vernd vistkerfa	Almanaksár og vetur (1. október til 31. mars)	20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	Engin	19. júlí 2001

II. Viðvörðunarmörk fyrir brennisteinsdíoxíð

500 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, mælt þrjár klukkustundir í röð á stöðum sem gefa dæmigerða mynd af loftgæðum á að minnsta kosti 100 km² svæði eða á öllu svæðinu eða þéttbýlisstaðnum, eftir því hvort er smærra.

III. Lágmarksupplýsingar sem veita ber almenningi þegar farið er yfir viðvörðunarmörk fyrir brennisteinsdíoxíð

Upplýsingar, sem veittar eru almenningi, skulu að minnsta kosti fela í sér eftirfarandi:

- dagsetningu, tímasetningu og stað þar sem þetta varð og orsakir þess ef þær eru þekktar;
- spár um:
 - breytingar í styrk (framför, kyrrstaða, afturför) ásamt orsökum þessara breytinga,
 - það landsvæði sem um er að ræða,
 - tímalengd;
- hvaða þjóðfélagshópar eru sérstaklega viðkvæmir;
- varúðarráðstafanir sem viðkvæmir þjóðfélagshópar skulu grípa til.

II. VIÐAUKI

**VIÐMIÐUNARGILDI FYRIR KÖFNUNAREFNISDÍÓXÍÐ (NO₂) OG KÖFNUNAREFNISOXÍÐ (NO_x) OG
VIÐVÖRUNARMÖRK FYRIR KÖFNUNAREFNISDÍÓXÍÐ**

I. Viðmiðunargildi fyrir köfnunarefnisdíóxíð og köfnunarefnisoxíð

Gefa verður viðmiðunargildin upp í µg/m³. Rúmmálið skal staðlað við hitann 293 K og loftþrýstinginn 101,3 kPa.

	Meðaltími	Viðmiðunargildi	Vikmörk	Dagurinn þegar viðmiðunargildi eiga að hafa náðst
1. Klukkustundarviðmiðunargildi að því er varðar heilsuvernd manna	1 klukkustund	200 µg/m ³ NO ₂ sem ekki má fara yfir oftast en 18 sinnum á almanaksári	50% við gildistöku þessarar tilskipunar en skerðist 1. janúar 2001 og síðan á tólf mánaða fresti um jafnan hundraðshluta þannig að markið 0% náist 1. janúar 2010	1. janúar 2010
2. Sólarhringsviðmiðunargildi að því er varðar heilsuvernd manna	Almanaksár	40 µg/m ³ NO ₂	50% við gildistöku þessarar tilskipunar en skerðist 1. janúar 2001 og síðan á tólf mánaða fresti um jafnan hundraðshluta þannig að markið 0% náist 1. janúar 2010	1. janúar 2010
3. Viðmiðunargildi að því er varðar gróðurvernd	Almanaksár	30 µg/m ³ NO _x	Engin	19. júlí 2001

II. Viðvörunarmörk fyrir köfnunarefnisdíóxíð

400 µg/m³, mælt þrjár klukkustundir í röð á stöðum sem gefa dæmigerða mynd af loftgæðum á að minnsta kosti 100 km² svæði eða á öllu svæðinu eða þéttbýlisstaðnum, eftir því hvort er smærra.

III. Lágmarksupplýsingar sem veita ber almenningi þegar farið er yfir viðvörunarmörk fyrir köfnunarefnisdíóxíð

Upplýsingar, sem veittar eru almenningi, skulu að minnsta kosti fela í sér eftirfarandi:

- dagsetningu, tímasetningu og stað þar sem þetta varð og orsakir þess ef þær eru þekktar;
- spár um:
 - breytingar í styrk (framför, kyrrstaða, afturför) ásamt orsökum þessara breytinga,
 - það landsvæði sem um er að ræða,
 - tímalengd;
- hvaða þjóðfélagshópar eru sérstaklega viðkvæmir;
- varúðarráðstafanir sem viðkvæmir þjóðfélagshópar skulu grípa til.

III. VIÐAUKI

VIÐMIÐUNARGILDI FYRIR AGNIR (PM₁₀)

	Meðaltími	Viðmiðunargildi	Vikmörk	Dagurinn þegar viðmiðunargildi eiga að hafa náðst
1. ÁFANGI				
1. Sólarhringsviðmiðunargildi að því er varðar heilsuvernd manna	24 klukkustundir	50 µg/m ³ PM ₁₀ sem ekki má fara yfir oftast en 35 sinnum á almanaksári	50% við gildistöku þessarar tilskipunar en skerðist 1. janúar 2001 og síðan á tólf mánaða fresti um jafnan hundraðshluta þannig að markið 0% náist 1. janúar 2005	1. janúar 2005
2. Ársviðmiðunargildi að því er varðar heilsuvernd manna	Almanaksár	40 µg/m ³ PM ₁₀	20% við gildistöku þessarar tilskipunar en skerðist 1. janúar 2001 og síðan á tólf mánaða fresti um jafnan hundraðshluta þannig að markið 0% náist 1. janúar 2005	1. janúar 2005
2. ÁFANGI ⁽¹⁾				
1. Sólarhringsviðmiðunargildi að því er varðar heilsuvernd manna	24 klukkustundir	50 µg/m ³ PM ₁₀ sem ekki má fara yfir oftast en 7 sinnum á almanaksári	Skulu ákvörðuð á grundvelli gagna og jafngilda viðmiðunargildum fyrir 1. áfanga	1. janúar 2010
2. Ársviðmiðunargildi að því er varðar heilsuvernd manna	Almanaksár	20 µg/m ³ PM ₁₀	50% 1. janúar 2005 en skerðist á tólf mánaða fresti um jafnan hundraðshluta þannig að markið 0% náist 1. janúar 2010	1. janúar 2010

⁽¹⁾ Leiðbeinandi viðmiðunargildi sem skulu endurskoðuð í ljósi frekari upplýsinga um áhrif á heilbrigði og umhverfi, hvað er tæknilega framkvæmanlegt og þá reynslu sem fengist hefur í aðildarríkjunum við beitingu viðmiðunargilda fyrir 1. áfanga.

IV. VIÐAUKI

VIÐMIÐUNARGILDI FYRIR BLÝ

	Meðaltími	Viðmiðunargildi	Vikmörk	Dagurinn þegar viðmiðunargildi eiga að hafa náðst
Ársviðmiðunargildi að því er varðar heilsuvernd manna	Almanaksár	0,5 µg/m ³ ⁽¹⁾	100% við gildistöku þessarar tilskipunar en skerðist 1. janúar 2001 og síðan á tólf mánaða fresti um jafnan hundraðshluta þannig að markið 0% náist 1. janúar 2005 eða 1. janúar 2010 í næsta nágrenni sérstakra punktuþtaka sem upplýsa skal framkvæmdastjórnina um	1. janúar 2005 eða 1. janúar 2010 í næsta nágrenni sérstakra upptaka frá iðnaði á svæðum sem hafa verið menguð áratugum saman vegna iðnrekstrar. Tilkynna skal framkvæmdastjórninni um þessi upptök eigi síðar en 19. júlí 2001 ⁽²⁾ . Frá 1. janúar 2005 skulu viðmiðunargildin í slíkum tilvikum vera 1,0 µg/m ³ .

⁽¹⁾ Við endurskoðun þessarar tilskipunar, sem mælt er fyrir um í 10. gr., skal meta hvort bæta skuli við viðmiðunargildum fyrir ákomu eða hvort slík gildi komi í stað viðmiðunargilda í næsta nágrenni punktuþtaka.

⁽²⁾ Slíkri tilkynningu skal fylgja viðeigandi rökstuðningur. Svæðið, þar sem hærri viðmiðunargildi gilda, má ekki ná lengra en 1 000 m frá þeim sérstöku upptökum sem að framan greinir.

V. VIÐAUKI

ÁKVÖRÐUN KRAFNA VEGNA MATS Á STYRK BRENNISTEINSDÍOXÍÐS, KÖFNUNAREFNISDÍOXÍÐS (NO₂) OG KÖFNUNAREFNISOXÍÐA (NO_x), AGNA (PM₁₀) OG BLÝS Í ANDRÚMSLOFTI Á TILTEKNU SVÆÐI EÐA ÞÉTTBÝLISSTAÐ

I. Efri og neðri viðmiðunarmörk mats

Eftirfarandi efri og neðri viðmiðunarmörk mats gilda:

a) BRENNISTEINSDÍOXÍÐ

	Heilsuvernd	Verndun vistkerfa
Efri viðmiðunarmörk mats	60% af sólarhringsviðmiðunargildum (75 µg/m ³ sem ekki má fara yfir oftár en þrisvar sinnum á hverju almanaksári)	60% af viðmiðunargildum að vetri (12 µg/m ³)
Neðri viðmiðunarmörk mats	40% af sólarhringsviðmiðunargildum (50 µg/m ³ sem ekki má fara yfir oftár en þrisvar sinnum á hverju almanaksári)	40% af viðmiðunargildum að vetri (8 µg/m ³)

b) KÖFNUNAREFNISDÍOXÍÐ OG KÖFNUNAREFNISOXÍÐ

	Klukkustundarviðmiðunargildi að því er varðar heilsuvernd manna (NO ₂)	Ársviðmiðunargildi að því er varðar heilsuvernd manna (NO ₂)	Ársviðmiðunargildi að því er varðar gróðurvernd (NO _x)
Efri viðmiðunarmörk mats	70% af viðmiðunargildum (140 µg/m ³ sem ekki má fara yfir oftár en 18 sinnum á hverju almanaksári)	80% af viðmiðunargildi (32 µg/m ³)	80% af viðmiðunargildum (24 µg/m ³)
Neðri viðmiðunarmörk mats	50% af viðmiðunargildum (100 µg/m ³ sem ekki má fara yfir oftár en 18 sinnum á hverju almanaksári)	65% af viðmiðunargildum (26 µg/m ³)	65% af viðmiðunargildum (19,5 µg/m ³)

c) AGNIR

Eftirfarandi efri og neðri viðmiðunarmörk mats fyrir PM₁₀ byggjast á leiðbeinandi viðmiðunargildum fyrir 1. janúar 2010.

	Sólarhringsmeðaltal	Ársmeðaltal
Efri viðmiðunarmörk mats	60% af viðmiðunargildum (30 µg/m ³ sem ekki má fara yfir oftár en sjö sinnum á hverju almanaksári)	70% af viðmiðunargildum (14 µg/m ³)
Neðri viðmiðunarmörk mats	40% af viðmiðunargildum (20 µg/m ³ sem ekki má fara yfir oftár en sjö sinnum á hverju almanaksári)	50% af viðmiðunargildum (10 µg/m ³)

d) BLÝ

	Ársmeðaltal
Efri viðmiðunarmörk mats	70% af viðmiðunargildum (0,35 µg/m ³)
Neðri viðmiðunarmörk mats	50% af viðmiðunargildum (0,25 µg/m ³)

II. Ákvörðun á því hvort farið er yfir efri og neðri viðmiðunarmörk mats

Ákvarða verður hvort farið hefur verið yfir efri eða neðri viðmiðunarmörk mats á grundvelli styrks á undangengnum fimm árum ef fyrir liggja fullnægjandi gögn. Líta ber svo á að farið hafi verið yfir viðmiðunarmörk mats ef farið er yfir þau á þessum fimm árum að minnsta kosti þrisvar sinnum oftar en heimilt er á hverju ári.

Ef fyrirbyggjandi gögn ná yfir færri ár en fimm geta aðildarríkin stuðst bæði við stuttar mælingaherferðir á þeim tíma árs og á þeim stöðum, þar sem líklegast þykir að mestrar mengunar gæti, og niðurstöður upplýsinga úr skráum um losun og reiknilíkönun til að ákvarða hvort farið hefur verið yfir efri og neðri viðmiðunarmörk mats.

VI. VIÐAUKI

STAÐSETNING SÝNATÖKUSTAÐA VEGNA MÆLINGA Á STYRK BRENNISTEINSDÍÓXÍÐS, KÖFNUNAREFNISDÍÓXÍÐS OG KÖFNUNAREFNISÓXÍÐA, AGNA (PM10) OG BLÝS Í ANDRÚMSLOFTI

Taka skal tillit til eftirfarandi þátta við fastar mælingar.

I. Val sýnatökustaðar**a) Heilsuvernd**

Ef sýnatökustaðir varða heilsuvernd skulu þeir valdir þannig að þeir veiti upplýsingar um:

- i) þá staði innan svæða og þéttbýlisstaða þar sem styrkurinn er mestur og líklegast er að íbúarnir verði fyrir beinum eða óbeinum váhrifum á tíma sem telst marktækur með tilliti til meðaltíma viðmiðunargildisins eða -gildanna,
- ii) styrk á öðrum stöðum innan svæðanna og þéttbýlisstaðanna sem eru dæmigerðir fyrir þau váhrif sem allur þorri íbúanna verður fyrir.

Sýnatökustaðir skulu að öllu jöfnu valdir þannig að mælingarnar segi ekki eingöngu til um allra nánasta nærumhverfi þeirra. Þeirri viðmiðunarreglu skal fylgt að sýnatökustaður sé þannig valinn að hann gefi dæmigerða mynd af loftgæðum á svæðinu umhverfis sem er að minnsta kosti 200 m², þar sem umferð er mikil, og nokkrir ferkílómetrar þar sem byggð er.

Sýnatökustaðir skulu einnig, eftir því sem unnt er, vera dæmigerðir fyrir svipaða staði sem eru utan næsta nágrennis þeirra.

Ef þörf krefur vegna heilsuverndarsjónarmiða skal velja sýnatökustaði á eyjum.

b) Verndun vistkerfa og gróðurs

Ef sýnatökustaðir varða verndun vistkerfa eða gróðurs skulu þeir vera í meira en 20 km fjarlægð frá þéttbýlistöðum eða í meira en 5 km fjarlægð frá öðrum byggðum svæðum, iðjuverum eða hraðbrautum. Þeirri viðmiðunarreglu skal fylgt að sýnatökustaður sé þannig valinn að hann gefi dæmigerða mynd af loftgæðum á svæðinu umhverfis sem er að minnsta kosti 1000 km². Aðildarríki er heimilt að kveða á um að sýnatökustaður sé valinn nær en að framan greinir eða hann sé dæmigerður fyrir gæði lofts á minna svæði, að teknu tilliti til landfræðilegra skilyrða.

Meta skal hvort þörf er á að meta gæði lofts á eyjum.

II. Uppsetning sýnatökubúnaðar

Eftirfarandi meginreglum skal fylgt eftir því sem við verður komið:

- flæðið við inntak sýnatökunemans skal vera óhindrað án nokkurra tálma sem hafa áhrif á loftflæðið í nágrenni sýnatökubúnaðarins (að öllu jöfnu í nokkurra metra fjarlægð frá byggingum, svölum, trjám eða öðru sem hindrar og að minnsta kosti 0,5 m frá næstu byggingu ef um er að ræða sýnatökustað sem á að gefa dæmigerða mynd af loftgæðum við byggingarlínu);
- að öllu jöfnu skal inntak sýnatökubúnaðar vera frá 1,5 m (innöndunarhæð) og að 4 m hæð yfir jörðu. Hærrí staðsetning (allt að 8 m) getur verið nauðsynleg við tiltekna aðstæður. Ef sýnatökustaðnum er ætlað að gefa dæmigerða mynd af stóru svæði getur jafnvel verið heppilegt að velja enn meiri hæð;
- inntakið skal ekki vera í næsta nágrenni við mengunarpútlök svo að komast megi hjá því að taka beint inn mengunarefni sem hafa ekki blandast andrúmsloftinu;
- útblástursfrás sýnatökubúnaðarins skal komið fyrir þannig að komast megi hjá því að útblástursloft sýnatökubúnaðarins berist að sýnatökuinntakinu;

- staðsetning sýnatökubúnaðar á umferðarsvæðum:
 - sýnatökustaðir fyrir öll mengunarefni skulu vera a.m.k. í 25 m fjarlægð frá útjaðri vegamóta mikilla umferðaræða og a.m.k. í 4 m fjarlægð frá miðju næstu akreinar,
 - við mælingar á köfnunarefnisdíoxíði skal inntak ekki vera í meira en 5 m fjarlægð frá gangstéttarbrún,
 - við mælingar á ögnum og blýi skal inntaki komið fyrir þannig að það gefi dæmigerða mynd af loftgæðum við byggingarlínu.

Einnig má taka tillit til eftirfarandi þátta:

- truflandi mengunarpptaka,
- öryggis,
- aðgengileika,
- aðgangs að rafmagni og símafjarskiptum,
- hve áberandi sýnatökubúnaðurinn er í umhverfinu,
- öryggis almennings og rekstraraðila,
- kosta sem fylgja því að setja upp sameiginlega sýnatökustaði fyrir mismunandi mengunarefni,
- skipulagsákvæða.

III. Skráning og endurskoðun á staðarvali

Aðferðirnar, sem notaðar eru við staðarval, skulu skráðar ítarlega á flokkunarstigi með ljósmyndum af umhverfinu, teknum í höfuðáttir, og nákvæmu korti. Sýnatökustaðir skulu endurmetnir með reglulegu millibili og endurtekinni skráningu til að tryggja að viðmiðanir við valið haldist gildar.

—

VII. VIÐAUKI

VIÐMIÐANIR FYRIR ÁKVÖRÐUN Á LÁGMARKSFJÖLDA SÝNATÖKUSTAÐA VEGNA FASTRA MÆLINGA Á STYRK BRENNISTEINSDÍÓXÍÐS (SO₂), KÖFNUNAREFNISDÍÓXÍÐS (NO₂) OG KÖFNUNAREFNISÓXÍÐA, AGNA OG BLÝS Í ANDRÚMSLOFTI

- I. Lágmarksfjöldi sýnatökustaða vegna fastra mælinga sem gerðar eru til að meta hvort viðmiðunargildi vegna heilsuverndar manna og viðvörunarmörk á svæðum og þéttbýlisstöðum, þar sem einu upplýsingarnar eru gögn úr föstum mælingum, séu virt

a) *Dreifð upptök*

Íbúafjöldi þéttbýlisstaðar eða svæðis (í þúsundum)	Ef styrkur fer yfir efri viðmiðunarmörk mats	Ef hámarksstyrkur er milli efri og neðri viðmiðunarmark mats	Við mælingar á SO ₂ og NO ₂ á þéttbýlisstöðum þar sem hámarksstyrkur er undir neðri viðmiðunarmörkum mats
0–250	1	1	á ekki við
250–499	2	1	1
500–749	2	1	1
750–999	3	1	1
1 000–1 499	4	2	1
1 500–1 999	5	2	1
2 000–2 749	6	3	2
2 750–3 749	7	3	2
3 750–4 749	8	4	2
4 750–5 999	9	4	2
> 6 000	10	5	3
	Fyrir NO ₂ og agnir: nái að minnsta kosti til einnar stöðvar í þéttbýli og annarrar á umferðar-svæði		

b) *Punktupptök*

Við mat á mengun í nánd við punktupptök skal reikna fjölda sýnatökustaða vegna fastra mælinga þannig að tillit sé tekið til losunarþéttni, líklegar dreifingar loftmengunar og þeirra váhrifa sem líklegt er að fólk verði fyrir.

II. Lágmarksfjöldi sýnatökustaða vegna fastra mælinga sem gerðar eru til að meta hvort viðmiðunargildi vegna verndunar vistkerfa eða gróðurs á öðrum svæðum en þéttbýlisstöðum séu virt.

Ef hámarksstyrkur fer yfir efri viðmiðunarmörk mats	Ef hámarksstyrkur er milli efri og neðri viðmiðunarmarka mats
1 stöð á hverjum 20 000 km ²	1 stöð á hverjum 40 000 km ²

Á eysvæðum skal reikna fjölda sýnatökustaða vegna fastra mælinga þannig að tillit sé tekið til líklegar dreifingar loftmengunar og hugsanlegra váhrifa á vistkerfi og gróður.

VIII. VIÐAUKI

MARKMIÐ UM GÆÐI GAGNA OG SAMANTEKT Á NIÐURSTÖÐUM ÚR MATI Á LOFTGÆÐUM

I. Markmið um gæði gagna

Eftirfarandi markmið um gæði gagna, er varða tilskilda nákvæmni matsaðferða, lágmarkstímalengd og öflun mæligagna, eru sett til leiðbeiningar vegna áætlana um gæðatryggingu.

	Brennisteinsdíoxíð, köfnunarefnisdíoxíð og köfnunarefnisoxíð	Agnir og blý
Samfelldar mælingar		
Nákvæmni	15%	25%
Lágmarksgagnaöflun	90%	90%
Leiðbeinandi mælingar		
Nákvæmni	25%	50%
Lágmarksgagnaöflun	90%	90%
Lágmarkstímalengd	14% (ein mæling vikulega af handahófi, dreift jafnt yfir árið, eða 8 vikur, dreift jafnt yfir árið)	14% (ein mæling vikulega af handahófi, dreift jafnt yfir árið, eða 8 vikur, dreift jafnt yfir árið)
Reiknilíkan		
Nákvæmni:		
Klukkustundarmeðaltal	50%-60%	
Dagsmeðaltal	50%	Hefur ekki verið ákvarðað ⁽¹⁾
Ársmæðaltal	30%	50%
Hlutlægt mat		
Nákvæmni:	75%	100%

(¹) Hvers kyns breytingar, sem nauðsynlegar eru til að laga þennan lið að framförum á sviði vísinda og tækni, skulu samþykktar í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 12. gr. tilskipunar 96/62/EB.

Nákvæmni mælinga er skilgreind eins og mælt er fyrir um í „Guide to the Expression of Uncertainty of Measurements“ (ISO 1993) eða í ISO 5725-1 „Accuracy (trueness and precision) of measurement methods and results“ (1994). Hundradshlutatölurnar í töflunni hér að framan eru meðalgildi einstakra mælinga á tímabilinu, sem viðmiðunargildin miðast við, með öryggisbilinu 95% (bjagi + tvöfalt staðalfrávik). Túlka ber nákvæmni í tengslum við samfelldar mælingar þannig að hún eigi við um svæði viðkomandi viðmiðunargildis.

Nákvæmni tengd reiknilíkönun og hlutlægu mati er skilgreind sem hámarksfrávik mældra og reiknaðra gilda fyrir styrk á tímabilinu, sem viðmiðunargildin miðast við, án tillits til tímasetninga í framvindu.

Kröfur um lágmarksgagnaöflun og lágmarkstímalengd ná ekki til gagna sem glatast vegna reglulegrar kvörðunar eða eðlilegs viðhalds tækjabúnaðarins.

Í undantekningartilvikum er aðildarríkjunum heimilt að beita slembimælingum í stað samfelldra mælinga fyrir agnir og blý, að því tilskildu að þau geti sýnt framkvæmdastjórninni fram á að nákvæmnin innan 95% öryggisbilsins, að því er varðar samfellda vöktun, sé undir 10%. Slembisýnataka verður að dreifast jafnt yfir árið.

II. Niðurstöður úr mati á loftgæðum

Eftirfarandi upplýsinga skal afla fyrir svæði eða þéttbýlisstaði þar sem aukið er við mæligögn með upplýsingum, fengnum með öðrum hætti en með mælingum, eða þar sem slíkar upplýsingar eru þær einu sem stuðst er við í mati á loftgæðum:

- lýsing á því mati sem fram fer,
- sérstakar aðferðir sem eru notaðar ásamt tilvísun í lýsingar á hverri aðferð,
- hvaðan gögn og upplýsingar eru fengin,
- lýsing á niðurstöðum, þar á meðal á nákvæmni og einkum lýsing á umfangi hvers svæðis eða, ef það á við, lengd vegar innan svæðisins eða þéttbýlisstaðarins þar sem styrkur fer yfir viðmiðunargildi eða, ef sú er raunin, viðmiðunargildi að viðbættum viðeigandi vikmörkum, og lýsing á hverju svæði þar sem styrkurinn fer yfir efri eða neðri viðmiðunarmörk mats,
- í tengslum við viðmiðunargildi, sem eru sett til að vernda heilbrigði manna, skal gefa upp hvaða íbúar geta orðið fyrir váhrifum vegna styrks sem er yfir viðmiðunargildinu.

Aðildarríkin skulu, þar sem því verður við komið, gera kort sem sýna styrkdreifingu innan hvers svæðis og þéttbýlisstaðar.

III. Stöðlun

Rúmmálið, að því er varðar brennisteinsdíoxíð og köfnunarefnisoxíð, skal staðlað við hitann 293° K og loftþrýstinginn 101,3 kPa.

IX. VIÐAUKI

TILVÍSUNARAÐFERÐIR VIÐ MAT Á STYRK BRENNISTEINSDÍOXÍÐS, KÖFNUNAREFNISDÍOXÍÐS OG KÖFNUNAREFNISOXÍÐA, AGNA (PM₁₀ OG PM_{2,5}) OG BLÝS**I. Tilvísunaraðferð við greiningu á brennisteinsdíoxíði**

ISO/FDIS 10498 (uppkast að staðli) Ambient air — determination of sulphur dioxide — ultraviolet fluorescence method.

Aðildarríki er heimilt að nota aðra aðferð, enda geti það sýnt fram á að hún gefi niðurstöður sem svara til þeirra sem fást með framangreindu aðferðinni.

II. Tilvísunaraðferð við greiningu á köfnunarefnisdíoxíði og köfnunarefnisoxíðum:

ISO 7996: 1985: Ambient air — determination of the mass concentrations of nitrogen oxides — chemiluminescence method.

Aðildarríki er heimilt að nota aðra aðferð, enda geti það sýnt fram á að hún gefi niðurstöður sem svara til þeirra sem fást með framangreindu aðferðinni.

III.A Tilvísunaraðferð við sýnatöku að því er varðar blý

Tilvísunaraðferðin við sýnatöku á blýi er sú sem lýst er í viðaukanum við tilskipun 82/884/EEB þar til viðmiðunargildið í IV. viðauka við þessa tilskipun hefur náðst, en þá verður tilvísunaraðferðin fyrir PM₁₀ sú sem mælt er fyrir um í IV. lið þessa viðauka.

Aðildarríki er heimilt að nota aðra aðferð, enda geti það sýnt fram á að hún gefi niðurstöður sem svara til þeirra sem fást með framangreindu aðferðinni.

III.B Tilvísunaraðferð við greiningu að því er varðar blý:

ISO 9855: 1993 Ambient air — Determination of the particulate lead content of aerosols collected in filters. Aðferð sem byggist á frumeindagleypnimælingu (atomic absorption spectroscopy).

Aðildarríki er heimilt að nota aðra aðferð, enda geti það sýnt fram á að hún gefi niðurstöður sem svara til þeirra sem fást með framangreindu aðferðinni.

IV. Tilvísunaraðferð við sýnatöku og mælingar að því er varðar PM₁₀

Tilvísunaraðferðin við sýnatöku og mælingar á PM₁₀ er sú sem lýst er í EN 12341 „Air Quality — Field Test Procedure to Demonstrate Reference Equivalence of Sampling Methods for the PM₁₀ fraction of particulate matter“. Mælingaraðferðin byggist á því að safna PM₁₀-þætti agna á indrúmslofti í síur og ákvarða massa með þyngdarmælingu.

Aðildarríki er heimilt að nota aðra aðferð, enda geti það sýnt fram á að hún gefi niðurstöður sem svara til þeirra sem fást með framangreindu aðferðinni, eða aðra aðferð sem viðkomandi aðildarríki getur sýnt fram á að hafi stöðug vensl við tilvísunaraðferðina. Í því tilviki verður að leiðrétta niðurstöðurnar, sem fást með þeirri aðferð, með viðeigandi stuðli til að fá niðurstöður sem eru jafngildar þeim sem fengist hefðu með tilvísunaraðferðinni.

Hvert aðildarríki skal upplýsa framkvæmdastjórnina um þá aðferð sem er notuð við sýnatöku og mælingar á PM₁₀. Framkvæmdastjórnin skal, svo fljótt sem við verður komið, láta fara fram samanburðarprófanir á aðferðum vegna sýnatöku og mælinga á PM₁₀ í því skyni að afla upplýsinga vegna endurskoðunar á þessari tilskipun í samræmi við 10. gr.

V. Bráðabirgðatilvísunaraðferð við sýnatöku og mælingar að því er varðar PM_{2,5}

Framkvæmdastjórnin mun, eigi síðar en 19. júlí 2001 og í samráði við nefndina, sem um getur í 12. gr. tilskipunar 96/62/EB, semja viðmiðunarreglur vegna viðeigandi bráðabirgðatilvísunaraðferðar við sýnatöku og mat á PM_{2,5}.

Aðildarríki er heimilt að nota aðra aðferð sem það telur henta.

Hvert aðildarríki skal upplýsa framkvæmdastjórnina um þá aðferð sem er notuð við sýnatöku og mælingar á PM_{2,5}. Framkvæmdastjórnin skal, svo fljótt sem við verður komið, láta fara fram samanburðarprófanir á aðferðum vegna sýnatöku og mælinga á PM_{2,5} í því skyni að afla upplýsinga vegna endurskoðunar á þessari tilskipun í samræmi við 10. gr.

VI. Tilvísunaraðferðir fyrir reiknilíkön:

Ekki er unnt að tilgreina tilvísunaraðferðir fyrir reiknilíkön að svo stöddu. Hvers kyns breytingar, sem gerðar eru til að laga þennan lið að framförum á sviði vísinda og tækni, skulu samþykktar í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 12. gr. tilskipunar 96/62/EB.

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 1980/2000

2002/EES/31/21

frá 17. júlí 2000

um endurskoðað kerfi um veitingu umhverfismerkis bandalagsins(*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS Hafa,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 1. mgr. 175. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Markmið reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 880/92 frá 23. mars 1992 um kerfi um veitingu vistmerkis EB ⁽⁴⁾ voru að koma á fót valfrjálssu kerfi um umhverfismerki bandalagsins sem ætlað er að koma á framfæri vörum sem hafa lítil umhverfisáhrif allan endingartíma sinn og að veita neytendum upplýsingar um umhverfisáhrif vara sem eru nákvæmar, ekki villandi og byggðar á vísindalegum grunni.
- 2) Í 18. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92 er kveðið á um að innan fimm ára frá gildistöku hennar beri framkvæmdastjórninni að endurskoða kerfið í ljósi fenginnar reynslu af rekstri þess og gera tillögur um breytingar á reglugerðinni.
- 3) Reynslan, sem fengist hefur af framkvæmd reglugerðarinnar, hefur sýnt að þörf er á að breyta kerfinu í því skyni að auka skilvirkni, bæta skipulagningu og hagræða í rekstri þess.
- 4) Grundvallarmarkmið fyrir valfrjálst kerfi um veitingu umhverfismerkis bandalagsins, sem byggist á

valkostum, eru enn í gildi. Slíkt kerfi skal einkum vera neytendum til leiðbeiningar varðandi vörur sem geta hugsanlega dregið úr áhrifum á umhverfið þegar litið er til endingartíma þeirra í heild og gefa upplýsingar um umhverfiseiginleika merktra vara.

- 5) Til þess að kerfið um veitingu umhverfismerkis bandalagsins öðlist viðurkenningu almennings er nauðsynlegt að frjáls félagasamtök á sviði umhverfismála og neytendasamtök hafi mikilvægu hlutverki að gegna að því er varðar þróun og viðmiðanir fyrir umhverfismerki bandalagsins.
- 6) Nauðsynlegt er að útskýra fyrir neytendum að umhverfismerkið standi fyrir þær vörur sem hugsanlega geta dregið úr tilteknum neikvæðum umhverfisáhrifum samanborið við aðrar vörur í sama vöruflokki með fyrirvara um ákvæði laga og reglna sem gilda um vörur í bandalaginu eða innanlands.
- 7) Gildissvið kerfisins ætti að ná til vara og umhverfisþátta sem skipta máli bæði með tilliti til innri markaðarins og umhverfisins. Hvað þessa reglugerð varðar nær hugtakið vara einnig yfir þjónustu.
- 8) Uppfæra ber málsmæðferð og aðferðafræði þeirra leiða sem eru farnar við setningu viðmiðana varðandi umhverfismerki í ljósi framfara á sviði vísinda og tækni og fenginnar reynslu á þessu sviði til að tryggja samræmi við viðeigandi, alþjóðlega viðurkennda staðla sem eru í þróun á þessu sviði.
- 9) Meginreglurnar um ákvörðun á því hversu víðtækir valkostirnir fyrir umhverfismerkið skuli vera ber að gera skýrari í því skyni að auðvelda samræmda og skilvirka framkvæmd kerfisins.

- 10) Á umhverfismerkinu skulu koma fram upplýsingar sem eru einfaldar, nákvæmar, ekki villandi og byggðar á vísindalegum grunni varðandi lykilmhverfisþættina sem tekið er tillit til þegar merkið er veitt í því skyni að gefa neytendum kost á upplýstu vali.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 237, 21.9.2000, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 139/2001 frá 9. nóvember 2001 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 6, 24.1.2002, bls. 23.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 114, 12.4.1997, bls. 9 og Stjtið. EB C 64, 6.3.1999, bls. 14.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 296, 29.9.1997, bls. 77.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 13. maí 1998 (Stjtið. EB C 167, 1.6.1998, bls. 118), staðfest 6. maí 1999. Sameiginleg afstaða ráðsins frá 11. nóvember 1999 (Stjtið. EB C 25, 28.1.2000, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 15. mars 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun ráðsins frá 29. júní 2000.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 99, 11.4.1992, bls. 1.

- 11) Kappkosta skal á mismunandi stigum veitingar umhverfismarkis að tryggja skilvirka notkun auðlinda og viðtæka umhverfisvernd.
- 12) Nauðsynlegt er að veita meiri upplýsingar á merkinu um ástæður fyrir veitingu þess í því skyni að hjálpa neytendum að skilja gildi þess að merkið er veitt.
- 13) Þegar til lengri tíma er litið ætti kerfið um veitingu umhverfismarkis að standa undir kostnaði. Fjárfraðlög frá aðildarríkjunum ættu ekki að aukast.
- 14) Nauðsynlegt er að fela viðeigandi stofnun, umhverfismarkeringanefnd Evrópusambandsins (EUEB), það verkefni að taka þátt í að setja og endurskoða viðmiðanir varðandi umhverfismarkir sem og kröfur vegna mats- og sann-prófunarkerfa í því skyni að ná skilvirkri og hlutlausri framkvæmd þessa kerfis. Umhverfismarkeringanefnd Evrópusambandsins ætti að vera skipuð þar til bæru aðilunum sem þegar hafa verið tilnefndir af aðildarríkjunum samkvæmt 9. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92 og samráðsfundi sem ætti að stuðla að því að jafnvægi sé í þátttöku allra viðeigandi hagsmunaaðila.
- 15) Nauðsynlegt er að tryggja að kerfið um veitingu umhverfismarkis bandalagsins sé sjálfu sér samkvæmt og í samræmi við forgangsatriði umhverfismálastefnu bandalagsins og við önnur merkinga- eða gæðavottunarkerfi bandalagsins eins og t.d. þau sem komið var á fót með reglugerð ráðsins 92/75/EBE frá 22. september 1992 um merkingar og staðlaðar vörulýsingar á heimilistækjum er greina frá notkun þeirra á orku og öðrum aðföngum⁽¹⁾ og með reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 frá 24. júní 1991 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum⁽²⁾.
- 16) Þó að heimilt sé að núverandi, sem og ný, kerfi um veitingu umhverfismarkis í aðildarríkjunum haldi áfram að vera til staðar skal gera ráðstafanir til að tryggja að samræmi sé á milli kerfis bandalagsins og annarra kerfa um veitingu umhverfismarkis í bandalaginu í því skyni að stuðla að sameiginlegum markmiðum um sjálfbæra neyslu.
- 17) Nauðsynlegt er að ábyrgjast gagnsæi við innleiðingu kerfisins og tryggja að það sé í samræmi við viðeigandi alþjóðlega staðla í því skyni að auðvelda framleiðendum og útflytjendum í löndum utan bandalagsins aðgang að og þátttöku í kerfinu.
- 18) Samþykkja skal nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari reglugerð í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um

meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið⁽³⁾.

- 19) Reglugerð þessi kemur í stað reglugerðar (EBE) nr. 880/92 í því skyni að taka upp á sem skilvirkastan hátt nauðsynleg endurskoðuð ákvæði af framangreindum ástæðum en viðeigandi bráðabirgðaákvæði tryggja samfellda og snurðulausa aðlögun milli þessara tveggja reglugerða.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Markmið og meginreglur

1. Markmið kerfis um veitingu umhverfismarkis bandalagsins (sem hér á eftir kallast kerfið) er að koma á framfæri vörum sem hugsanlega geta dregið úr neikvæðum umhverfisáhrifum í samanburði við aðrar vörur í sama vöruflokki og stuðla þannig að skilvirkri nýtingu auðlinda og viðtækri umhverfisvernd. Framfylgja skal þessu markmiði með því að veita neytendum slíkra vara leiðbeiningar og upplýsingar sem eru nákvæmar, ekki villandi og byggðar á vísindalegum grunni.

Í þessari reglugerð:

— tekur hugtakið „vara“ til hvers kyns söluvöru eða þjónustu,

— tekur hugtakið „neytandi“ einnig til þess sem kaupir í atvinnuskyni.

2. Umhverfisáhrifin skulu ákvörðuð á grundvelli rannsóknar á víxlverkun varanna við umhverfið, þ. m. t. notkun á orku og náttúrulegum auðlindum á endingar-tíma vörunnar.

3. Þátttaka í kerfinu skal vera með fyrirvara um umhverfiskröfur eða aðrar stjórnsýslukröfur bandalags-laga eða innlendra laga sem eiga við um mismunandi stig á endingartíma vörunnar og, eftir því sem við á, þjónustu.

4. Framkvæmd kerfisins skal vera í samræmi við ákvæði sáttmálanna, þar með talin varúðarreglan ásamt gerningum sem hafa verið samþykktir samkvæmt henni og umhverfismálastefnu bandalagsins eins og tilgreint er í stefnu- og aðgerðaáætlun bandalagsins í tengslum við fimmtu aðgerðaáætlunina um umhverfi og sjálfbæra þróun sem komið var á fót með ályktuninni frá 1. febrúar 1993⁽⁴⁾, og samræma skal hana öðru fyrir-komulagi við merkingar eða gæðavottun sem og kerfum eins og til dæmis orkumerkingarkerfi bandalagsins, sem komið var á fót með tilskipun 92/75/EBE, og kerfinu um lífrænan landbúnað sem komið var á fót með reglugerð (EBE) nr. 2092/91.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 297, 13.10.1992, bls. 16.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 198, 22.7.1991, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1804/1999 (Stjtið. EB L 222, 24.8.1999, bls. 1).

⁽³⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB C 138, 17.5.1993, bls. 1.

2. gr.

Gildissvið

1. Heimilt er að veita þeim vörum umhverfismerki bandalagsins sem eru á boðstólum innan bandalagsins sem samræmast grundvallarumhverfiskröfum sem um getur í 3. gr. og viðmiðunum fyrir umhverfismerki sem um getur í 4. gr. Viðmiðanirnar fyrir umhverfismerki skulu ákvarðaðar eftir vöruflokkum.

Vöruflokkur er hvers kyns söluvara eða þjónusta sem þjóna svipuðum tilgangi og eru jafngild að mati neytandans og hvað notkun varðar.

2. Til þess að falla undir þetta kerfi verður vöruflokkur að uppfylla eftirfarandi skilyrði:

- a) hann skal vera umtalsverður hluti sölu og viðskipta á innri markaðnum;
- b) hann skal, á einu eða fleiri stigum endingartíma vörunnar, valda verulegum umhverfisáhrifum hnattrænt eða svæðisbundið og/eða almennt séð;
- c) hann skal fela í sér verulega möguleika á að ná fram umhverfisumbótum gegnum val neytenda, sem og hvatningu til framleiðenda eða þjónustuveitenda að sækjast eftir samkeppnisforski, með því að bjóða fram vörur sem eru hæfar til að hljóta umhverfismerkið; og
- d) verulegur hluti sölumagnsins skal seldur til endanlegrar neyslu eða notkunar.

3. Heimilt er að skipta vöruflokki niður í undirflokka með samsvarandi samþykkt á viðmiðunum fyrir umhverfismerki þegar eiginleikar vörunnar krefjast þess og með tilliti til þess að tryggja hagstæðustu möguleikana á að umhverfismerkið hafi áhrif á umhverfisumbætur.

Viðmiðanirnar fyrir umhverfismerki, sem varða mismunandi undirflokka eins vöruflokks, sem sama viðmiðunarskjal nær til, birt í samræmi við 5. mgr. 6. gr., skulu taka gildi á sama tíma.

4. Ekki er heimilt að veita umhverfismerki bandalagsins fyrir efni og efnablöndur sem flokkast sem mjög eittraðar, eittraðar, hættulegar umhverfinu, krabbameinsvaldandi, hafa skaðleg áhrif á æxlun eða stökk-breytivaldar í samræmi við tilskipun ráðsins 67/548/EBE ⁽¹⁾ eða tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/45/EB ⁽²⁾ eða fyrir söluvarur sem framleiddar eru með vinnsluferlum sem eru líkleg til að skaða menn og/eða umhverfið verulega eða sem við venjulega notkun gætu verið skaðlegar neytandanum.

5. Reglugerð þessi skal ekki gilda um matvæli, dryggjarvörur, lyf né um lækningatæki eins og þau eru skilgreind í tilskipun ráðsins 93/42/EBE ⁽³⁾, þegar tækin eru einungis ætluð til nota í atvinnuskyni eða skrifa þarf upp á þau eða þau notuð undir eftirliti lækna.

⁽¹⁾ Stjtið. 196, 16.8.1967, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/33/EB (Stjtið. EB L 199, 30.7.1999, bls. 57).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 200, 30.7.1999, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 169, 12.7.1993, bls. 1. Tilskipuninni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/79/EB (Stjtið. EB L 331, 7.12.1998, bls. 1).

3. gr.

Umhverfiskröfur

1. Heimilt er að veita umhverfismerki fyrir vöru sem býr yfir eiginleikum, sem gera það að verkum, að hún stuðlar að verulegum umbótum hvað varðar lykilumhverfisþætti, sem tengjast markmiðunum og meginreglunum sem sett eru fram í 1. gr. Þessir umhverfisþættir skulu ákvarðaðir með hliðsjón af leiðbeinandi matstöflu í I. viðauka til hliðsjónar og skulu uppfylla aðferðafræði-legu kröfurnar sem settar eru fram í II. viðauka.

2. Eftirfarandi ákvæði skulu gilda:

- a) við mat á samanburðarumbótum skal taka tillit til nettó mismunar á ávinningi og byrði fyrir umhverfið, þar með taldir heilbrigðis- og öryggisþættir sem tengjast þeirri aðlögun sem á sér stað á mismunandi stigum endingartíma varanna sem verið er að fjalla um. Í matinu skal einnig taka til greina mögulegan ávinning fyrir umhverfið sem tengist notkun á vörunum sem um er ræða;
- b) lykilumhverfisþættir skulu ákvarðaðir með því að greina þá flokka umhverfisáhrifa þar sem framlag vörunnar með tilliti til endingartíma er mest og, á meðal slíkra þátta, þá sem búa yfir hvað mestum möguleikum til umbóta;
- c) það stig á endingartíma söluvara áður en til framleiðslu kemur felur í sér útdrátt eða framleiðslu og vinnslu á hráefnum og orkuframleiðslu. Taka skal tillit til þessara þátta eftir því sem er tæknilega mögulegt.

4. gr.

Viðmiðanir fyrir umhverfismerki og kröfur vegna mats og sannprófunar

1. Setja skal sérstakar viðmiðanir fyrir umhverfismerki samkvæmt vöruflokkum. Í þessum viðmiðunum eru settar fram kröfurnar fyrir hvern lykilumhverfisþátt um sig, sem um getur í 3. gr., og vara verður að uppfylla svo að til greina komi að veita henni umhverfismerki, þar með taldar kröfur varðandi það hversu vel varan er til þess fallin að uppfylla þarfor neytenda.

2. Viðmiðanirnar skulu miða að því að tryggja að valið sé á grundvelli eftirfarandi meginreglna:

- a) horfur á því að varan komist á markað í bandalaginu á gildistíma viðmiðananna skulu vera nægilega miklar til að hafa áhrif á umhverfisumbætur gegnum val neytenda;
- b) valkostir viðmiðananna skulu taka mið af tæknilegri og efnahagslegri hagkvæmni þeirrar aðlögunnar sem er nauðsynleg til að uppfylla þær innan sanngjarns tíma;

- c) ákvarða skal valkosti viðmiðananna með það fyrir augum að ná fram hámarks möguleikum á umhverfisumbótum.

3. Kröfur til að meta hvort tilteknar vörur uppfylli viðmiðanir fyrir umhverfismerki og til að sannprófa notkunarskilmálana fyrir umhverfismerkið, sem um getur í 1. mgr. 9. gr., skal setja fyrir hvern vöruflokk ásamt viðmiðunum fyrir umhverfismerkið.

4. Tilgreina skal gildistíma viðmiðananna og mats- og sannprófunarkrafnanna innan hvers hóps viðmiðana fyrir umhverfismerki fyrir hvern vöruflokk.

Endurskoðun á viðmiðunum fyrir umhverfismerki, sem og mats- og sannprófunarkröfunum er varða viðmiðanirnar, skal fara fram í tæka tíð áður en gildistímabili viðmiðananna, sem tilgreindar eru fyrir hvern vöruflokk, lýkur og skal ljúka með tillögu að framlengingu, afturköllun eða endurskoðun.

5. gr.

Vinnuáætlun

Í samræmi við markmiðin og meginreglurnar sem sett eru í 1. gr. skal framkvæmdastjórnin gera vinnuáætlun um umhverfismerki bandalagsins innan eins árs frá gildistöku þessarar reglugerðar að undangengnu samráði við nefndina um umhverfismerkingar innan Evrópusambandsins (hér á eftir nefnd umhverfismerkinganefndin) sem kveðið er á um í 13. gr. í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 17. gr. Vinnuáætlunin skal fela í sér skipulag um þróun á kerfinu sem ætti fyrir næstu þrjú ár að:

- setja markmið varðandi umhverfisumbætur og markaðssókn sem kerfið reynir að ná fram,
- útbúa skrá, sem ekki er tæmandi, yfir vöruflokka sem hafa forgang hvað bandalagsaðgerðir varðar,
- gera áætlanir um samræmingu og samvinnu milli kerfisins og annarra kerfa um veitingu umhverfismerkja í aðildarríkjunum.

Vinnuáætlunin skal sérstaklega taka tillit til þróunarinnar á sameiginlegum aðgerðum til að koma á framfæri vörum sem umhverfismerkið hefur verið veitt fyrir og að komið verði á fyrirkomulagi við að skiptast á upplýsingum varðandi núverandi og framtíðarvöruflokka á innlendum vettvangi og á vettvangi Evrópusambandsins.

Í vinnuáætluninni skal einnig kveðið á um ráðstafanir varðandi framkvæmdina og skal hún fela í sér áætlun um fjármögnun kerfisins.

Þar skal einnig vera að finna yfirlit yfir þá þjónustu sem kerfið gildir ekki um og taka tillit til reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins sem heimilar samtökum frjálsa aðild að umhverfisstjórnunarkerfi bandalagsins (EMAS).

Vinnuáætlunina skal endurskoða reglulega. Í fyrstu endurskoðuninni á vinnuáætluninni skal gera skýrslu um hvernig áætlunum um samræmingu og samvinnu milli kerfis bandalagsins og innlenda umhverfismerkingakerfisins hefur verið hrint í framkvæmd.

6. gr.

Málsmæðferð við setningu viðmiðana fyrir umhverfismerki

1. Skilyrðin fyrir veitingu umhverfismerkis skulu skilgreind fyrir hvern vöruflokk.

Ákvarða skal sérstakar umhverfisviðmiðanir fyrir hvern vöruflokk og gildistíma þeirra í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 17. gr. að höfðu samráði við umhverfismerkinganefndina.

2. Framkvæmdastjórnin skal hefja málsmæðferðina að eigin frumkvæði eða að beiðni umhverfismerkinganefndarinnar. Hún skal veita umhverfismerkinganefndinni umboð til að fara með framkvæmd verkefnis við að þróa og endurskoða reglulega viðmiðanir fyrir umhverfismerki og einnig mats- og sannprófunarkröfur, sem tengjast þessum viðmiðunum og eiga við um vöruflokkana, sem falla undir gildissvið þessarar reglugerðar. Í umboðinu skal kveðið á um tímamörk fyrir verklok.

Þegar framkvæmdastjórnin útbýr umboðið skal hún taka tilhlýðilegt tillit til

— vinnuáætlunarinnar sem mælt er fyrir um í 5. gr.,

— aðferðafræðilegu krafnanna sem um getur í II. viðauka.

3. Umhverfismerkinganefndin skal, á grundvelli umboðsins, setja viðmiðanir fyrir umhverfismerki fyrir vöruflokkinn og mats- og sannprófunarkröfur í tengslum við þær viðmiðanir, eins og kemur fram í 4. gr. og IV. viðauka, og taka jafnframt tillit til niðurstaðna hagkvæmnis- og markaðsrannsóknna, mats á endingartíma og umbótagreiningarinnar sem um getur í II. viðauka.

4. Tilkynna skal framkvæmdastjórninni um viðmiðanirnar sem um getur í 3. mgr. og skal hún ákveða hvort verkefninu:

— sé lokið og hvort hægt sé að senda viðmiðanirnar til stjórnarsýslunefndarinnar í samræmi við 17. gr., eða

— sé ekki lokið og að í því tilviki skuli umhverfismerkinganefndin halda áfram starfi sínu við viðmiðanirnar

5. Framkvæmdastjórnin skal birta viðmiðanirnar fyrir umhverfismerkið og uppfærslur á þeim í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* (I-hluta).

7. gr.

Veiting umhverfismerkisins

1. Framleiðendum, innflytjendum, þjónustuveitendum, kaupmönnum og smásölum er heimilt senda inn umsóknir um umhverfismerki. Þeim tveimur síðast-nefndu er einungis heimilt að senda inn umsóknir fyrir vörur sem eru markaðssettar undir eigin tegundarheiti.

2. Heimilt er að umsóknin vísi til vöru sem er markaðssett undir einu eða fleiri tegundarheitum. Ekki er krafist nýrra umsókna vegna breytinga á eiginleikum vara sem ekki hafa áhrif á samræmi við viðmiðanirnar. Þar til bærum aðilum skal hins vegar gerð grein fyrir verulegum breytingum.

3. Umsókninni skal skilað inn til þar til bærs aðila í samræmi við eftirfarandi:

- a) ef um vöru er að ræða sem er upprunnin í einu aðildarríki skal umsókninni skilað inn til þar til bærs aðila í því aðildarríki;
- b) ef vara er upprunnin í sama formi í mörgum aðildarríkjum þá er heimilt að skila inn umsókninni til þar til bærs aðila í einu þessara aðildarríkja. Í slíkum tilvikum skal þar til bæri aðilinn, sem í hlut á, við mat á umsókninni, hafa samráð við þar til bæru aðilana í þessum öðrum aðildarríkjum;
- c) ef vara er upprunnin utan bandalagsins er heimilt að skila inn umsókninni til þar til bærs aðila í einhverju þeirra aðildarríkja þar sem á að markaðssetja vöruna eða þar sem hún hefur verið markaðssett.

4. Þar til bæra stofnunar, sem tekur við umsókninni, skal taka ákvörðun um að veita umhverfismerki eftir að hafa:

- a) sannprófað að varan sé í samræmi við viðmiðanirnar sem eru birtar samkvæmt 5. mgr. 6. gr.;
- b) sannprófað að umsóknin standist mats- og sannprófunarkröfur; og
- c) haft samráð við þar til bæra aðila, þar sem það er nauðsynlegt, samkvæmt 3. mgr.

5. Ef viðmiðanir fyrir umhverfismerki krefjast þess að framleiðsluaðstaðan uppfylli ákveðnar kröfur skulu þessar kröfur uppfylltar alls staðar þar sem varan er framleidd.

6. Þar til bærir aðilar skulu viðurkenna prófanir og sannprófanir sem framkvæmdar eru af aðilum sem eru viðurkenndir samkvæmt EN 45000-stöðlunum eða jafn-gildum alþjóðlegum stöðlum. Þar til bærir aðilar skulu vinna saman í því skyni að tryggja skilvirka og samræmda framkvæmd á mats- og sannprófunaraðferðunum.

8. gr.

Umhverfismerkið

Form umhverfismerkisins skal vera í samræmi við III. viðauka. Forskriftir fyrir umhverfisupplýsingarnar, sem eiga við um hvern vöruflokk og fyrir framsetningu þeirra upplýsinga á umhverfismerkinu, skal vera að finna í viðmiðunum sem settar eru samkvæmt 6. gr. Í öllum tilvikum skulu upplýsingarnar vera skýrar og auðskiljanlegar.

Framkvæmdastjórnin skal hafa samráð við innlend neytendasamtök, sem eiga fulltrúa í neytendanefndinni sem komið var á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 95/260/EB⁽¹⁾, fyrir 24. september 2005, í því skyni að meta á hversu skilvirkan hátt umhverfismerkið og viðbótarupplýsingarnar uppfylla upplýsingabörf neytenda. Framkvæmdastjórnin skal, á grundvelli þessa mats, taka upp allar

viðeigandi breytingar hvað varðar upplýsingar sem eiga að koma fram á umhverfismerkinu í samræmi við málsmæðferðina sem sett er fram í 17. gr.

9. gr.

Notkunarskilmálar

1. Þar til bæri aðilinn skal gera samning við umsækjanda um umhverfismerki um notkunarskilmála merkisins. Í skilmálunum skulu vera ákvæði um afturköllun á leyfi til að nota merkið. Leyfið skal tekið til athugunar og samningurinn endurskoðaður eða honum sagt upp, eftir því sem við á, í kjölfar hvers kyns endurskoðunar á viðmiðunum fyrir umhverfismerki sem gilda um tiltekna vöru. Í samningnum skal koma fram að þátttaka í kerfinu er með fyrirvara um umhverfiskröfur eða aðrar stjórnsýslukröfur bandalagslaga eða innlendra laga sem eiga við um mismunandi stig á endingartíma vörunnar, og eftir því sem við á, þjónustu.

Til að auðvelda þetta skal samþykkja staðlaðan samning í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 17. gr.

2. Ekki er heimilt að nota umhverfismerkið og ekki er heimilt að vísa til umhverfismerkisins í auglýsingum fyrr en merkið hefur verið veitt og þá einungis í tengslum við þá tilteknu vöru sem það hefur verið veitt fyrir.

Rangar eða villandi auglýsingar eða notkun hvers kyns merkis eða kennimerkis, sem getur leitt til þess að þeim sé ruglað saman við umhverfismerki bandalagsins, eins og það er tekið upp með þessari reglugerð, er bönnuð.

10. gr.

Kynning á umhverfismerkinu

Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin skulu, í samvinnu við aðilana að umhverfismerkinganefndinni, stuðla að notkun á umhverfismerki bandalagsins með aðgerðum til vitundarvakningar og upplýsingaherferðum fyrir neytendur, framleiðendur, kaupmenn, smásala og almenning og styðja þannig þróun kerfisins.

Í því skyni að hvetja til notkunar á vörum, sem bera umhverfismerkið, ættu framkvæmdastjórnin og aðrar stofnanir bandalagsins sem og önnur almenn innlend yfirvöld, með fyrirvara um lög bandalagsins, að gefa fordæmi með því að tilgreina þær kröfur sem þær gera varðandi vörur.

11. gr.

Önnur umhverfismerkingakerfi í aðildarríkjunum

Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin skulu taka ákvörðun í því skyni að tryggja nauðsynlega samræmingu milli kerfis bandalagsins og innlendra kerfa í aðildarríkjunum, einkum við val á vöruflokkum sem og þróun og endurskoðun á viðmiðunum á vettvangi bandalagsins og innlendum vettvangi. Í þessu skyni skal gera ráðstafanir varðandi samvinnu og samræmingu í samræmi við málsmæðferðina, sem mælt er fyrir um í 17. gr., meðal annars þær sem fyrirhugaðar eru í vinnuáætluninni sem gerð var í samræmi við 5. gr.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 162, 13.7.1995, p. 37.

Ef vara ber bæði umhverfismerki bandalagsins og innlenda merkið skulu kennimerkin vera hlið við hlið á vörunni.

Að því er þetta varðar geta núverandi sem og ný umhverfismerkingakerfi í aðildarríkjunum haldið áfram að vera til staðar í kerfinu.

12. gr.

Kostnaður og gjöld

Fyrir hverja umsókn um veitingu umhverfismerkis er greitt gjald sem svarar til kostnaðarins við afgreiðslu umsóknarinnar.

Umsækjandinn skal greiða árgjald fyrir notkun á umhverfismerkinu.

Upphæð umsóknar- og árgjalda skal ákvörðuð í samræmi við V. viðauka og samkvæmt málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í 17. gr.

13. gr.

Umhverfismerkinganefnd Evrópusambandsins

Framkvæmdastjórnin skal koma á fót nefnd um umhverfismerkingar innan Evrópusambandsins sem samanstendur af þar til bærum aðilum, sem um getur í 14. gr., og samráðsfundinum sem um getur í 15. gr. Umhverfismerkinganefndin skal einkum vinna að setningu og endurskoðun viðmiðana fyrir umhverfismerki og einnig að því að setja kröfur vegna mats og sannprófunar í samræmi við 6. gr.

Framkvæmdastjórnin skal setja starfsreglur fyrir umhverfismerkinganefndina í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 17. gr. og að teknu tilliti til meginreglna um málsmeðferð sem eru settar fram í IV. viðauka.

14. gr.

Þar til bærir aðilar

1. Hvert aðildarríki skal tryggja að aðilinn eða aðilarnir (sem hér á eftir kallast þar til bærir aðilinn eða þar til bærir aðilarnir), sem eru ábyrgir fyrir því að inna af hendi þau verkefni sem kveðið er á um í þessari reglugerð, sé/séu tilnefndir og starfandi. Þar sem fleiri en einn þar til bær aðili er tilnefndur skal aðildarríkið ákvarða völd hvers aðila fyrir sig og samræmingu á kröfunum sem eiga við um hvern.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að:

- 1) samsetning þar til bæru aðilanna sé þannig að sjálfstæði og hlutleysi þeirra sé tryggt;
- 2) starfsreglur þar til bæru aðilanna tryggi, á innlendum vettvangi, virka þátttöku allra hagsmunaaðila og að þær séu hæfilega gagnsæar;
- 3) þar til bæru aðilarnir beiti ákvæðum þessarar reglugerðar á réttan hátt.

15. gr.

Samráðsfundur

Framkvæmdastjórnin skal tryggja að umhverfismerkinganefndin fylgist með því í störfum sínum, að því er alla vöruflokka varðar, að jafnvægi sé í þátttöku allra hagsmunaaðila að því er varðar viðkomandi vöruflokk, svo sem iðnaðar- og þjónustugreinar, þ.m.t. lítil og meðalstór fyrirtæki, handverksmenn og samtök þeirra, stéttarfélög, kaupmenn, smásalar, innflytjendur, umhverfisverndarsamtök og neytendasamtök. Þessir aðilar skulu hittast á samráðsfundum. Framkvæmdastjórnin skal ákveða starfsreglur fundarins í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 17. gr.

16. gr.

Aðlögun að tækni framförum

Heimilt er að laga viðaukana við þessa reglugerð að tækni framförum, þar með taldar framfarir í viðeigandi alþjóðlegri starfsemi á sviði stöðlunar, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 17. gr.

17. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar.
2. Þar sem vísað er til þessarar greinar skulu ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB gilda, með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar, Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. tilskipunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.
3. Nefndin setur sér starfsreglur.

18. gr.

Brot

Aðildarríkin skulu gera viðeigandi laga- eða stjórnsýsluráðstafanir ef ákvæði þessarar reglugerðar eru ekki virt og tilkynna framkvæmdastjórninni um þessar ráðstafanir.

19. gr.

Bráðabirgðaákvæði

Reglugerð (EBE) nr. 880/92 er hér með felld úr gildi. Hún skal þó gilda áfram um samninga sem gerðir eru samkvæmt 1. mgr. 12. gr. hennar. Ákvarðanirnar sem byggðar eru á reglugerð (EBE) nr 880/92 haldast í gildi þar til þær eru endurskoðaðar eða falla úr gildi

20. gr.

Endurskoðun

Framkvæmdastjórnin skal endurskoða kerfið í ljósi fenginnar reynslu af rekstri þess fyrir 24. september 2005.

Framkvæmdastjórnin skal gera tillögur að hvers kyns viðeigandi breytingum á þessari reglugerð.

21. gr.

Lokaákvæði

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 17. júlí 2000.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J. GLAVANY

forseti.

I. VIÐAUKI

LEIÐBEINANDI MATSTAFLA

Endingartími vara

Umhverfisþættir	Söluvörur					Þjónusta		
	Forvinnsla/ hræfni	Framleiðsla	Dreifing (þ.m.t. pökkun)	Notkun	Endurnotkun/ endurvinnsla/ förgun	Öflun vara til veitingar þjónustu	Veiting þjónustu	Meðhöndlun úrgangs
Loftgæði								
Vatnsgæði								
Jarðvegsverndun								
Dregið úr úrgangi								
Orkusparnaður								
Stjórnun náttúruauðlinda								
Komið í veg fyrir hnattræna hlýnun								
Verndun ósonlagsins								
Umhverfisöryggi								
Hávaði								
Líffræðileg fjölbreytni								

II. VIÐAUKI

AÐFERÐAÐFRÆÐILEGAR KRÖFUR VEGNA SETNINGAR VIÐMIÐANNA FYRIR UMHVERFISMERKI

Inngangur

Ferlið við að greina og velja lykilumhverfisþætti sem og að setja viðmiðanirnar fyrir umhverfismerkið fela í sér eftirfarandi ráðstafanir:

- hagkvæmnis- og markaðsrannsókn,
- mat á endingartíma,
- umbótagreiningu,
- tillögu að viðmiðunum.

Hagkvæmnis- og markaðsrannsókn

Í hagkvæmnis- og markaðsrannsókninni verður hugað að mismunandi tegundum vöruflokka sem um ræðir á markaði bandalagsins, magni sem er framleitt eða boðið fram, flutt inn og selt og uppbyggingu markaðarins í aðildarríkjunum. Viðskipti innan og utan bandalagsins eru einnig tekin til skoðunar.

Skynjun neytenda, mismunandi notkun á vörutegundum og nauðsyn þess að greina undirflokkar verður metið.

Mat á endingartíma

Lykilumhverfisþættir sem nauðsynlegt er að þróa viðmiðanir fyrir verða skilgreindir með hjálp mats á endingartíma og verða ákvarðaðir í samræmi við alþjóðlega viðurkenndar aðferðir og staðla. Tekið verður tilhlýðilegt tillit til meginreglnanna sem mælt er fyrir um í stöðlunum EN ISO 14040 og ISO 14024 stöðlunum, eftir því sem við á.

Umbótagreining

Mat á umbótum tekur einkum tillit til eftirfarandi þátta:

- fræðilega möguleikans á umhverfisumbótum í tengslum við hugsanlegar breytingar á gerð markaðarins. Þetta verður byggt á umbótamatinu í mati á endingartíma,
- hvort þeir séu framkvæmanlegir í tæknilegu, iðnaðarlegu og efnahagslegu tilliti og með tilliti til breytinga á markaðnum,
- viðhorfi, skoðunum og venjum neytenda sem geta haft áhrif á skilvirkni umhverfismerkisins.

Tillaga að viðmiðunum

Í lokatillögu um vistfræðilegar viðmiðanir er tekið tillit til viðkomandi umhverfisþátta er varða vöruflokkinn.

III. VIÐAUKI

LÝSING Á UMHVERFISMERKINU

Lögun umhverfismerkisins

Umhverfismerkið er veitt fyrir vörur sem eru í samræmi við viðmiðanirnar að því er varðar alla lykilumhverfisþætti sem valdir eru. Á því skulu koma fram upplýsingar til neytandans í samræmi við 8. gr. og eftirfarandi kerfi.

Merkið samanstendur af tveimur hlutum: reit 1 og reit 2 eins og sýnt er hér:

UMHVERFISMERKI EVRÓPUSAMBANDSINS Veitt vörum eða þjónustu sem uppfylla umhverfiskröfur kerfis um umhverfismerki Evrópusambandsins <i>Skráningarnúmer leyfis:</i>	* * *
--	----------------------------

Reitur 1

Reitur 2

Í reit 2 koma fram upplýsingar varðandi ástæður þess að umhverfismerkið er veitt. Þessar upplýsingar verða að vísa til að minnsta kosti einna en ekki fleiri en þriggja umhverfisáhrifa. Upplýsingarnar skulu koma fram í lýsingu í fáum orðum.

Þetta er dæmi:

*	lítill loftmengun
*	orkunýttinn
*	minnkuð eiturskrif

Reitur 1 og reitur 2 eru notaðir saman, svo fremi það sé framkvæmanlegt, en að því er smágerðar söluvörur varðar þar sem rými er mikilvægur þáttur er heimilt að sleppa reit 2 í sumum tilvikum, að því tilskildu að merkið í heild sé notað annars staðar í tengslum við sömu söluvöru. Til dæmis er heimilt að nota reit 1 einan og sér á vörunni sjálfri ef allt merkið birtist annars staðar á umbúðunum, upplýsingabæklingum eða öðru efni á sölustað.

IV. VIÐAUKI

MEGINREGLUR UM MÁLSMEÐFERÐ VIÐ ÁKVÖRÐUN VIÐMIÐANNA FYRIR UMHVERFISMERKI

Eftirfarandi meginreglur gilda fyrir þróun viðmiðana fyrir umhverfismerki sem og mats- og sannprófunarkröfur er varða þessar viðmiðanir:

1. Þátttaka hagsmunaaðila

- a) Koma skal á fót sérstökum vinnuhópi innan umhverfismerkinganefndarinnar sem í eru hagsmunaaðilarnir, sem um getur í 15. gr., og þar til bærir aðilar, sem um getur í 14. gr., sem hafi því hlutverki að gegna að þróa umhverfismerkisviðmiðanir fyrir hvern vöruflokk.
- b) Hagsmunaaðilar taka þátt í ferlinu að greina og velja lykilumhverfisþætti og einkum að því er varðar eftirfarandi:
 - i) hagkvæmnis- og markaðsrannsókn;
 - ii) mat á endingartíma;
 - iii) umbótagreiningu;
 - iv) tillögu að viðmiðunum.

Þess verður kappkostað að ná fram samstöðu allan tíma ferlisins en um leið að stefna að víðtækri umhverfisvernd.

Vinnuskjal, þar sem teknar eru saman helstu niðurstöður hvers stigs, er birt og því dreift tímanlega til þátttakendanna fyrir fund sérstaka vinnuhópsins.

2. Opið samráð og gagnsæi

- a) Lokaskýrsla, þar sem fram koma helstu niðurstöður, verður gefin út og birt. Bráðabirgðaskjöl, þar sem fram koma niðurstöður af mismunandi stigum vinnunnar, verða gerð tiltæk þeim sem málið varðar og tekið verður tillit til athugasemda varðandi þau.
- b) Opið samráð varðandi efni skýrslunnar fer fram. Gefið verður tímabil sem nemur a.m.k. 60 dögum til að leggja fram athugasemdir varðandi drögin að viðmiðunum áður en viðmiðanirnar eru lagðar fram til nefndarinnar í samræmi við málsmeðferðina sem ákvörðuð er í 17. gr. Tekið verður tillit til allra athugasemda sem berast. Ef þess er óskað eru veittar upplýsingar varðandi það hvernig athugasemdunum er fylgt eftir.
- c) Í skýrslunni skal vera samantekt á aðalatriðum og viðaukar með nákvæmum útreikningum á innihaldi hennar.

3. Trúnaðarkvöð

Tryggð verður vernd trúnaðarupplýsinga sem berast frá einstaklingum, opinberum samtökum, einkafyrirtækjum, hagsmunahópum, hagsmunaaðilum eða annars staðar frá.

V. VIÐAUKI

GJÖLD

1. Umsóknargjöld

Fyrir umsókn um veitingu umhverfismerkis er greitt gjald sem svarar til kostnaðarins við afgreiðslu umsóknarinnar. Lágmarks- og hámarksgjald verður ákveðið.

Hvað lítil og meðalstór fyrirtæki snertir ⁽¹⁾ svo og vöruframleiðendur og þjónustuveitendur í þróunarlöndum verður umsóknargjaldið lækkað um að minnsta kosti 25%.

2. Árgjöld

Sérhver umsækjandi, sem veitt hefur verið umhverfismerki, borgar árgjald fyrir notkun merkisins til þar til bærs aðila sem veitt hefur merkið.

Tímabilið, sem gjaldið nær til, hefst á þeim degi sem umhverfismerkið er veitt umsækjandanum.

Árgjaldið verður reiknað út með tilliti til þess magns sem selt er á ári innan bandalagsins af vörunni sem umhverfismerkið er veitt fyrir. Lágmarks- og hámarksgjald verður ákveðið.

Hvað lítil og meðalstór fyrirtæki snertir ⁽¹⁾ svo og vöruframleiðendur og þjónustuveitendur í þróunarlöndum verður árgjaldið lækkað um að minnsta kosti 25%.

Heimilt er að veita umsækjendum, sem þegar hafa fengið vottun samkvæmt umhverfisstjórnunarkerfi (EMAS) eða ISO 14001-staðlinum, viðbótarlækkun á árgjaldinu.

Heimilt er, eftir því sem við á, að veita frekari lækkun á gjöldum samkvæmt ákvæðum 17. gr.

3. Kostnaður vegna prófana og sannprófana

Hvorki umsóknargjaldið né árgjaldið skal fela í sér kostnað við prófanir og sannprófanir sem geta reynst nauðsynlegar fyrir vörur sem verið er að sækja um fyrir. Umsækjendur skulu sjálfir standa straum af kostnaði við slíkar prófanir og sannprófanir.

Þegar mats- og sannprófunarkröfurnar eru gerðar verður að hafa að markmiði að halda kostnaði í algjöru lágmarki. Þetta er sérstaklega mikilvægt með tilliti til þess að auðvelda þátttöku lítilla og meðalstórra fyrirtækja í umhverfismerkingakerfi bandalagsins og stuðla þannig að aukinni útbreiðslu kerfisins.

⁽¹⁾ Lítil og meðalstór fyrirtæki eins og þau eru skilgreind í tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 96/280/EB (Stjútð. EB L 107, 30.4.1996, bls. 4).

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2002/EES/31/22

frá 10. nóvember 2000

um ákvörðun á gjöldum vegna afgreiðslu umsókna um umhverfismerki bandalagsins ásamt árgjöldum(*)

(tilkynnt með númeri C(2000) 3279)

(2000/728/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR, með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 1. mgr. 175. gr., með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1980/2000 frá 17. júlí 2000 um endurskoðað kerfi um veitingu umhverfismerkis bandalagsins ⁽¹⁾, einkum 12. gr. og V. viðauka,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 12. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að fyrir hverja umsókn um veitingu umhverfismerkis skuli greiða gjald sem svarar kostnaði við afgreiðslu umsóknarinnar og að fyrir notkun umhverfismerkisins skuli umsækjandinn greiða árgjald.
- 2) Í 12. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að upphæð umsóknar- og árgjalda skuli ákveðin af framkvæmdastjórninni í samræmi við V. viðauka og samkvæmt þeirri málsmeðferð sem mælt er fyrir um í 17. gr. umræddrar reglugerðar.
- 3) Í V. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að ákveða skuli lágmarks- og hámarksumsóknargjald og lækka beri umsóknargjaldið um a.m.k. 25% þegar um er að ræða lítil og meðalstór fyrirtæki ⁽²⁾ svo og vöruframleiðendur og þjónustuveitendur í þróunarlöndum.
- 4) Í V. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að árgjaldið skuli reiknað út með tilliti til þess magns af vörunni, sem umhverfismerkið var veitt fyrir, sem er selt á ári innan bandalagsins, og að ákveða beri lágmarks- og hámarksgjald.
- 5) Í V. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að lækka beri árgjaldið um a.m.k. 25% þegar um er að ræða lítil og meðalstór fyrirtæki, svo og vöruframleiðendur og þjónustuveitendur í þróunarlöndum.
- 6) Í V. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að heimilt sé að veita umsækjendum, sem þegar hafa fengið vottun samkvæmt umhverfisstjórnunarkerfi (EMAS) eða ISO-staðli 14001, viðbótarlækkun á árgjaldinu.
- 7) Í V. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að frekari lækkunar geti komið til álita

samkvæmt málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í 17. gr. umræddrar reglugerðar.

- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót samkvæmt 17. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

1. Fyrir umsókn um veitingu merkis er greitt gjald sem svarar til kostnaðarinnar við afgreiðslu umsóknarinnar.
2. Lágmarksumsóknargjald skal vera 300 evrur. Hámarksumsóknargjald skal vera 1300 evrur.
3. Lækka beri umsóknargjaldið um a.m.k. 25% þegar um er að ræða lítil og meðalstór fyrirtæki svo og vöruframleiðendur og þjónustuveitendur í þróunarlöndum. Báðar lækkunarir skulu vera uppsafnanlegar og skulu einnig gilda um lágmarks- og hámarksumsóknargjald.

2. gr.

1. Sérhver umsækjandi, sem veitt hefur verið umhverfismerki, greiðir árgjald fyrir notkun merkisins til þar til bærð aðila sem veitt hefur merkið.
2. Tímabilið, sem gjaldið nær til, hefst á þeim degi sem umhverfismerkið er veitt umsækjandanum.
3. Tölurnar fyrir árlegt sölumagn skulu vera byggðar á verði frá verksmiðju ef varan sem veitt hefur verið umhverfismerki er orðin söluvara. Hvað þjónustu varðar skulu þær miðast við afhendingarverð.
4. Upphæð árgjaldsins skal vera 0,15% af því magni sem selt er á ári innan bandalagsins af vörunni sem umhverfismerkið er veitt fyrir.
5. Lágmarksárgjald skal vera 500 evrur á vöruflokk fyrir hvern umsækjanda. Hámarksárgjald skal vera 25 000 evrur á vöruflokk fyrir hvern umsækjanda.
6. Lækka beri árgjaldið um a.m.k. 25% þegar um er að ræða lítil og meðalstór fyrirtæki svo og vöruframleiðendur og þjónustuveitendur í þróunarlöndum. Báðar lækkunarir skulu vera uppsafnanlegar.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 293, 22.11.2000, bls. 18, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 139/2001 frá 9. nóvember 2001 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 6, 24.1.2002, bls. 23.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 237, 21.9.2000, bls. 1.

⁽²⁾ Lítil og meðalstór fyrirtæki eins og þau eru skilgreind í tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 96/280/EB (Stjtið. EB L 107, 30.4.1996, bls. 4).

7. Lækka skal árgjaldið um 15% fyrir umsækjendur sem eru skráðir samkvæmt umhverfisstjórnunarkerfi (EMAS) og/eða hafa fengið vottun samkvæmt ISO-staðli 14001. Þessi lækkun skal háð því skilyrði að umsækjandinn skuldbindi sig á skýran hátt í umhverfismálastefnu sinni til að tryggja að vörur hans, sem merktar eru umhverfismerkinu, séu í fullu samræmi við umhverfismerkisviðmiðanir allt gildistímabil samningsins og að þessi skuldbinding sé tekin skýrt fram í nákvæmum umhverfismarkmiðum hans. Þeir umsækjendur sem hafa fengið vottun samkvæmt ISO-staðli 14001 skulu árlega sýna fram á að staðið hafi verið við þessa skuldbindingu. Þeir sem eru skráðir samkvæmt umhverfisstjórnunarkerfi (EMAS) skulu árlega senda afrit af staðfestri umhverfisfyrirlysingu sinni.

8. Þar til bærum aðilum er heimilt að veita allt að þremur fyrstu umsækjendunum í hverju aðildarríki, sem veitt er umhverfismerki fyrir tiltekinn vöruflokk, allt að 25% lækkun.

9. Allar framangreindar lækkanir skulu vera uppsafnanlegar og skulu einnig gilda um lágmarks- og hámarksárgjald en skulu ekki fara yfir 50% í heild.

10. Fyrir vörur sem greitt hefur verið árgjald fyrir sem hálfunnar vörur skal einungis greiða gjald sem samsvarar árlegri sölu varanna eftir að kostnaðurinn við slíkar hálfunnar vörur hefur verið dreginn frá.

3. gr.

Hvorki umsóknargjaldið né árgjaldið skulu fela í sér kostnað við prófanir og sannprófanir sem geta reynst nauðsynlegar fyrir vörur sem verið er að sækja um fyrir. Umsækjendur skulu sjálfir standa straum af kostnaði við slíkar prófanir og sannprófanir.

4. gr.

Heimilt er, að beiðni leyfishafans, að breyta samningum um notkun umhverfismerkisins, sem eru gerðir áður en þessi

tilskipun tekur gildi, þannig að tekið sé tillit til ákvæða þessarar tilskipunar.

5. gr.

Samþykkt eða endurskoðun bandalagsins á vöruflokkum, sem hefur verið veitt umhverfismerki Evrópusambandsins, í samræmi við málsmæðferðina, sem kveðið er á um í 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000, getur leitt til breytinga á beitingu þessarar ákvörðunar við ákvörðun á kostnaði og gjöldum fyrir tiltekna vöruflokka. Kveðið skal skýrt á um slíkar breytingar í ákvörðuninni þar sem settar eru vistfræðilegar viðmiðanir fyrir þennan tiltekna vöruflokk.

6. gr.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 93/326/EBE frá 13. maí 1993 um leiðbeinandi viðmiðunarreglur þegar kostnaður og gjöld í tengslum við vistmerki bandalagsins⁽¹⁾ eru ákveðin er hér með felld úr gildi.

7. gr.

Framkvæmdastjórninni er heimilt að endurskoða og meta framkvæmd þessarar reglugerðar innan tveggja ára og er heimilt að leggja til aðlögun á henni eftir því sem við á.

8. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 10. nóvember 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Margot WALLSTRÖM

framkvæmdastjóri.

⁽¹⁾ Stjótd. EB L 237, 21.9.2000, bls. 1.

(¹) Stjtið. EB L 129, 27.5.1993, bls. 23.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2002/EES/31/23

frá 10. nóvember 2000

um staðlaðan samning um notkunarskilmála umhverfismerkis bandalagsins(*)

(tilkynnt með númeri C(2000) 3278)

(2000/729/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
1. mgr. 175. gr.,með hliðsjón af reglugerð Evrópubingsins og ráðsins (EB)
nr. 1980/2000 frá 17. júlí 2000 um endurskoðað kerfi um
veitingu umhverfismerkis bandalagsins ⁽¹⁾, einkum 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 9. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að samþykkja skuli staðlaðan samning í samræmi við málmeðferðina sem mælt er fyrir um í 17. gr.
- 2) Rétt er, ekki einungis til að koma í veg fyrir röskun á samkeppni heldur einnig til að tryggja að staðinn sé vörður um hagsmuni neytenda og notenda, að notkunarskilmálar merkisins séu þeir sömu í gervöllu bandalaginu.
- 3) Þar til bærum aðilum ætti hins vegar að vera kleift að fella viðbótarákvæði inn í samninginn með fyrirvara um samhæfi við reglugerð (EB) nr. 1980/2000.
- 4) Rétt er að í samningnum skuli vera ákvæði um eftirlit með því að honum sé fylgt sem ætti að gera þar til bæra aðilanum kleift að tryggja að merkið sé einungis notað fyrir vörur sem uppfylla markmiðin og meginreglurnar sem tilgreindar eru í 1. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000 og eru í samræmi við skilmála samningsins.
- 5) Enn fremur er rétt að í þeim tilvikum þar sem markmiðum og meginreglum umræddrar reglugerðar og skilmálum samningsins er ekki fullnægt ætti að setja ákvæði varðandi tímabundna sviptingu eða afturköllun á veitingu merkisins.

- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót samkvæmt 17. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Samningurinn sem gera skal á milli þar til bæra aðilans og hvers umsækjanda, í samræmi við 9. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000, skal vera settur fram með þeim hætti sem lýst er í viðaukanum við þessa ákvörðun.

2. gr.

Með fyrirvara um 1. gr. er þar til bæra aðilanum heimilt að fella viðbótarákvæði inn í samninginn að því tilskildu að slík viðbótarákvæði samræmist reglugerð (EB) nr. 1980/2000.

3. gr.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 93/517/EBE frá 15. september 1993 varðandi staðlaðan samning með skilmálum um notkun á vistmerki EB ⁽²⁾ er hér með felld úr gildi.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 10. nóvember 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Margot WALLSTRÖM

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið, EB L 293, 22.11.2000, bls. 20, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 139/2001 frá 9. nóvember 2001 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 6, 24.1.2002, bls. 23.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 237, 21.9.2000, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 243, 29.9.1993, bls. 13.

VIÐAUKI

STAÐLAÐUR SAMNINGUR UM NOTKUNARSKILMÁLA UMhverfismerkis bandalagsins

INNGANGSORÐ

Þar til bær aðili. . . (fullt heiti) nefndur hér á eftir „þar til bær aðili“ til heimilis að. . . (fullt heimilisfang), sem.
. . . (nafn hlutaðeigandi) er fulltrúi fyrir við undirritun og. . . (fullt nafn handhafa), sem framleiðandi, innflytjandi, þjónustuveitandi, kaupmaður eða smásali sem er opinberlega skráður á heimilisfangið ... (fullt heimilisfang), nefndur hér á eftir „handhafi“, sem ... (nafn hlutaðeigandi aðila) er fulltrúi fyrir, hafa komið sér saman um eftirfarandi með tilliti til notkunar á umhverfismerki bandalagsins:

1. gr.

RÉTTINDI OG SKYLDUR

- 1.1. Þar til bær aðili veitir handhafa rétt til að nota umhverfismerkið á vörur sínar eins og lýst er í meðfylgjandi vöruforskriftum, sem eru í samræmi við viðeigandi vöruflokksviðmiðanir sem eru í gildi fyrir tímabilið..., samþykktar af framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna þann ... (dagsetning), birtar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* frá (full tilvísun) og meðfylgjandi sem viðauki við þennan samning.
- 1.2. Auðvelt skal vera að koma auga á umhverfismerkið og einungis skal nota það í því formi og með þeim lit sem mælt er fyrir um í forskriftinni fyrir umhverfismerkið, sem þar til bær aðilinn kveður á um, og er meðfylgjandi sem viðauki við þennan samning. Rétturinn til afnota af umhverfismerkinu nær ekki til notkunar umhverfismerkisins sem hluta af vörumerki.
- 1.3. Handhafi skal tryggja að varan, sem á að merkja, samrýmist allan gildistíma þessa samnings öllum notkunarskilmálum og ákvæðum í þessum samningi og vöruflokksviðmiðunum og forskriftum að umhverfismerkinu, sem um getur í viðaukunum við þennan samning, sem eru í gildi umræddan tíma. Ekki er krafist nýrra umsókna vegna breytinga á eiginleikum vara sem ekki hafa áhrif á samræmi við viðmiðanirnar. Handhafi skal hins vegar tilkynna þar til bæra aðilanum um slíkar breytingar með ábyrgðarbréfi. Þar til bæra aðilanum er heimilt að framkvæma viðeigandi sannprófanir.
- 1.4. Heimilt er að víkka samninginn út þannig að hann nái til fleiri vara en upphaflega var gert ráð fyrir með fyrirvara um samþykki þar til bærs aðila og með fyrirvara um það skilyrði að þær tilheyri sama vöruflokki og að þær séu í samræmi við viðmiðanir hans. Þar til bæra aðilanum er heimilt að sannprófa hvort þessi skilyrði séu uppfyllt. Viðaukanum, þar sem forskriftirnar varðandi vöruna eru tilgreindar, skal breytt eftir því sem við á.
- 1.5. Þátttaka í umhverfismerkiskerfinu skal vera með fyrirvara um umhverfiskröfur eða aðrar stjórnsýslukröfur bandalagslaga eða innlendra laga sem eiga við um mismunandi stig á endingartíma vörunnar, og eftir því sem við á, þjónustu.

2. gr.

AUGLÝSINGAR

- 2.1. Handhafi skal aðeins vísa til veitingar umhverfismerkisins í tengslum við vöruna sem um getur í 1. gr. og í viðaukanum við þennan samning.
- 2.2. Handhafi skal ekki auglýsa eða gefa yfirlýsingar eða nota nokkurt merki eða kennimerki á þann hátt er gæti haft rög eða misvísandi áhrif eða valdið ruglingi eða skaðað ímynd umhverfismerkisins.
- 2.3. Handhafi, ber samkvæmt þessum samningi, ábyrgð á því á hvern hátt umhverfismerkið er notað í sambandi við vöru hans, einkum hvað auglýsingar snertir.

3. gr.

EFTIRLIT MEÐ ÞVÍ AÐ ÁKVÆÐI SÉU UPPFYLLT

- 3.1. Þar til bær aðilar, þ. m. t. fulltrúar hans, sem hafa heimild til þess, mega gera allar nauðsynlegar rannsóknir til að fylgjast með því hvort handhafi uppfylli bæði vöruflokksviðmiðanir og notkunarskilmála sem og ákvæði þessa samnings. Þar til bæra aðilanum er heimilt í þessu skyni að krefjast allra viðeigandi skjala því til sönnunar að ákvæði séu uppfyllt og ber handhafa að verða við því.
- 3.2. Þá getur þar til bær aðili, þar með taldir löglegir fulltrúar hans í þessu skyni, hvenær sem er á eðlilegum tíma og án fyrirvara krafist aðgangs að þeim húsakynnum, sem um getur í viðaukanum eða hluta hans, í þeim tilgangi sem segir í 1.mgr. þessarar greinar og skal handhafi verða við því.
- 3.3. Handhafi ber þann kostnað sem telst eðlilegur og þar til bær aðili verður fyrir samkvæmt þessari grein.

4. gr.

TRÚNAÐARKVÖÐ

- 4.1. Ef ekki er annars krafist samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1980/2000, einkum 7. gr., er þar til bærum aðila eða löglegum fulltrúa hans ekki heimilt að afhenda eða nota í tilgangi, óskyldum þessum samningi, upplýsingar sem þeir hafa fengið aðgang að við mat á vöru vegna veitingar umhverfismerkisins eða við eftirlit á því hvort ákvæðin eru uppfyllt samkvæmt 3. gr. samningsins.
- 4.2. Þar til bær aðili skal gera allar eðlilegar ráðstafanir til að tryggja að skjöl sem honum er trúað fyrir séu ekki fölsuð eða misnotuð.
- 4.3. Þá skal þar til bær aðili gera allar eðlilegar ráðstafanir til að tryggja að skjöl, sem honum er trúað fyrir, eyðist ekki í minnst þrjú ár talið frá þeim degi sem samningur þessi rennur út. Að þeim tíma liðnum er þar til bæra aðilanum heimilt að eyða skjölunum.

5. gr.

FRESTUN OG AFTURKÖLLUN

- 5.1. Ef handhafa verður ljóst að hann uppfyllir ekki notkunarskilmálana eða ákvæðin í 1. til 3. gr. skal hann tilkynna það þar til bærum aðila og ekki nota umhverfismerkið fyrr en notkunarskilmálarnir eða ákvæðin hafa verið uppfyllt og þar til bæra aðilanum verið skýrt frá því.
- 5.2. Ef þar til bær aðili álitur að handhafi hafi brotið einhverja notkunarskilmála eða ákvæði þessa samnings getur hann frestað eða afturkallað leyfi handhafa til að nota umhverfismerkið og gert allar nauðsynlegar ráðstafanir til að koma í veg fyrir handhafi noti það áfram, þar á meðal ráðstafanir sem er kveðið á um í 9. gr.

6. gr.

TAKMÖRKUN Á ÁBYRGÐ OG SKAÐABÆTUR

- 6.1. Handhafa er ekki heimilt að láta umhverfismerkið vera hluta af ábyrgð eða tryggingu í sambandi við vöruna sem um getur í 1. mgr. 1. gr. í þessum samningi.
- 6.2. Þar til bær aðili, þar með taldir löglegir fulltrúar hans, ber ekki ábyrgð á tapi eða skaða sem handhafi verður fyrir vegna veitingar og/eða notkunar á umhverfismerkinu.
- 6.3. Þar til bær aðili, þar með taldir löglegir fulltrúar hans, ber ekki ábyrgð á tapi eða skaða sem þriðji aðili verður fyrir vegna veitingar og/eða notkunar á umhverfismerkinu, auglýsingar meðtaldar.
- 6.4. Handhafi skal bæta skaða og sjá til þess að þar til bær aðili og löglegur fulltrúi þurfi ekki að greiða tap, skaða eða ábyrgð sem þar til bær aðili eða löglegir fulltrúar hans verða fyrir vegna samningsbrots handhafa, eða vegna þess að þar til bær aðili reiddi sig á upplýsingar eða skjöl frá handhafa, meðtaldar kröfur frá þriðja aðila.

7. gr.

GJÖLD

- 7.1. Handhafi skuldbindur sig til að greiða þar til bærum aðila gjald, eða gjöld fyrir notkun umhverfismerkisins á vöruna, sem um getur í 1. mgr. 1. gr., og í viðaukanum þann notkunartíma, sem mælt er fyrir um í þessum samningi, í samræmi við gildandi reglur um gjöld á þeim tíma sem samningurinn er undirritaður og sem er til ráðstöfunar af hálfu þar til bær aðila hinn ... (dagsetning og full tilvísun) eins og kemur fram í viðauka við þennan samning. Ef þar til bær aðili eða handhafi frestar eða slítur samningi áður en hann rennur út hefur handhafi ekki rétt til endurgreiðslu gjaldsins (gjaldanna), hvorki að fullu né að hluta.
- 7.2. Notkun umhverfismerkisins er bundin því skilyrði að öll viðeigandi gjöld hafi verið greidd á réttum tíma.

8. gr.

KVARTANIR

- 8.1. Þar til bærum aðila er heimilt að greina handhafa frá kvörtunum sem eru bornar fram vegna vörunnar með umhverfismerkinu og er heimilt að biðja handhafa að svara þessum kvörtunum. Þar til bæra aðilanum er heimilt að halda nafni kvartanda leyndu fyrir handhafa.
- 8.2. Hugsanleg svör af hálfu handhafa, í samræmi við beiðni samkvæmt 1. mgr. 8. gr., hafa ekki áhrif á réttindi og/eða skyldur þar til bær aðila samkvæmt 3. og 5. gr. þessa samnings.

9. gr.

SAMNINGSTÍMI OG GILDANDI LÖG

- 9.1 Með fyrirvara um ákvæðin í 2., 3., og 4., mgr. 9. gr. gildir þessi samningur frá þeim degi sem hann er undirritaður til (...), eða þar til viðmiðanirnar fyrir vöruflokkinn falla úr gildi, hvort heldur ber fyrir að.
- 9.2. Ef handhafi hefur brotið gegn notkunarskilmálum eða ákvæðum í þessum samningi í skilningi 2. mgr. 5. gr. er þar til bærum aðila heimilt að líta á það sem brot á samningi og getur hann þá, til viðbótar við ákvæðin í 2. mgr. 5. gr. slitið samningi, með ábyrgðarbréfi til handhafa, fyrir daginn sem er tilgreindur í 1. mgr. 9. gr. (að liðnum fresti sem þar til bær aðili ákveður).
- 9.3. Handhafa er heimilt að slíta samningi með þriggja mánaða fyrirvara með ábyrgðarbréfi til þar til bær aðila.
- 9.4. Ef viðmiðanirnar fyrir vöruflokkinn, sem um getur í 1. mgr. 1. gr., eru framlengdar óbreyttar í tiltekinn tíma, og ef engin skrifleg tilkynning um slit hafa komið frá þar til bærum aðila minnst þremur mánuðum áður en viðmiðanirnar fyrir vöruflokkinn og samningur þessi renna út, skal þar til bær aðili greina handhafa frá því með minnst þriggja mánaða fyrirvara að samningurinn framlengist sjálfkrafa í þann tíma sem viðmiðanirnar fyrir vöruflokkinn eru í gildi.
- 9.5. Eftir að samningurinn er útrunninn er handhafa ekki heimilt að nota umhverfismerkið í sambandi við vöruna sem um getur í 1. mgr. 1. gr. og í viðaukanum við þennan samning, hvorki til merkingar né til auglýsinga. Í sex mánuði eftir að samningnum hefur verið slitið er samt sem áður heimilt að umhverfismerkið sé að finna á birgðum sem handhafi eða aðrir hafa undir höndum og voru framleiddar áður en samningurinn var útrunninn. Þetta seinna ákvæði gildir ekki ef samningnum hefur verið sagt upp af þeim ástæðum sem tilgreindar eru í 2. mgr. 9. gr.
- 9.6. Um allar deilur milli þar til bær aðila og handhafa og um allar kröfur eins aðila á hendur hins á grundvelli þessa samnings, sem hefur ekki náðst sátt um milli samningsaðila, skulu gilda lög aðildarríkisins/héraðs þar til bæra aðilans og lögsaga dómstóla aðildarríkisins/héraðs þar til bæra aðilans.

Eftirfarandi viðaukar skulu vera hluti af þessum samningi:

- eintak af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1980/2000 frá 17. júlí 2000 um endurskoðað kerfi um veitingu umhverfismerkis bandalagsins, (á viðkomandi EB-máli (málum)),
- vöruforskriftir, þar sem a.m.k. komi fram upplýsingar varðandi heiti og/eða eigin tilvísunarnúmer framleiðanda, framleiðslustaði og viðkomandi skráningarnúmer leyfis fyrir umhverfismerki.
- eintak af ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar ... (um vöruflokksviðmiðanir),
- forskriftir varðandi umhverfismerkið, sem tilgreina m.a. að prenta skuli merkið annaðhvort í tveimur litum (Pantone 347 grænum og Pantone 279 bláum), eða í svörtu á hvítan grunn, eða í hvítu á svartan grunn.
- eintak af ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/728/EB frá 10. nóvember 2000 um ákvörðun á gjöldum í sambandi við umhverfismerki bandalagsins, (á viðkomandi EB-máli (málum)).

Gjört í hinn

Gjört í hinn

(þar til bær aðili)

(Handhafi)

Tilnefndur aðili

Tilnefndur aðili

(bindandi undirskrift)

(bindandi undirskrift)

Stimpill
þar til bær
aðila

Stimpill
fyrirtækis

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2002/EES/31/24

frá 10. nóvember 2000

um að koma á fót umhverfismerkinganefnd Evrópusambandsins og setja henni starfsreglur(*)

(tilkynnt með númeri C(2000) 3280)

(2000/730/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 1. mgr. 175. gr.,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1980/2000 frá 17. júlí um endurskoðað kerfi um veitingu umhverfismerkis bandalagsins ⁽¹⁾, einkum 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 13. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að framkvæmdastjórnin skuli koma á fót nefnd um umhverfismerkingar innan Evrópusambandsins, hér á eftir nefnd „umhverfismerkinganefndin“ (EUEB), sem í eru þar til bærir aðilar, sem um getur í 14. gr. og aðilar sem sitja samráðsfundina sem um getur í 15. gr.
- 2) Í 13. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að framkvæmdastjórnin skuli setja starfsreglur fyrir umhverfismerkinganefndina í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 17. gr. og að teknu tilliti til meginreglna um málsmæðferð sem eru settar fram í IV. viðauka.
- 3) Í 13. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að umhverfismerkinganefndin skuli einkum vinna að setningu og endurskoðun viðmiðana fyrir umhverfismerki og einnig að því að setja kröfur vegna mats og sannprófunar.
- 4) Í 15. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að framkvæmdastjórnin skuli tryggja að umhverfismerkinganefndin fylgist með því í störfum sínum, að því er alla vöruflokka varðar, að jafnvægi sé í þátttöku allra, sem eiga hagsmuna að gæta að því er varðar viðkomandi vöruflokk, svo sem iðnaðar- og þjónustugreinar, þ.m.t. lítil og meðalstór fyrirtæki, handverksmenn og samtök þeirra og stéttarfélag, kaupmenn, smásalar, innflytjendur, umhverfisverndar-samtök og neytendasamtök.
- 5) Í 5. forsendu reglugerðar (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að nauðsynlegt sé að frjáls félagasamtök á sviði

umhverfismála og neytendasamtök hafi mikilvægu hlutverki að gegna að því er varðar þróun og setningu viðmiðana fyrir umhverfismerki bandalagsins til þess að kerfið um veitingu þess geti orðið viðurkennt af almenningi.

- 6) Í 2. mgr. 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að umhverfismerkinganefndin geti farið þess á leit við framkvæmdastjórnina að hún hefji málsmæðferð fyrir setningu vistfræðilegra viðmiðana.
- 7) Í 2. mgr. 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að framkvæmdastjórnin skuli fela umhverfismerkinganefndinni það umboðsverkefni að þróa og endurskoða reglulega viðmiðanir fyrir umhverfismerki og einnig mats- og sannprófunar-kröfur sem tengjast þessum viðmiðunum og eiga við um vöruflokka sem falla undir gildissvið þeirrar reglugerðar.
- 8) Í 3. mgr. 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að umhverfismerkinganefndin skuli, á grundvelli umboðsins, leggja drög að viðmiðunum fyrir umhverfismerki fyrir vöruflokkinn og mats- og sannprófunarkröfum í tengslum við þær viðmiðanir, eins og kemur fram í 4. gr. og IV. viðauka við þá reglugerð, og taka jafnframt tillit til niðurstaðna hagkvæmnis- og markaðsrannsóknna, mats á endingartíma og umbótagreiningarinnar sem um getur í II. viðauka við þá reglugerð.
- 9) Í 1. lið IV. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að koma skuli á fót sérstökum vinnuhópi innan umhverfismerkinganefndarinnar sem í eru hagsmunaaðilarnir, sem um getur í 15. gr., og þar til bærir aðilar, sem um getur í 14. gr., sem hafi því hlutverki að gegna að þróa umhverfismerkisviðmiðanir fyrir hvern vöruflokk.
- 10) Í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að umhverfismerkinganefndin verði ráðgjafi framkvæmdastjórnarinnar um vinnuáætlun fyrir umhverfismerki bandalagsins.
- 11) Í 10. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að aðilar að umhverfismerkinganefndinni skuli hafa samráð við aðildarríkin og framkvæmdastjórnina þegar þeir kynna notkun umhverfismerkis bandalagsins.
- 12) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót í samræmi við 17. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 293, 22.11.2000, bls. 24, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 139/2001 frá 9. nóvember 2001 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 6, 24.1.2002, bls. 23.

(¹) Stjtið. EB L 237, 21.9.2000, bls. 1.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Reglurnar um að koma á fót nefnd um umhverfismerkingar innan Evrópusambandsins og starfsreglur hennar, sem eru settar fram í viðaukanum við þessa ákvörðun, eru hér með samþykktar.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 10. nóvember 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Margot WALLSTRÖM

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

STARFSREGLUR NEFNDAR UM UMHVERFISMERKINGAR INNAN EVRÓPUSAMBANDSINS

HLUTVERK UMHVERFISMERKINGANEFNDARINNAR

1. Umhverfismerkinganefndinni, sem um getur í 13. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000, er hér með komið á fót og skal hún starfa í samræmi við þá reglugerð.
2. Umhverfismerkinganefndin skal einkum:
 - fara þess á leit við framkvæmdastjórnina að hún hefji málsmeðferð til að setja vistfræðilegar viðmiðanir og einnig viðeigandi kröfur vegna mats og sannprófunar á samræmi fyrir vöruflokka,
 - vinna að setningu og endurskoðun viðmiðana fyrir umhverfismerki og einnig að því að setja kröfur vegna mats og sannprófunar á samræmi fyrir vöruflokka,
 - vera ráðgjafi framkvæmdastjórnarinnar um vinnuáætlun fyrir umhverfismerki bandalagsins.
3. Aðilar að umhverfismerkinganefndinni skulu hafa samráð við aðildarríkin og framkvæmdastjórnina þegar þeir kynna notkun umhverfismerkis bandalagsins.

SAMSETNING

4. Umhverfismerkinganefndin skal samanstanda af þar til bærum aðilum sem um getur í 14. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000, þ.m.t. þar til bærum aðilum frá EES-löndunum og samráðsnefndinni sem um getur í 15. gr. þeirrar reglugerðar.
5. Auk annarra skulu eftirfarandi samtök, sem eru fulltrúar hagsmunaaðila, vera aðilar að umhverfismerkinganefndinni:
 - Neytendavernd bandalagsins (COFACE) (neytendur, einnig fulltrúar Evrópusamtaka neytenda (BEUC), Evrópusamband neytendasamtaka (Eurocoop) og samtök evrópskra neytenda (AEC)),
 - Evrópska umhverfisskrifstofan (EEB) (umhverfismál),
 - Bandalag evrópskra stéttarfélaga (ETUC) (stéttarfélög),
 - Samtök evrópskra iðn- og atvinnurekenda (UNICE) (iðnaður)
 - Samtök evrópskra handverksmanna, lítíl og meðalstór fyrirtæki (UEAPME) (lítíl og meðalstór fyrirtæki, handverk),
 - Evrópuverslun (Eurocommerce) (verslun).

Til að tryggja að þátttaka allra, sem eiga hagsmuna að gæta, sé í jafnvægi getur umhverfismerkinganefndin aðlagð þessa aðild eftir því sem við á annaðhvort að beiðni framkvæmdastjórnarinnar eða að eigin frumkvæði, með fyrirvara um samþykki framkvæmdastjórnarinnar.

6. Hver aðili að umhverfismerkinganefndinni skal tilnefna tengilið.

FORMAÐUR, VARAFORMENN OG AÐALSKRIFSTOFA

7. Formaður og tveir varaformenn umhverfismerkinganefndarinnar skulu vera til skiptis frá þar til bærum aðilum, sem bera ábyrgð á umhverfismerki Evrópusambandsins, sem um getur í 14. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000.
8. Fyrst skal formaðurinn vera frá þar til bærum aðila frá aðildarríkjum Evrópusambandsins, hverju á fætur öðru, á sama tíma og viðkomandi ríki gegnir formennsku í Evrópusambandinu, og síðan frá hverju og einu aðildarlandi Evrópska efnahagssvæðisins, jafn lengi og eftir stafrófsröð.
9. Varaformennirnir tveir skulu vera frá þar til bærum aðila, sem er næstur í röðinni að gegna formennsku, og þar til bærum aðila sem gegndi formennsku síðast.
10. Annar varaformaður eða aðili að umhverfismerkinganefndinni getur í undantekningartilvikum leyst af þar til bæran aðila sem gegnir formennsku eða varaformennsku.
11. Umhverfismerkinganefndin getur þó hvenær sem er, með samkomulagi við framkvæmdastjórnina, samþykkt aðra aðferð við að skipa formenn og varaformenn.
12. Aðalskrifstofa umhverfismerkinganefndarinnar skal vera í umsjá framkvæmdastjórnarinnar.

FUNDIR

13. Formaður skal boða til funda umhverfismerkinganefndarinnar sem skal, með aðstoð varaformanns og skrifstofunnar, sjá um að útbúa og dreifa fundarboðum, dagskrá og fylgiritum og einnig sjá um ritun og dreifingu fundargerðar.
14. Framkvæmdastjórnin skal, sé óskað eftir því, útvega fundarherbergi ef halda á fundinn í Brussel.

15. Almennu skulu ekki fleiri en þrír fulltrúar frá hverjum aðila að umhverfismerkinganefndinni sitja hvern fund.
16. Fulltrúar aðildarríkjanna, Evrópusambandsins og Evrópska efnahagssvæðisins hafa heimild til að sitja fundi umhverfismerkinganefndarinnar. Fulltrúar framkvæmdastjórnarinnar skulu sitja fundi umhverfismerkinganefndarinnar. Formaður eða framkvæmdastjórnin getur, þegar við á, boðið öðrum hagsmunaaðilum að sitja fundi.

KOSTNAÐUR

17. Framkvæmdastjórnin skal bera almennan kostnað vegna fundarhalda, þróunar og endurskoðunar vistfræðilegra viðmiðana og annarrar starfsemi samkvæmt samkomulagi um árlega fjárveitingu vegna slíkra útgjalda.

ALMENNAR REGLUR

(Reglurnar varða m.a. þar til bær forystuaðila og sérstaka vinnuhópa og gilda í málum er tengjast setningu eða endurskoðun vistfræðilegra viðmiðana og viðeigandi kröfum vegna mats og sannprófunar á samræmi fyrir vöruflokka)

18. Þegar unnið er að málum er tengjast setningu eða endurskoðun vistfræðilegra viðmiðana eða að viðeigandi kröfum vegna mats og sannprófunar á samræmi fyrir vöruflokka skal umhverfismerkinganefndin velja einn eða fleiri af þar til bærnum aðilum, sem um getur í 14. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000, sem eru fúsir til að gegna forystuhlutverki. Þeir skulu nefndir þar til bærir forystuaðilar.
19. Þar til bær forystuaðili skal, með aðstoð aðila að umhverfismerkinganefndinni, mynda sérstakan vinnuhóp eins og um getur í 1. lið IV. viðauka við umrædda reglugerð. Hann skal beita sér fyrir því að jafnvægi sé í þátttöku, m.a. viðeigandi fulltrúa hagsmunaaðila, þar til bærna aðila og framkvæmdastjórnarinnar. Hagsmunaaðilar innan Evrópusambandsins og utan þess skulu fá sams konar meðferð. Fulltrúar hagsmunaaðila, sem áður er getið, skulu, eftir því sem unnt er, hafa sérfræðipækkingu og góða þekkingu á þeim vöruflokki sem um er að ræða og skulu nefndir tæknilegir fulltrúar.
20. Allir þar til bærir aðilar skulu leggja sig fram um að leita álits allra hagsmunaaðila í landi sínu varðandi þann vöruflokk sem um er að ræða og skulu senda þær upplýsingar til sérstaka vinnuhópsins og umhverfismerkinganefndarinnar.
21. Þar til bær forystuaðili skal halda og stýra a.m.k. einum fundi með þessum sérstaka vinnuhópi. Framkvæmdastjórnin skal, sé óskað eftir því, útvega fundarherbergi ef halda á fundinn í Brussel.
22. Tæknilegir fulltrúar hagsmunaaðilanna, sem áður er getið, skulu, eftir því sem unnt er, einnig sitja þá fundi umhverfismerkinganefndarinnar þar sem ræða á til hlítar um viðkomandi vöruflokk.
23. Umhverfismerkinganefndin, þar til bær forystuaðili og sérstaki vinnuhópurinn skulu vinna eftir þeim markmiðum og meginreglum sem mælt er fyrir um í 1. gr. umræddrar reglugerðar og einnig meginreglunum um málsmeðferð sem mælt er fyrir um í IV. viðauka þeirrar reglugerðar.
24. Umhverfismerkinganefndin, þar til bær forystuaðili og sérstaki vinnuhópurinn skulu taka tillit til þeirrar stefnu sem tekin hefur verið í umhverfismálum í bandalaginu og þeirrar vinnu sem unnin hefur verið í öðrum skyldum vöruflokkum.
25. Umhverfismerkinganefndin og þeir sem eiga aðild að henni svo og þar til bær forystuaðili og sérstaki vinnuhópurinn skulu kappkosta að ná samstöðu í starfi sínu og stefna að því að ná sem víðtækastri umhverfisvernd.

UNDIRBÚNINGSVINNA

(Málsmeðferð sem ber að fylgja áður en þess er farið á leit við framkvæmdastjórnina að hún hefji málsmeðferð um að setja vistfræðilegar viðmiðanir fyrir vöruflokka.)

26. Umhverfismerkinganefndin getur farið þess á leit við framkvæmdastjórnina að hún hefji málsmeðferð um að setja vistfræðilegar viðmiðanir fyrir vöruflokka.
27. Umhverfismerkinganefndin skal taka tilhlýðilegt tillit til vinnuáætlunar framkvæmdastjórnarinnar um umhverfismerki, sem um getur í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000, einkum skrárinnar, sem er ekki tæmandi, yfir vöruflokka sem hafa forgang hvað bandalagsaðgerðir varðar.
28. Umhverfismerkinganefndin skal vinna undirbúningsvinnu til að ákvarða hvort vöruflokkurinn, sem um er að ræða, falli undir kerfi framkvæmdastjórnarinnar um veitingu umhverfismerkis sem mælt er fyrir um í 2. gr. umræddrar reglugerðar og einkum hvort hann uppfylli skilyrðin sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 2. gr. Framkvæmdastjórnin getur einnig krafist þess að umhverfismerkinganefndin vinni þessa undirbúningsvinnu.

29. Vegna þessarar undirbúningsvinnu skal umhverfismerkinganefndin velja þar til bærna eða þar til bæra forystuaðila, sem eru fúsir til að taka að sér forystuhlutverk, sem mynda síðan sérstakan vinnuhóp. Almennu reglurnar, sem eru tilgreindar hér að framan, skulu gilda.
30. Þar til bær aðili, sem gegnir forystuhlutverki, skal, m.a. með aðstoð sérstaka vinnuhópsins og í hæfilega miklum mæli, gera hagkvæmnis- og markaðsrannsóknir, ásamt mati á endingartíma og gera umbótagreininguna sem um getur í II. viðauka við umrædda reglugerð, að teknu tilliti til krafna og gildandi ákvæða sem mælt er fyrir um í 3. gr., I. viðauka og 1. lið IV. viðauka.
- Í því sambandi skal þar til bær forystuaðili, með aðstoð sérstaka vinnuhópsins o.fl. og að svo miklu leyti sem það er viðeigandi og gerlegt, sinna eftirfarandi verkefnum:
- a) að greina eðli markaðarins, þ.m.t. hvernig atvinnugreinar og efnahagur skiptast á viðkomandi sviði (helstu framleiðendur, markaðshlutdeild, innflutningur o.s.frv.), greina eðli mismunandi tegunda vörunnar, greina möguleikana á því að markaðssetja umhverfismerktar vörur með góðum árangri og leggja fram viðeigandi markaðs- og samskiptaáætlun;
 - b) að leita eftir álit allra hagsmunaaðila (þar til bærna aðila, hagsmunahópa o.s.frv.) og ákveða hvaða aðilar eiga að koma að setningu viðmiðana;
 - c) að greina lykilmhverfisáhrif, góðar starfsvenjur í greininni, fjalla einnig um hönnun í umhverfismálum og ákveða á hvaða sviðum skuli helst koma á umbótum í vöruflokknum og hvernig þær verði best felldar inn í vistræðilegar viðmiðanir;
 - d) að greina lykilatiríði varðandi það hvort varan sé nægilega góð til að uppfylla þarfir neytenda og hvernig þau verði best felld inn í viðmiðanir fyrir umhverfismerki;
 - e) að gera yfirlit yfir og fá afrit af umhverfismerkjum, sem þegar eru til, stöðlum, prófunaraðferðum og rannsóknum sem skipta máli fyrir setningu umhverfismerkis í vöruflokknum, að teknu tilliti til þeirrar vinnu sem þegar hefur verið unnin viðvíkjandi skyldum vöruflokkum og áætla kostnað við prófun;
 - f) að athuga innlenda, evrópska og alþjóðlega lagasetningu;
 - g) að greina hugsanlegar hömlur á því að setja upp þennan vöruflokk með góðum árangri;
 - h) að gera drög að og dreifa, með góðum fyrirvara fyrir fundi, öllum nauðsynlegum vinnuskjölum þar sem teknar eru saman helstu niðurstöður hvers hinna þriggja þrepa, sem um getur hér að framan, þ.m.t. öðrum viðeigandi upplýsingum og greiningum;
 - i) að gera drög að tæmandi lokaskýrslu um niðurstöður áður nefndra greininga og rannsókna á ensku og hugsanlega einnig á einu af öðrum opinberum tungumálum bandalagsins. Þessi lokaskýrsla skal gerð aðgengileg bæði í prentuðu og rafrænu formi og skal vera opin fyrir umræður, á vefsetri um umhverfismerkið ef unnt er. Í meðfylgjandi viðauka skal vera yfirlitsskrá yfir öll skjöl sem hefur verið dreift á meðan á verkinu stóð og þar skal tilgreindur sendingardagur hvers skjals og hverjir hafa fengið það og afrit af skjölunum sem um er að ræða. Í meðfylgjandi viðauka skal einnig vera skrá yfir hagsmunaaðila sem taka þátt í verkinu eða haft hefur verið samráð við eða sem hafa látið álit sitt í ljós, ásamt upplýsingum um hvernig hægt er að ná til þeirra. Í henni skal vera samantekt á aðalatriðum og, þar sem við á, viðaukar með nákvæmum útreikningum á innihaldi hennar. Allar athugasemdir sem berast um skýrsluna verða skoðaðar og upplýsingar veittar um það sem er gert í framhaldi af athugasemdum, sé óskað eftir því;
 - j) að leggja fram niðurstöðurnar á einum eða fleiri fundum umhverfismerkinganefndarinnar og gera tillögur um það, á grundvelli þessara umræðna og þess hvaða líkur eru á að umhverfismerki fyrir viðkomandi vöruflokk fái almennan framgang, hvort þróa skuli vöruflokkinn áfram og setja viðmiðanir fyrir umhverfismerki.
31. Þegar umhverfismerkinganefndin er orðin ánægð með áður nefnt undirbúningsstarf vegna tiltekins vöruflokks og eftir að hafa fengið jákvæð tilmæli frá sérstaka vinnuhópnum skal hún senda lokaskýrsluna ásamt tillögum, er varða drög að umboðinu, til framkvæmdastjórnarinnar og óska eftir því við framkvæmdastjórnina að hún hefji málsmeðferð með það fyrir augum að setja vistræðilegar viðmiðanir fyrir viðkomandi vöruflokk og feli umhverfismerkinganefndinni umboð þar sem tekið er tillit til áður nefndra tillagna. Aðilar að umhverfismerkinganefndinni, sem eru fulltrúar hagsmunaaðilanna sem um getur í 15. gr. umræddrar reglugerðar, geta, hver fyrir sig eða sameiginlega, látið sérálit sitt fylgja í viðauka við lokaskýrsluna.

UMBOÐ TIL AÐ ÞRÓA EÐA ENDURSKOÐA VIÐMIÐANIR

(Málsmeðferð sem fara skal eftir við framkvæmd umboðsverkefnis frá framkvæmdastjórninni um að þróa eða endurskoða viðmiðanir fyrir umhverfismerki og viðeigandi kröfur vegna mats og sannprófunar á samræmi fyrir vöruflokk)

32. Umhverfismerkinganefndin skal, á grundvelli umboðs frá framkvæmdastjórninni, gera tillögu að viðmiðunum fyrir umhverfismerki og viðeigandi kröfur vegna mats og sannprófunar á samræmi fyrir viðkomandi vöruflokk. Umhverfismerkinganefndin skal virða tímamörk sem kveðið er á um fyrir verklok í umboðinu.
33. Í því skyni skal umhverfismerkinganefndin velja þar til bærna eða þar til bæra forystuaðila, sem eru fúsir til að taka að sér forystuhlutverk, sem mynda síðan sérstakan vinnuhóp. Almennu reglurnar, sem eru tilgreindar hér að framan, skulu gilda.

34. Þar til bær forystuaðili skal, með aðstoð sérstaka vinnuhópsins, fyrst og fremst ákvarða hvort allar nauðsynlegar greiningar, rannsóknir og önnur undirbúningsvinna, sem um getur hér að framan, hafi verið unnin. Í þessu felst einkum hagkvæmni- og markaðsrannsókn, mat á endingartíma og umbótagreiningin sem um getur í II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1980/2000. Forystuaðilinn skal, með aðstoð sérstaka vinnuhópsins, gera allar viðeigandi ráðstafanir til að ljúka við og uppfæra þessa undirbúningsvinnu eftir því sem þörf krefur, að teknu tilliti til málsmeðferðarinnar sem er lýst nákvæmlega í áður nefndum viðauka.
35. Þar til bær forystuaðili skal leggja drögin að tillögum og viðkomandi skýrslur og greiningar fyrir einn eða fleiri fundi umhverfismerkinganefndarinnar og skal, á grundvelli þeirra viðræðna, eftir því sem við á, gefa umhverfismerkinganefndinni það til kynna að verkefninu megi teljast lokið. Í þessu sambandi skal taka sérstakt tillit til þess hversu miklar líkur eru á að drögin að tillögunni fái góðan stuðning.
36. Á sama hátt skal umhverfismerkinganefndin, eftir því sem við á og á grundvelli þeirrar vinnu sem þar til bær forystuaðili og sérstaki vinnuhópurinn inna af hendi, upplýsa framkvæmdastjórnina um drögin að viðmiðunum og láta hana vita af því að verkefninu megi teljast lokið. Í þessu sambandi skal taka sérstakt tillit til þess hversu miklar líkur eru á að drögin að tillögunni fái góðan stuðning. Aðilar að umhverfismerkinganefndinni, sem eru fulltrúar hagsmunaaðilanna sem um getur í 15. gr. umræddrar reglugerðar (EB) nr. 1980/2000, geta, hver fyrir sig eða sameiginlega, látið sérálit sitt fylgja í viðauka við drög að viðmiðunum.
37. Ef framkvæmdastjórnin lætur það í ljós að verkefnið hafi ekki verið unnið til fulls skal umhverfismerkinganefndin halda áfram starfi sínu við drögin að viðmiðunum, að teknu tilliti til málsmeðferðarinnar og krafna sem lýst er í kaflanum. Framkvæmdastjórnin skal tilgreina ástæður fyrir afstöðu sinni.
38. Ef framkvæmdastjórnin gefur það til kynna á einhverjum tíma að umboðsverkefninu hafi verið skilað til fulls skal umhverfismerkinganefndin líta svo á að verkinu sé lokið. Umhverfismerkinganefndin skal samt sem áður taka aftur upp vinnu við umboðsverkefnið síðar ef framkvæmdastjórnin biður um það.
39. Ef umhverfismerkinganefndin kemst að þeirri niðurstöðu á einhverjum tíma að hún sé ófær um að ljúka verkefninu skal hún upplýsa framkvæmdastjórnina um það án tafar og gera grein fyrir öllum ástæðum þess.

UMBOÐ TIL AÐ ENDURSKOÐA VIÐMIÐANIR

(Málsmeðferð sem fara skal eftir við framkvæmd umboðsverkefnis frá framkvæmdastjórninni um að endurskoða viðmiðanir fyrir umhverfismerki og viðeigandi kröfur vegna mats og sannprófunar á samræmi fyrir vöruflokk)

40. Umhverfismerkinganefndin skal, á grundvelli umboðs frá framkvæmdastjórninni, endurskoða viðmiðanir fyrir umhverfismerki og viðeigandi kröfur vegna mats og sannprófunar á samræmi fyrir viðkomandi vöruflokk.
41. Umhverfismerkinganefndin skal leitast við að ljúka verki sínu í tæka tíð áður en gildandi viðmiðanir falla úr gildi.
42. Í því skyni skal umhverfismerkinganefndin velja þar til bærna eða þar til bæra forystuaðila, sem eru fúsir til að taka að sér forystuhlutverk, sem mynda síðan sérstakan vinnuhóp. Almennu reglurnar, sem eru tilgreindar hér að framan, skulu gilda.
43. Forystuaðilinn skal, með aðstoð sérstaka vinnuhópsins, endurskoða gildandi viðmiðanir fyrir umhverfismerki og viðeigandi kröfur vegna mats og sannprófunar á samræmi og endurskoða einnig og, þar sem nauðsyn krefur, ljúka við og uppfæra hinar ýmsu greiningar, skýrslur, skrár og önnur störf sem lýst er nánar í kaflanum „Undirbúningsvinna“.
44. Þar til bær forystuaðili skal, með aðstoð sérstaka vinnuhópsins, einkum meta fyrirverandi, núverandi og líklegan árangur í framtíðinni að því er varðar þennan vöruflokk, þar á meðal ávinning fyrir umhverfið, að teknu tilliti til árangurs að því er varðar skylda vöruflokka og vinnuáætlun um umhverfismerki bandalagsins.
45. Þar til bær forystuaðili skal leggja niðurstöður þessa mats og þessara greininga fyrir einn eða fleiri fundi umhverfismerkinganefndarinnar og skal, á grundvelli þeirra viðræðna, eftir því sem við á, leggja tilmæli fyrir umhverfismerkinganefndina varðandi það hvort vistfræðilegar viðmiðanir og viðeigandi kröfur vegna mats og sannprófunar á samræmi verði framlengdar, afturkallaðar eða þeim breytt. Í þessu sambandi skal taka sérstakt tillit til þess hversu miklar líkur eru á að tilmælin fái góðan stuðning.
46. Á sama hátt skal umhverfismerkinganefndin, eftir því sem við á og á grundvelli þeirrar vinnu sem þar til bær forystuaðili og sérstaki vinnuhópurinn inna af hendi, leggja til við framkvæmdastjórnina að vistfræðilegu viðmiðanirnar og viðeigandi kröfur vegna mats og sannprófunar á samræmi verði framlengdar, afturkallaðar eða þeim breytt. Í þessu sambandi skal taka sérstakt tillit til þess hversu miklar líkur eru á að tilmælin fái góðan stuðning. Aðilar að umhverfismerkinganefndinni, sem eru fulltrúar hagsmunaaðilanna sem um getur í 15. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000, geta, hver fyrir sig eða sameiginlega, látið sérálit sitt fylgja í viðauka við þessu tilmæli.

47. Ef framkvæmdastjórnin lætur það í ljós að verkefnið hafi ekki verið unnið til fulls skal umhverfismerkinganefndin halda áfram starfi sínu, að teknu tilliti til málsmeðferðarinnar og krafanna sem lýst er í kaflanum. Framkvæmdastjórnin skal tilgreina ástæður fyrir afstöðu sinni.
48. Ef framkvæmdastjórnin lætur í ljós samþykki sitt á tilmælum um að vistfræðilegar viðmiðanir og viðeigandi kröfur vegna mats og sannprófunar á samræmi verði endurskoðaðar skal umhverfismerkinganefndin halda áfram starfi sínu, að teknu tilliti til málsmeðferðarinnar og krafanna sem lýst er í kaflanum „Umboð til að þróa eða endurskoða viðmiðanir“.
49. Ef framkvæmdastjórnin samþykkir tilmæli um að vistfræðilegar viðmiðanir og viðeigandi kröfur vegna mats og sannprófunar á samræmi verði dregnar til baka skal umhverfismerkinganefndin líta svo á að umboðsverkefninu sé lokið. Umhverfismerkinganefndin skal samt sem áður taka aftur upp vinnu við umboðsverkefnið síðar ef framkvæmdastjórnin biður um það.
50. Ef umhverfismerkinganefndin kemst að þeirri niðurstöðu á einhverju stigi að hún sé ófær um að ljúka verkefninu skal hún upplýsa framkvæmdastjórnina um það án tafar og gera grein fyrir öllum ástæðum þess.

FRAMLAG TIL VINNUÁÆTLUNARINNAR

(Málsmeðferð sem fylgja skal þegar leitað er ráða hjá framkvæmdastjórninni um vinnuáætlun fyrir umhverfismerki bandalagsins)

51. Umhverfismerkinganefndin getur skilað inn til framkvæmdastjórnarinnar framlagi sínu vegna fyrirhugaðrar vinnuáætlunar fyrir umhverfismerki bandalagsins, sem um getur í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000.
52. Í því skyni skal umhverfismerkinganefndin gera allar nauðsynlegar og viðeigandi ráðstafanir í samræmi við markmiðin og meginreglurnar sem mælt er fyrir um í 1. og 4. mgr. 1. gr. umræddrar reglugerðar.
53. Áður en gerð er tillaga um nýja vöruflokka, sem gætu orðið forgangsverkefni fyrir aðgerðir bandalagsins, skal umhverfismerkinganefndin ákvarða, leiðbeinandi og til bráðabirgða, hvort vöruflokkurinn, sem um er að ræða, falli undir kerfi um veitingu umhverfismerkis bandalagsins sem mælt er fyrir um í 2. gr. umræddrar reglugerðar og einkum hvort þeir uppfylli skilyrðin sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 2. gr. hennar. Í því sambandi skal hún taka tillit til, eftir því sem unnt er, mismunandi sjónarmiða sem lýst er hér að framan í kaflanum „Undirbúningsvinna“.
54. Umhverfismerkinganefndin og aðilar að henni skulu kappkosta að ná sem mestri samstöðu í störfum sínum.

AÐRAR AÐGERÐIR AÐILA AÐ UMHERFISMERKINGANEFNDINNI

55. Aðilar að umhverfismerkinganefndinni skulu starfa á þann hátt sem almennt þjónar kerfinu um umhverfismerki bandalagsins sem best og geta átt frumkvæði að hverju því sem þeir telja viðeigandi og gagnlegt í því sambandi. Þeir geta jafnframt starfað samkvæmt beiðni framkvæmdastjórnarinnar. Slíkt frumkvæði getur m.a. falið í sér:
- kynningarstarfsemi sem um getur í 10. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000 eða annars konar kynningu,
 - myndun sérstakra vinnuhópa,
 - aðgerðir til að stuðla að samhæfðri beitingu viðmiðana fyrir umhverfismerki og viðeigandi krafna vegna mats og sannprófunar á samræmi og einnig að aðlögun og umbótum á viðkomandi notendahandbókum,
 - að semja drög að viðmiðunarreglum, t.d. til að auðvelda þróun vistfræðilegra viðmiðana,
 - að samþykkja innri málsmeðferð eftir því sem við á.

ENDURSKOÐUN

56. Umhverfismerkinganefndin skal endurskoða starfsemi sína reglulega og getur, ef nauðsyn krefur, sent framkvæmdastjórninni tilmæli um aðlögun málsmeðferðar eftir því sem við á. Fyrstu endurskoðuninni skal vera lokið fyrir lok ársins 2002.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2002/EES/31/25

frá 10. nóvember 2000

um setningu starfsreglna fyrir samráðsfundi um endurskoðað kerfi um umhverfismerki bandalagsins(*)

(tilkynnt með númeri C(2000) 3281)

(2000/731/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 1. mgr. 175. gr.,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1980/2000 frá 17. júlí um endurskoðað kerfi um veitingu umhverfismerkis bandalagsins ⁽¹⁾, einkum 15. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 13. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að framkvæmdastjórnin skuli koma á fót nefnd um umhverfismerkingar innan Evrópusambandsins, hér á eftir nefnd „umhverfismerkinganefndin“ (EUEB), sem í eru þar til bærir aðilar, sem um getur í 14. gr. og aðilar sem sitja samráðsfundina sem um getur í 15. gr.
- 2) Í 15. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að framkvæmdastjórnin skuli tryggja að umhverfismerkinganefndin fylgist með því í störfum sínum, að því er alla vöruflokka varðar, að jafnvægi sé í þátttöku allra aðila, sem eiga hagsmuna að gæta í viðkomandi vöruflokki, svo sem í iðnaði og þjónustugreinum, þ.m.t. lítil og meðalstór fyrirtæki, handverksmenn og samtök þeirra, stéttarfélög, kaupmenn, smásalar, innflytjendur, umhverfisverndar-samtök og neytendasamtök.
- 3) Í 15. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að þessir aðilar skuli sitja samráðsfundi.
- 4) Í 15. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að framkvæmdastjórnin skuli setja starfsreglur fyrir samráðsfundi í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 17. gr.
- 5) Í 5. forsendu reglugerðar (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að nauðsynlegt sé að frjáls félagasamtök á sviði umhverfismála og neytendasamtök hafi mikilvægu hlutverki að gegna að því er varðar þróun og setningu

viðmiðana fyrir umhverfismerki bandalagsins til þess að kerfið um veitingu þess geti orðið viðurkennt af almenningi.

- 6) Í 1. lið IV. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að koma skuli á fót sérstökum vinnuhópi innan umhverfismerkinganefndarinnar sem í eru hagsmunaaðilarnir, sem um getur í 15. gr., og þar til bærir aðilar sem um getur í 14. gr. sem hafi því hlutverki að gegna að þróa umhverfismerkisviðmiðanir fyrir hvern vöruflokk.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót í samræmi við 17. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Starfsreglur samráðsfundarins, sem eru settar fram í viðaukanum við þessa ákvörðun, eru hér með samþykktar.

2. gr.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 18. nóvember 1992 um starfsreglur samráðsfunda um kerfi um veitingu umhverfismerkis bandalagsins ⁽²⁾ er hér með felld úr gildi.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 10. nóvember 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Margot WALLSTRÖM

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 293, 22.11.2000, bls. 31, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 139/2001 frá 9. nóvember 2001 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 6, 24.1.2002, bls. 23.

(¹) Stjtið. EB L 237, 21.9.2000, bls. 1.

(²) C(92) 2314 lokagerð, 18.11.1992.

VIÐAUKI

STARFSREGLUR SAMRÁÐSFUNDARINS

1. Hér með eru settar starfsreglur fyrir samráðsfundinn sem um getur í 15. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000. Fundurinn skal starfa í samræmi við áðurnefnda reglugerð.
2. Samráðsfundurinn og þeir sem sitja hann skulu vera aðilar að umhverfismerkinganefnd Evrópusambandsins og skulu taka þátt í allri starfsemi hennar, einkum með því að:
 - fara þess á leit við framkvæmdastjórnina að hún hefji málsmeðferð til að setja vistfræðilegar viðmiðanir og einnig viðeigandi kröfur vegna mats og sannprófunar á samræmi fyrir vöruflokka,
 - setja og endurskoða viðmiðanir fyrir umhverfismerki og setja einnig fram viðeigandi kröfur vegna mats og sannprófunar á samræmi fyrir framleiðsluhópa,
 - vera ráðgjafi framkvæmdastjórnarinnar um vinnuáætlun fyrir umhverfismerki bandalagsins,
 - að kynna og nota umhverfismerki bandalagsins.
3. Eftirfarandi samtök skulu, ásamt fleiri fulltrúum hagsmunaaðilanna, sem um getur í 15. gr. áðurnefndrar reglugerðar, sitja fundinn og vera þar með þátttakendur í umhverfismerkinganefndinni:
 - Neytendavernd bandalagsins (COFACE) (neytendur, einnig fulltrúar Evrópusamtaka neytenda (BEUC), Evrópusambands neytendasamtaka (Eurocoop) og samtaka evrópskra neytenda (AEC),
 - Evrópska umhverfisskrifstofan (EEB) (umhverfismál),
 - Bandalag evrópskra stéttarfélaganna (ETUC) (stéttarfélög),
 - Samtök evrópskra iðn- og atvinnurekenda (UNICE) (iðnaður)
 - Samtök evrópskra handverksmanna, lítul og meðalstór fyrirtæki (UEAPME) (lítul og meðalstór fyrirtæki, handverk),
 - Evrópuverslun (Eurocommerce) (verslun).

Til að tryggja að þátttaka allra, sem eiga hagsmuna að gæta, sé í jafnvægi getur umhverfismerkinganefndin aðlagð þessa þátttöku, eftir því sem við á, annaðhvort að beiðni framkvæmdastjórnarinnar eða að eigin frumkvæði, með fyrirvara um samþykki framkvæmdastjórnarinnar.
4. Hver fundarmaður skal tilnefna tengilið.
5. Fundurinn skal haldinn í tengslum við fundi umhverfismerkinganefndarinnar.
6. Auk almennra fulltrúa, sem skulu sitja fundi umhverfismerkinganefndarinnar, skal hver fundarmaður samráðsfundarins tilnefna a.m.k. einn tæknilegan fulltrúa fyrir hvern vöruflokk til að starfa í sérstöku vinnuhópunum sem umhverfismerkinganefndin kemur á fót í tengslum við tiltekna vöruflokka og til að sitja þá fundi umhverfismerkinganefndarinnar þar sem ræða á mál viðkomandi vöruflokks til þrautar. Þessir tæknilegu fulltrúar skulu, eftir því sem unnt er, hafa sérfræðiþekkingu og góða þekkingu á þeim vöruflokki sem um er að ræða.
7. Fundarmenn á samráðsfundunum og almennir og tæknilegir fulltrúar þeirra skulu vinna eftir markmiðunum og meginreglunum sem mælt er fyrir um í 1. gr. áðurnefndrar reglugerðar og einnig meginreglunum um málsmeðferð sem mælt er fyrir um í IV. viðauka þeirrar reglugerðar.

2002/EES/31/22	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/728/EB frá 10. nóvember 2000 um ákvörðun á gjöldum vegna afgreiðslu umsókna um umhverfismerki bandalagsins ásamt árgjöldum	130
2002/EES/31/23	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/729/EB frá 10. nóvember 2000 um ákvörðun á gjöldum vegna afgreiðslu umsókna um umhverfismerki bandalagsins ásamt árgjöldum	132
2002/EES/31/24	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/730/EB frá 10. nóvember 2000 um staðlaðan samning um notkunarskilmála umhverfismerkis bandalagsins	134
2002/EES/31/25	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/731/EB frá 10. nóvember 2000 um setningu starfsreglna fyrir samráðsfundi um endurskoðað kerfi um umhverfismerki bandalagsins	143

3. Sameiginlega EES-þingmannanefndin

4. Ráðgjafarnefnd EES

II EFTA-STOFNANIR

1. Fastanefnd EFTA-ríkjanna

2. Eftirlitsstofnun EFTA

3. EFTA-dómstóllinn

III EB-STOFNANIR

1. Ráðið

2. Framkvæmdastjórnin

3. Dómstóllinn